

د عیسی مسیح په هکله د لوقا انجیل

د کتاب پېژندنه

د لوقا انجیل د ۶۰ نه تر ۷۰ میلادي کلونو پورې د لوقا په نامه یو سړي لیکلی دی. لوقا یو غیریهودي ډاکتر او د پولوس رسول د نژدې ملګرو څخه ؤ. لوقا د پولوس سره د عیسی مسیح د زېږي په رسولو کې مرسته کوله او زیات سفرونه یې ورسره کړي دي. هغه دا زېږي چې د عیسی مسیح په هکله دی، د تیوفیلوس په نوم یو سړي ته چې یو لوپرتبه مامور ؤ، لیکلی ؤ (لوقا ۱:۱-۴). لوقا د څو عیني شاهدانو څخه معلومات راټول کړ او د روح القدس په لارښوونه یې د هغه څخه یو منظم او سم راپور د عیسی د ژوند په هکله جوړ کړ.

لوقا په دې انجیل کې دا بیانوي چې انسان څرنگه د عیسی مسیح په وسیله خلاصون وموند. وروسته له هغې چې لومړني انسان گناه وکړه او د خدای څخه لېرې شو، هغه الهي نقشه چې د انسان د خلاصون په خاطر جوړه شوې وه او نبیانو د هغې په هکله نبوت کړی ؤ، د عیسی مسیح د ژوندانه په پېښو کې عملي شو.

د لوقا انجیل د عیسی مسیح په ژوند کې د هغه د زېږېدنې د وخت نه د اسمان تر ختلو پورې مهمې پېښې بیانوي. هغه په دې انجیل کې عیسی هم د یهودیانو او هم د نورو خلکو د خلاصونکي په توګه ورپېژني. همدارنگه د لوقا انجیل د ټولني د تیبې موقف خلکو لکه غیریهودیانو، بنځو، کونډو، د ټولني نه شړل شویو خلکو، غریبانو، محتاجو او معیوبو خلکو ته د عیسی په خدمت باندې ټینګار کوي. ټول انسانان مینې ته اړتیا لري او عیسی د مینې او محبت سرچینه ده. د انسان ډېر مهم او اساسي درد گناه ده او عیسی انسان ته د گناه څخه خلاصون ورکوي. همدارنگه د لوقا په انجیل کې په دعا، روح القدس، د عیسی په ماموریت

يا خدمت كولو كې د بڼځو په ونډه او د خدای له خوا د گناهونو په بڅښنې باندې زيات
ټينگار شوی دی.

د لوقا په انجيل كې اساسي ټينگار د خدای په پاچاهۍ باندې دی. دا هغه وخت دی چې
خدای په خلكو باندې حكومت كوي چې د خلكو او د ټولني په ژوند كې مهم بدلونونه
رامنځته كيږي. عيسى د خدای په حكومت يا واكمنۍ كې ځانگړی ارزښت لري. هغه د
مسيح يا وعده شوي پاچا په توگه راغی، ترڅو په نړۍ كې د خدای حكومت رامنځته كړي.

د موضوعگانو لست

سريزه: ۱:۱-۴

د تعميد غسل وركوونكي يحيى او د عيسى مسيح زېږېدنه او ماشومتوب: ۱:۵ -

۲:۵۲

د تعميد غسل وركوونكي يحيى ماموريت: ۱:۳-۲۰

د عيسى مسيح تعميد او ازمېښتونه: ۳:۲۱ - ۴:۱۳

په جليل كې د عيسى مسيح خدمتونه: ۴:۱۴ - ۹:۵۰

له جليل څخه تر اورشليمه د عيسى مسيح تعليم او معجزې: ۹:۵۱ - ۱۹:۲۷

په اورشليم او د هغه په شاوخوا سيمو كې وروستنی هفته: ۱۹:۲۸ - ۲۳:۵۶

د عيسى بيا راژوندي كېدل، رانېكاره كېدل او پورته ختل: ۱:۲۴-۵۳

ډېرو خلکو کونښن کړی دی ترڅو هغه پېښې بیان کړي چې زمونږ په منځ کې رامنځته شوې دي.
 ۲ هغوی هغه څه لیکلي دي چې مونږ ته د عیني شاهدانو او د خدای د کلام د خدمتگارانو له خوا رارسېدلي دي. ۳ نباغلی تیوفیلوسه، ما هم په خپل وار سره دا ټولې پېښې له پیل څخه په غور سره وڅېړلې، نو دا راته ښه ښکاره شوه چې هغه تاسو ته په ترتیب سره ولیکم. ۴ دا کار د دې دپاره کوم ترڅو ته د هغو ټولو شیانو په هکله چې ورڅخه خبر شوی یې، په حقیقت پوه شي.

د یحیی د زېږېدنې په هکله پېشگويي

۵ د یهوديې د پاچا هیروديس په زمانه کې یو یهودي کاهن ؤ چې زکریا نومېده او د ایيا د ډلې څخه ؤ. د هغه ښځه الیزابت نومېدله او هغه هم د هارون کاهن د کورنۍ څخه وه. ۶ هغوی دواړه د خدای په نظر کې عادلان خلک وو او په پوره توګه یې د څښتن په ټولو قوانینو او حکمونو باندې عمل کاوه. ۷ خو هغوی اولاد نه درلود، ځکه چې الیزابت شندې وه او دواړه ډېر زاړه وو.

۸ کله چې د خدای په کور کې د خدمت وار د زکریا ډلې ته ورسېده، نو زکریا د کاهن په توګه په خپله وظیفه کې بوخت شو. ۹ د کاهنانو د دود له مخې هغه د پچې په وسیله غوره شو، ترڅو د خدای کور ته ننوځي او خوشبويي وسوځوي. ۱۰ د خوشبويي د سوځولو په وخت کې گڼ شمېر عبادت کوونکي دباندې ولاړ وو او دعا یې کوله. ۱۱ په دې وخت کې د څښتن یوه فرېښته زکریا ته وربښکاره شوه چې د قربانۍ د ځای ښي خواته چې خوشبويي په کې سوځېدله، ولاړه وه. ۱۲ کله چې زکریا هغه ولیدله، نو ټکان یې وخوړ او وېره ورباندې راغله. ۱۳ خو فرېښتې هغه ته وویل: «ای زکریا، مه وېرېږه! ستا دعا قبوله شوې ده او ستا ښځه الیزابت به تاته یو زوی وزېږوي او ته به په هغه باندې یحیی نوم کېږدي. ۱۴ هغه به ستا دپاره د خوښۍ او خوشحالی سبب شي او ډېر خلک به د هغه په زېږېدلو خوشحالي وکړي. ۱۵ ځکه چې هغه به د څښتن په نظر کې لوی سړی وي. هغه باید هېڅکله شراب او یا داسې کوم شی ونه څښي چې ورباندې نشه شي. هغه به د مور د گېډې نه د روح القدس څخه ډک وي، ۱۶ او ډېر اسرایلیان به د خپل څښتن خدای خواته راواړوي. ۱۷ یحیی به په هماغه روح او قدرت سره چې الیاس نبي درلود د څښتن په مخکې روان

وي، ترڅو پلرونه او اولادونه سره پخلا کړي، سرکښه کسان د نېکانو د حکمت نه ډکې لارې ته راوگرځوي او خلک د څښتن راتللو ته تيار کړي.»

١٨ زکريا فرښتې ته وويل: «زه څنگه په دې باور کولای شم چې داسې به وشي؟ ځکه چې زه زور سړی يم او ښځه مې هم زړه ده.» ١٩ فرښتې په ځواب کې وويل: «زه جبرائيل يم چې د خدای په حضور کې ودرېږم. زه رالېږل شوی يم چې ستا سره خبرې وکړم او دا زېږی درته درکړم. ٢٠ خو گوره، ته به گونگ شې او د دې شيانو تر پېښېدلو پورې به خبرې نه شي کولای، ځکه چې تا زما په خبرو چې په ټاکل شوي وخت کې به رښتيا شي، باور ونه کړ.»

٢١ په دې وخت کې خلکو د زکريا دپاره انتظار کاوه او حيران وو چې هغه ولې د خدای په کور کې دومره زيات وخت تېر کړ. ٢٢ کله چې هغه راووت، د هغوی سره يې خبرې نه شوې کولای. نو دوی پوه شول چې هغه د خدای په کور کې کومه رويا ليدلې، ځکه چې هغوی ته يې په لاسونو اشارې کولې، خو خبرې يې نه شوې کولای.

٢٣ کله چې د خدای په کور کې د زکريا د خدمت موده پای ته ورسېدله، نو هغه بېرته خپل کور ته لاړ. ٢٤ څه موده وروسته د هغه ښځه اليزابت اميدواره شوه او پنځه مياشتې يې خپل ځان د خلکو څخه پټ وساته او د خپل ځان سره به يې ويل: ٢٥ «څښتن اوس زما دپاره دا کار وکړ او په ما يې رحم وکړ او زه يې د خلکو په مخکې د شرم څخه خلاصه کړم.»

د عیسی مسیح د زېږېدنې په هکله پېشگويي

٢٦ د اليزابت د اميدوارۍ په شپږمه مياشت خدای جبرائيل فرښته د جليل په ولايت کې د ناصري په نوم يو ښار ته ولېږله، ٢٧ ترڅو يوې پېغلې ته چې د يوسف نومي سړي سره يې چې د داود پاچا د کورنۍ څخه ؤ کوژدن شوې وه، ورشي. د هغې پېغلې نوم مريم ؤ. ٢٨ فرښته هغې ته راغله او ويې ويل: «سلام په تا چې ډېر فضل درباندي شوی دی، څښتن ستا سره مل دی.» ٢٩ مريم د فرښتې په خبره ډېره وارخطا شوه او په فکر کې ډوبه شوه چې د دې خبرو معنی به څه وي. ٣٠ فرښتې هغې ته وويل: «ای مريمې، مه وېرېږه! خدای په تا مهربانه شوی دی. ٣١ گوره، ته به

امیدواره شي او زوی به دې وشي او د هغه نوم به عیسی کېږدي. (۳۲) هغه به لوی شخصیت وي او د خدای تعالی د زوی په نوم به یاد شي. څښتن خدای به د هغه د نیکه داود تخت هغه ته ورکړي. (۳۳) هغه به د تل دپاره د یعقوب په اولادې باندې پاچاهي کوي او د هغه پاچاهي به هېڅکله نه ختمیږي. (۳۴) «مریم فرښتې ته وویل: «داسې څنگه کېدای شي؟ زه لا پېغله یم او تراوسه واده شوې نه یم.» (۳۵) فرښتې په ځواب کې وویل: «په تا به روح القدس نازل شي او د خدای تعالی قدرت به په تا باندې سیوری وکړي او له دې امله به هغه سپېڅلی ماشوم د خدای تعالی د زوی په نوم یاد شي. (۳۶) وگوره، ستا خپلوانه الیزابت به هم په زاړه عمر کې زوی راوړي. سره له دې چې هغې ته شنډه ویل کېدله، خو اوس شپږ میاشتې کېږي چې امیدواره ده. (۳۷) ځکه چې د خدای دپاره هېڅ کار ناشونی نه دی.» (۳۸) مریم وویل: «زه د څښتن خدمتگاره یم. تا چې څه وویل هماغسې دې وشي.» او فرښته ورڅخه لاړه.

مریم د الیزابت لیدلو ته ورځي

(۳۹) څه موده وروسته مریم روانه شوه او په بیره یو ښار ته چې د یهودیې په غرنۍ سیمه کې و، لاړه. (۴۰) هغه د زکریا کور ته ورننوتله او په الیزابت یې سلام وچاوه. (۴۱) کله چې الیزابت د مریم سلام واورېد، نو په گېډه کې یې ماشوم ټوپونه ووهل. الیزابت د روح القدس نه ډکه شوه (۴۲) او په لوړ اواز سره یې وویل: «ته په ټولو ښځو کې ډېره مبارکه ښځه یې او هغه ماشوم مبارک دی چې ستا نه به پیدا شي! (۴۳) زه څوک یم چې زما د بادار مور دې زما لیدلو ته راشي؟ (۴۴) کله چې ستا د سلام اواز زما تر غوږ شو، نو ماشوم له خوشحالی نه زما په گېډه کې ټوپونه ووهل. (۴۵) ته څومره بختوره یې چې په دې باندې دې باور وکړ چې څښتن درته څه ویلي وو هغه به پوره شي.»

د مریم د ثنا او صفت سندره

(۴۶) مریم وویل:

«بیانوي مې زړه لویي د څښتن

٤٧) دى زما روح خوشحاله

خكه خداى مې دى ژغورونكى

٤٨) خكه زه يې كړمه ياده، خپله عاجزه خدمتگاره

له همدې اوس نه به ټول خلك ما بختوره بولي

٤٩) خكه قادر خداى كړي لوى كارونه ماته

چې سپېڅلى يې دى نوم

٥٠) د يو نسل نه تر بله كړي رحمت

په هغو خلكو باندې چې كوي وېره ځينې

٥١) هغه كړي دي قوي كارونه په خپلو مټو

كبرجن خلك يې خواره واره كړل

د خپلو زړونو د خيالونو سره

٥٢) راغورځولي يې شاهان خپلو تختونو څخه

سرلوړي كړي يې دي عاجزه خلك

٥٣) ماړه كړي يې دي وړي په ښو شيانو

شتمن خلك يې شړلي تش لاسونه

٥٤) مرسته يې كړې د خپل خادم اسراييلو سره

رحم يې کړی تل په خپلو خلکو

٥٥ لکه يې څنگه چې وعده کړې وه زمونږ نيکونو،

ابراهيم او اولادې سره يې د تل دپاره»

٥٦ مريم نژدې درې مياشتې د اليزابت سره پاتې شوه او بيا بېرته خپل کور ته لاړه.

د يحيى زېږېدنه

٥٧ هغه وخت راورسېد چې اليزابت ماشوم وزېږوي او د هغې زوی پيدا شو. ٥٨ گاونډيانو او خپلوانو يې واورېدل چې څښتن په هغې باندې ډېر رحم کړی دی او ټولو ورسره خوشحالي وکړه. ٥٩ کله چې ماشوم د اتو ورځو شو، نو هغوی راغلل چې سنت يې کړي او غوښتل يې چې د خپل پلار زکريا نوم پرې کېږدي. ٦٠ خو مور يې وويل: «نه، د هغه نوم به يحيى وي.» ٦١ هغوی ورته وويل: «خو ستاسو په خپلوانو کې په دې نوم څوک نشته.» ٦٢ بيا هغوی د هغه پلار ته اشاره وکړه او پوښتنه يې ترې وکړه چې په ماشوم باندې کوم نوم غواړي کېږدي. ٦٣ زکريا يوه تخته راوغوښتله او په هغې باندې يې وليکل: «د هغه نوم يحيى دی.» ٦٤ هغوی ټول ډېر حيران شول. ٦٥ زکريا سمدلاسه بېرته په خبرو راغی او خدای ته په ثنا ويلو يې پيل وکړ. ٦٥ ټول گاونډيان ووبرېدل او د يهوديې په ټوله غرنۍ سيمه کې خلکو د دې شيانو په هکله خبرې کولې. ٦٦ هرچا چې دا خبره اورېدله، نو د هغې په هکله يې فکر کاوه او پوښتنه يې کوله: «د دې ماشوم څخه به څه جوړ شي؟» ځکه چې د څښتن لاس د هغه په سر باندې ؤ.

د زکريا پېشگويي

٦٧ د يحيى پلار زکريا د روح القدس نه ډک شو او د خدای پيغام يې ورکړ:

٦٨ «ثنا او صفت دې وي څښتن ته چې دی خدای د اسراييلو

خُکِه راغی چې وکړي مرسته د خپل قوم سره چې کړي ازاد هغوی

هغه پیدا کړ مونږ ته زورور ژغورونکی (٦٩)

د اولادې نه د داود چې خدمتگار یې و خپل

لکه څنگه چې پخوا یې وو ویلي (٧٠)

په خوله د سپېڅلو پخوانیو پیغمبرانو

چې مو خلاص کړي د خپلو دښمنانو ځینې (٧١)

د هغو خلکو څخه چې کوي کرکه له مونږ

رحم به وکړي هغه زمونږ نیکونو باندې (٧٢)

او رایادوي به خپل سپېڅلی لوظ

هغه قسم چې و خورلی هغه (٧٣)

زمونږ د نیکه ابراهیمه سره

چې به کړي خلاص هغه مونږ له دښمنانو ځینې (٧٤)

چې بې له وېرې وکړو مونږه خدمت د هغه

په ټول ژوندون کې د پاکۍ او عدالت سره (٧٥)

او ای ماشومه زما (٧٦)

ته به یادېږې پیغمبر د خدای تعالی

خُکِه چي خي به له خبنتنه مخکي

چي کړي تياره لاره ته د هغه دپاره

چي په دې پوه کړي قوم د هغه (٧٧)

چي دوی به ومومي خلاصون

د خپلو گناهونو په بخښلو سره

زمونږ د خدای د رحم او مهرباني په سبب (٧٨)

په مونږ را وپه خپزي لمر د سهار

پاس له اسمانه څخه

ترڅو چي راولي رڼا په هغو خلکو باندې (٧٩)

چي تپروي ژوند په تيارو کي د مرگ

او برابر کړي قدمونه زمونږ د سولې او سلامتي په لاره»

هغه ماشوم غټپده او په روحاني توگه قوي کېده او تر هغه وخته پورې په دښته کې اوسېده، (٨٠)

ترڅو د اسراييلو خلکو ته په څرگنده توگه وربښکاره شو.

د عیسی زېږېدنه

(متي ١:١٨-٢٥)

٢ په هغه وخت کې امپراتور اگوستوس د روم په ټوله امپراتوري کې د سرشمېرنې په خاطر (١)

يو فرمان جاري كړ. (۲) دا لومړنۍ سرشمېرنه وه چې د سوريې د والي كرينوس په وخت كې وشوه. (۳) هرڅوك خپل ښار ته لار چې خپل نوم وليكي. (۴) نو يوسف هم د جليل د ناصري د ښار څخه د يهوديې د ولايت د بيت لحم ښار ته چې د داود پاچا د زېږېدنې ځای ؤ لار، ځكه چې هغه د داود د كورنۍ څخه ؤ. (۵) يوسف د مريم سره چې كوژدنه يې وه او اميدواره وه، د نوم ليكنې دپاره هلته لار. (۶) او كله چې هغوی په بيت لحم كې وو د هغې د ماشوم د زېږېدلو وخت راورسېد. (۷) هغې خپل لومړنی اولاد چې هلک ؤ، وزېږاوه. هغه يې په اورني كې تاو كړ او په آخور كې يې كېښود، ځكه چې په مسافرځانه كې د هغوی دپاره ځای نه ؤ.

شپږو ته د فرښتو زېږی

(۸) په هغې سيمه كې څو شپانه وو چې په شاوخوا ځمكو كې اوسېدل او د شپې به يې په خپلو رمو باندې پام كاوه. (۹) د څښتن فرښته هغوی ته ښكاره شوه او د څښتن د جلال رڼا په هغوی باندې وځلېدله. هغوی سخت ووېرېدل. (۱۰) خو فرښتې هغوی ته وويل: «مه وېرېږئ، ما تاسو ته يو زېږی راوروی چې د ټولو خلكو دپاره به يوه لويه خوشحالي وي. (۱۱) همدا نن د داود په ښار كې ستاسو دپاره يو خلاصوونکی زېږېدلی دی چې هغه مسيح او څښتن دی. (۱۲) او ستاسو دپاره به دا نښه وي چې يو ماشوم به پيدا كړی چې په اورني كې به تاو شوی وي او په آخور كې به پروت وي.» (۱۳) ناڅاپه د هغې فرښتې سره يو لوی اسماني لښکر رانېكاره شو چې د خدای دا ثنا يې ويله:

(۱۴) «خدای ته دې وي جلال په لوړو اسمانونو كې

او سوله او سلامتي دې وي په ځمكه باندې

په هغو خلكو باندې چې ترې راضي دی هغه»

(۱۵) كله چې فرښتې هغوی پرېښودل او بېرته اسمان ته لاړې، نو شپږو يو بل ته سره وويل: «راځئ چې بيت لحم ته لار شو او هغه څه چې پېښ شوي دي او څښتن مونږ د هغې څخه خبر كړي يو، ووينو.» (۱۶) نو هغوی په منډه لاړل، مريم او يوسف يې پيدا كړل او ويې ليدل چې ماشوم په آخور

کې پروت دی. (۱۷) کله چې شپنو هغه ماشوم وليده، نو څه چې يې د هغه په هکله اورېدلي وو، ټول يې خبر کړل. (۱۸) هرچا چې د شپنو خبرې اورېدلې، نو حيران پاتې کېدل. (۱۹) خو مريم دا ټول شيان په خپل زړه کې ساتل او د هغو په هکله يې ډېر فکر کاوه. (۲۰) شپانه بېرته لاړل او څه چې يې اورېدلي او ليدلي وو د هغې دپاره يې د خدای لويي بيانوله او ثنا يې ويله، ځکه دا هغه څه وو چې فرېنتې هغوی ته ويلي وو.

په عیسی باندې نوم ایښودل

(۲۱) په اتمه ورځ کله چې د ماشوم د سنتولو وخت راوړسېد، نو په هغه يې عیسی نوم کېښود. دا هغه نوم ؤ چې مخکې له دې چې مريم اميدواره شي فرېنتې ورباندې ایښی ؤ.

خدای ته د عیسی وقف کېدل

(۲۲) کله چې د موسی د شریعت له مخې د یوسف او مريم د پاکوالي د مراسمو وخت راوړسېد، نو هغوی هغه ماشوم اورشلیم ته بوتله چې څښتن ته يې وړاندې کړي. (۲۳) لکه څنګه چې په شریعت کې لیکل شوي دي: «هر لومړنی نر ماشوم چې پیدا شي باید څښتن ته وقف شي.» (۲۴) نو هغوی د شریعت له مخې قرباني وکړه یعنې یوه جوړه کوترې یا دوه ځوانې قمري گانې.

(۲۵) په هغه وخت کې په اورشلیم کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده. هغه یو عادل او پرهېزګاره سړی ؤ او د اسرايیلو د ژغورنې انتظار يې کاوه او روح القدس ورسره ؤ. (۲۶) روح القدس شمعون ته دا په ښکاره ويلي وو چې ترڅو پورې د څښتن له خوا وعده شوی مسیح ونه وینې، ته به نه مړ کېږي. (۲۷) شمعون د روح القدس په لارښوونه دننه د خدای کور ته راغی. کله چې د عیسی مور او پلار ماشوم هلته راوست ترڅو د هغه دپاره هغه څه وکړي چې د موسی شریعت يې غوښتنه کوله، (۲۸) نو شمعون هغه ماشوم په غېږ کې واخیست او د خدای ثنا يې وويله:

(۲۹) «ای څښتن تعالی، اوس دې رخصت کړه

خپل خادم د دې نړۍ نه په سلامتی سره

لکه چې څنگه تا وعده کړې وه

۳۰ ځکه چې ما ستا خلاصون وليده په خپلو سترگو

۳۱ هغه خلاصون چې تيار کړی دی تا

د ټولو خلکو په حضور کې

۳۲ يوه رڼا چې به ښکاره کړي اراده ستا

غیریهودو ته

او ستا قوم اسراييل به کړي سرلوړی»

۳۳ د ماشوم مور او پلار په هغو خبرو چې شمعون د هغه په هکله وکړې، حيران شول. ۳۴

شمعون د هغوی دپاره د خیر دعا وکړه او د عیسی مور مریم ته یې وویل: «دا ماشوم په اسراييلو کې د ډېرو د بربادۍ او یا سرلوړۍ دپاره د خدای له خوا غوره شوی دی. هغه د خدای له خوا یوه نښه ده چې ډېر خلک به یې مخالفت وکړي ۳۵ او په دې ډول به د ډېرو زړونو پټ خیالونه ښکاره شي. او ای مریمې، غم به لکه د تېرې تورې په شان ستا زړه هم سوری سوری کړي.»

۳۶ هلته یوه پیغمبره وه چې حنا نومېدله او ډېره زړه وه، هغه د فنوییل لور وه او د اشیر د قبیلې څخه وه. هغه د واده څخه وروسته یوازې اووه کاله د خپل مېړه سره واوسېدله او له هغې وروسته یې مېړه مړ شو. ۳۷ په هغه وخت کې هغه تر څلوراتیا کلونو پورې کونډه وه. هغه هېڅکله د خدای د کور څخه نه وتله، بلکې شپه او ورځ به یې په روژه نیولو او دعا کولو سره د خدای عبادت کاوه. ۳۸ حنا په هماغه وخت کې یوسف او مریم ته راغله، د خدای شکر یې وویست او د هغو ټولو خلکو سره یې چې د اورشلیم د ازادۍ په تمه وو د هغه ماشوم په هکله خبرې وکړې.

عیسی په ناصرې کې لوی شو

٣٩ کله چې یوسف او مریم هرڅه د شریعت له مخې سرته ورسول، نو بېرته خپل ښار ناصرې ته چې په جلیل کې ؤ، راستانه شول. ٤٠ هغه ماشوم لوی او قوي شو، هغه د حکمت څخه ډک ؤ او د خدای فضل ورسره ؤ.

دولس کلن عیسی د خدای په کور کې

٤١ د عیسی مور او پلار به هر کال د فسحې د اختر دپاره اورشلیم ته تلل. ٤٢ کله چې عیسی دولس کلن شو، نو هغوی د خپل دود او دستور له مخې د اختر دپاره اورشلیم ته لاړل. ٤٣ کله چې د اختر ورځې پای ته ورسېدلې، هغوی بېرته خپل کور ته روان شول او عیسی چې لا کوچنی هلک ؤ په اورشلیم کې پاتې شو، خو د هغه مور او پلار ترې خبر نه وو. ٤٤ هغوی گومان کاوه چې عیسی د نورو مسافرو په ډله کې روان دی. هغوی ټوله ورځ سفر وکړ او بیا یې د خپلو خپلوانو او ملگرو په منځ کې د هغه په لټولو پیل وکړ. ٤٥ کله یې چې هغه پیدا نه کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل ترڅو هغه ولټوي. ٤٦ درې ورځې وروسته یې هغه د خدای په کور کې پیدا کړ چې د دیني عالمانو سره ناست ؤ، هغوی ته یې غوږ نیولی ؤ او پوښتنې یې ترې کولې. ٤٧ هرچا چې د عیسی خبرې اورېدلې، نو د هغه پوهې او ځوابونو ته حیران پاتې کېدل. ٤٨ کله چې مور او پلار یې هغه ولیده، نو حیران شول او مور یې ورته وویل: «گوره زویه، مونږ سره دې ولې داسې وکړل؟ ما او پلار دې په ډېرې اندېښنې سره ته لټولې.» ٤٩ هغه ورته وویل: «تاسو ولې زه لټولم؟ ایا په دې نه پوهېدلئ چې زه باید د خپل پلار په کور کې واوسم؟» ٥٠ خو هغوی د هغه د خبرې په مقصد پوه نه شول. ٥١ نو عیسی د هغوی سره بېرته ناصرې ته لاړ او د هغوی تابع ؤ. مور یې دا ټولې خبرې په خپل زړه کې ساتلې. ٥٢ عیسی د قد او حکمت په لحاظ لوییده او د خدای او خلکو خوښېده.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ١:٣-١٢ او مرقوس ١:١-٨ او یوحنا ١:١٩-٢٨)

۳ (۱) د تیبریوس امپراتور د حکومت په پنځلسم کال کله چې پانتیاس پیلاتوس د یهودیې والي و او هیرودیس د جلیل حاکم و او د هغه ورور فیلیپوس د ایتوریې او ترخونیتس د سیمو حاکم او لیسانیوس د آبلینې حاکم و، (۲) او حناس او قیافا لوی کاهنان وو، په هغه وخت کې د خدای کلام په دښته کې د زکریا په زوی یحیی باندې نازل شو. (۳) نو یحیی د اردن د سیند شاوخوا ټوله سیمه کې گرځېده او وعظ یې کاوه چې د خپلو گناهونو د بخښنې په خاطر توبه وباسئ او د تعمید غسل واخلي. (۴) لکه څنگه چې د اشعیا پیغمبر په کتاب کې لیکل شوي دي:

یو څوک چیغې وهي دښته کې

کړئ تیاره د څښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

(۵) ډکه به شي هره دره

هواره به شي هره غونډۍ او غر

کړې لارې به شي سمې

او شي به هوار کڼد او کپر ځایونه

(۶) بیا به وويني ټول انسانان د خدای خلاصون

(۷) یحیی هغو گڼ شمېر خلکو ته چې د هغه په لاس د تعمید غسل اخیستلو ته راغلي وو، وویل: «ای د مارانو بچیانو! تاسو چا خبر کړئ چې د راتلونکي غضب څخه وتښتئ؟» (۸) نو بیا داسې کارونه وکړئ، ترڅو دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. د خپلو ځانونو سره داسې مه وایئ چې ابراهیم زمونږ پلار دی. ځکه چې زه درته وایم چې خدای کولای شي د دې تیرو څخه هم ابراهیم ته اولادونه پیدا کړي. (۹) همداوس د ونو بېخونو ته تبر نیول شوی دی او هره ونه چې ښه مېوه نه نیسي، هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي.»

١٠ خلکو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا مونږ څه وکړو؟» ١١ هغه ځواب ورکړ: «څوک چې دوه کمیسونه لري، نو یو دې هغه چاته ورکړي چې نه یې لري او همدارنگه چا سره چې خواږه وي هغه دې هم د نورو سره ووېشي.» ١٢ مالیه ټولوونکي هم د تعمید د غسل اخیستلو دپاره راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای استاذه! مونږ باید څه وکړو؟» ١٣ هغه ځواب ورکړ: «د ټاکل شوې اندازې څخه زیاته مالیه مه اخلئ.» ١٤ همدارنگه ځینو عسکرو هم ورڅخه پوښتنه وکړه: «او مونږ څه وکړو؟» هغوی ته یې وویل: «د چا څخه په زوره پیسې مه اخلئ او په هېچا باندې په دروغو تور مه لگوئ. په خپله تنخوا باندې قناعت وکړئ.»

١٥ خلکو انتظار کاوه او په خپلو زړونو کې یې د یحیی په هکله فکر کاوه چې هغه به مسیح وي که نه. ١٦ نو یحیی هغوی ټولو ته وویل: «زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم، خو یو څوک راروان دی چې هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه حتی د دې لایق هم نه یم چې د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور باندې د تعمید غسل درکوي. ١٧ هغه خپله بڼاڅی په لاس کې نیولې ده چې خپل درمند پاک کړي او غنم په خپل گودام کې سره راټول کړي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کيږي.»

١٨ یحیی په ډېرو نورو طریقو خلک هڅول او هغوی ته یې زېږی اوراوه. ١٩ خو یحیی هیرودیس والي د خپلې وړېندارې هیرودیا سره د ناروا اړیکو درلودلو او نورو ټولو بدو کارونو له امله ملامت کړ. ٢٠ بیا زندان ته د یحیی په اچولو سره هیرودیس یو بل بد کار هم وکړ.

عیسی د تعمید غسل اخلي

(متي ١٣:٣-١٧ او مرقوس ٩:١-١١)

٢١ کله چې ټولو خلکو ته د تعمید غسل ورکړل شو، نو عیسی ته هم د تعمید غسل ورکړل شو. کله چې هغه دعا کوله نو د اسمان دروازه پرانیستل شوه ٢٢ او روح القدس په هغه باندې د کوترې په شکل رانازل شو او د اسمان څخه یو اواز راغی: «ته زما گران زوی یې. زه ستا نه خوشحاله یم.»

۲۳ عیسی شاوخوا د دېرشو کالو په عمر ؤ چې خپل خدمت یې پیل کړ او خلکو گومان کاوه چې هغه د یوسف زوی دی. یوسف د هالي زوی ؤ، ۲۴ هالي د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ، لاوي د ملکي زوی ؤ، ملکي د ینا زوی ؤ، ینا د یوسف زوی ؤ، ۲۵ یوسف د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د عاموس زوی ؤ، عاموس د ناحوم زوی ؤ، ناحوم د حسلي زوی ؤ، حسلي د نجی زوی ؤ، ۲۶ نجی د مات زوی ؤ، مات د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د شمعی زوی ؤ، شمعی د یوسک زوی ؤ، یوسک د یوداه زوی ؤ، ۲۷ یوداه د یوحنا زوی ؤ، یوحنا د ريسا زوی ؤ، ريسا د زروبابل زوی ؤ، زروبابل د شالتي بیل زوی ؤ، شالتي بیل د نيري زوی ؤ، ۲۸ نيري د ملکي زوی ؤ، ملکي د آدي زوی ؤ، آدي د قوسام زوی ؤ، قوسام د ایلمودام زوی ؤ، ایلمودام د عير زوی ؤ، ۲۹ عير د یوشع زوی ؤ، یوشع د ایلعازر زوی ؤ، ایلعازر د یوریم زوی ؤ، یوریم د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ، ۳۰ لاوي د شمعون زوی ؤ، شمعون د یهودا زوی ؤ، یهودا د یوسف زوی ؤ، یوسف د یونان زوی ؤ، یونان د ایلیاقیم زوی ؤ، ۳۱ ایلیاقیم د ملیا زوی ؤ، ملیا د مینان زوی ؤ، مینان د متاتا زوی ؤ، متاتا د ناتان زوی ؤ، ناتان د داود زوی ؤ، ۳۲ داود د یسی زوی ؤ، یسی د عوبید زوی ؤ، عوبید د بوغز زوی ؤ، بوغز د شلمون زوی ؤ، شلمون د نحشون زوی ؤ، ۳۳ نحشون د عمیناداب زوی ؤ، عمیناداب د ادمین زوی ؤ، ادمین د آرام زوی ؤ، آرام د حزرور زوی ؤ، حزرور د فارز زوی ؤ، فارز د یهودا زوی ؤ، ۳۴ یهودا د یعقوب زوی ؤ، یعقوب د اسحاق زوی ؤ، اسحاق د ابراهیم زوی ؤ، ابراهیم د تارح زوی ؤ، تارح د ناحور زوی ؤ، ۳۵ ناحور د سروج زوی ؤ، سروج د رعو زوی ؤ، رعو د فلج زوی ؤ، فلج د عابر زوی ؤ، عابر د صالح زوی ؤ، ۳۶ صالح د قینان زوی ؤ، قینان د ارفکشاد زوی ؤ، ارفکشاد د سام زوی ؤ، سام د نوح زوی ؤ، نوح د لامک زوی ؤ، ۳۷ لامک د متوشالچ زوی ؤ، متوشالچ د خنوخ زوی ؤ، خنوخ د یارد زوی ؤ، یارد د مهلیلیل زوی ؤ، مهلیلیل د قینان زوی ؤ، ۳۸ قینان د انوش زوی ؤ، انوش د شیت زوی ؤ، شیت د آدم زوی ؤ، او آدم د خدای له طرفه ؤ.

د عیسی ازمېښت

(متي ۱: ۴-۱۱ او مرقوس ۱: ۱۲-۱۳)

۴ (۱) عیسی چې د روح القدس څخه ډک ؤ، د اردن د سیند څخه راستون شو او هماغه روح هغه دښتې ته بوته (۲) او په هغه ځای کې څلوېښت ورځې د شیطان تر ازمېښت لاندې ؤ. په هغو ورځو کې هغه هېڅ ونه خوړل او په پای کې ډېر وېرې شو. (۳) شیطان هغه ته وویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تیرې ته ووايه چې په ډوډۍ بدله شي.» (۴) خو عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

انسان یوازې په ډوډۍ باندې ژوندی نه دی.»

(۵) بیا شیطان هغه یو لوړ ځای ته بوته او د سترگو په رپ کې یې ورته د ټولې نړۍ پاچاهی وروښودلې. (۶) شیطان هغه ته وویل: «زه به د دې ټولو واک او اختیار او د هغو شان او شوکت تاته درکړم، ځکه چې دا ماته راکړل شوي دي او هرچا ته چې زه وغواړم هغه ته یې ورکوم. (۷) که چېرې ته ماته سجده وکړې، نو دا ټول به ستا شي.» (۸) عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.

(۹) بیا شیطان هغه اورشلیم ته بوته او د خدای د کور په مناره یې ودراره او ورته وېې ویل: «که چېرې ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان له دې ځای نه ښکته وغورځوه. (۱۰) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خدای به خپلو فرښتو ته حکم وکړي چې تا وساتي.

(۱۱) همدارنگه لیکل شوي دي:

هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو ستا پښه په تیره ونه لگيږي.»

١٢) خو عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې ویل شوي دي چې خپل څښتن خدای مه ازمایئ.

١٣) کله چې شیطان ټولې وسوسې پای ته ورسولې، نو هغه یې د یو څه وخت دپاره پرېښود.

په جلیل کې د عیسی د کار پیل

(متي ١٢:٤-١٧ او مرقوس ١:١٤-١٥)

١٤) عیسی د روح القدس په قدرت سره جلیل ته راستون شو. د هغه په هکله په ټوله سیمه کې اواز خپره شوه. ١٥) هغه د یهودیانو په کنیسو کې تعلیم ورکاوه او ټولو خلکو د هغه ستاینه کوله.

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ١٣:٥٣-٥٨ او مرقوس ١:٦-٦)

١٦) بیا عیسی د ناصري ښار ته، یعنې هغه ځای ته چې هغه په کې لوی شوی و راغی او لکه څنګه

چې د هغه عادت و، نو د سبت په ورځ کنیسې ته لاړ. هغه هلته ودرېده چې د خدای کلام ولولي

١٧) او د اشعیا پیغمبر طومار ورته ورکړل شو. هغه یې پرانیست او هغه ځای یې پیدا کړ چې په کې

لیکل شوي وو:

١٨) «د څښتن روح په ما باندې نازل شوی دی

ځکه چې زه یې مسح کړی يم

ترڅو غریبانو ته زېری ورسوم

هغه زه رالېږلی يم چې اعلان وکړم

چې بندیان به ازاد شي

رانده به بينا شي او مظلومان به ازاد شي

١٩ او دا اعلان کړم چې د خښتن د مهرباني وخت رارسېدلی دی.»

٢٠ عیسی طومار بند کړ او هغه یې بېرته د کنیسی مسوول کس ته ورکړ او کښېناست. ټولو خلکو په کنیسه کې د هغه خواته سترگې نیولې وې. ٢١ عیسی هغوی ته وویل: «نن چې تاسو د خدای د کلام دا لیکنه واورېدلې، هغه رښتیا شوه.» ٢٢ هغوی ټولو په هغه باندې ښه وویل او په دې حیران شول چې داسې د فضل خبرې د هغه د خولې څخه راووتلې او ویل یې: «ایا دا د یوسف زوی نه دی؟» ٢٣ عیسی هغوی ته وویل: «بې له شکې چې تاسو به ماته دا متل ووايي: «ای ډاکتره! خپل ځان روغ کړه.» دا به هم راته ووايي چې کوم کارونه چې تا د کپرناحوم په ښار کې کړي دي او مونږ د هغو په هکله اورېدلي، هماغه کارونه په خپل ښار کې هم وکړه.» ٢٤ عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هېڅ پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دی منلی. ٢٥ دا رښتیا دي چې د الیاس پیغمبر په زمانه کې په اسراییلو کې ډېرې کونډې وې. په هغه وخت کې درې نیم کاله بارانونه نه وو شوي او په ټول وطن کې سخته قحطي راغلې وه. ٢٦ خو الیاس په هغو کونډو کې یوې ته هم د مرستې دپاره ونه لېږل شو، خو یوازې هغې کونډې ته ولېږل شو چې د صیدون د زرفت په سیمه کې وه. ٢٧ همدارنگه د الیشع نبي په زمانه کې په اسراییلو کې ډېر خلک وو چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، خو د هغوی څخه یو هم پاک او روغ نه شو، یوازې نعمان چې سوریایي ؤ، روغ شو.» ٢٨ کله چې په کنیسه کې خلکو دا خبرې واورېدلې نو ډېر په قهر شول. ٢٩ هغوی راپاڅېدل او عیسی یې د ښار څخه وویست او د هغې غونډۍ سرته یې وخېژاوه چې دا ښار ورباندې جوړ شوی ؤ، ترڅو لاندې یې وغورځوي. ٣٠ خو هغه د هغوی له منځ څخه تېر شو او لاړ.

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ١:٢١-٢٨)

٣١ بیا عیسی کپرناحوم ته چې د جلیل یو ښار ؤ لاړ او د سبت په ورځ یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. ٣٢ خلک د هغه په تعلیم حیران شول، ځکه چې په پوره اختیار سره یې خبرې کولې. ٣٣ په کنیسه کې یو سړی ؤ چې پېریانو نیولی ؤ او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: ٣٤ «ای ناصري عیسی!

زمونږ سره څه کار لرې؟ ته راغلی یې چې مونږ تباه کړې؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای سپېڅلی یې.» (۳۵) عیسی پېري ته حکم وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووځه.» پېري هغه سړی د هغوی په مخکې په ځمکه راوويشت او بې له دې چې کوم زیان ورته ورسوي ورڅخه ووت. (۳۶) ټول خلک حیران شول او یو بل ته یې ویل: «دا څه خبره ده چې دا سړی په پوره اختیار او قدرت سره پېریانو ته امر کوي او هغوی وځي؟» (۳۷) او په دې ډول دا خبره په ټوله سیمه کې خپره شوه.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ۸:۱۴-۱۷ او مرقوس ۱:۲۹-۳۴)

(۳۸) عیسی د کنیسي څخه راووت او د شمعون کور ته لاړ. د شمعون خاوبنې سختې تېبې نیولې وه او هغوی د عیسی څخه وغوښتل چې د هغې سره مرسته وکړي. (۳۹) عیسی لاړ او د هغې په خوا کې ودرېده او تېبې ته یې امر وکړ چې هغه پرېږدي. تېبې هغه بڼځه پرېښودله، بیا بڼځه سمدلاسه پاڅېدله او د هغوی خدمت یې پیل کړ.

(۴۰) د لمر پرېوتولو په وخت کې اخلکو خپل ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو اخته وو عیسی ته راوستل. هغه په هر یو باندې خپل لاس کېښود او ټول یې روغ کړل. (۴۱) د ډېرو خلکو څخه پېریان ووتل او چیغې یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» خو عیسی پېریانو ته حکم وکړ او هغوی یې پرېښودل چې خبرې وکړي، ځکه هغوی پوهېدل چې هغه مسیح دی.

عیسی په کنیسه کې وعظ کوي

(مرقوس ۱:۳۵-۳۹)

(۴۲) کله چې سهار شو، نو عیسی د ښار څخه روان شو او یو گوبنه ځای ته لاړ. خلکو هغه لټاوه او چې کله یې پیدا کړ، نو کوبنس یې وکړ چې د هغه د تللو مخه ونیسي. (۴۳) خو هغه ورته وویل: «زه باید نورو ښارونو ته هم د خدای د پاچاهۍ زېږی ورسوم، ځکه چې د همدې کار دپاره رالېږل شوی یم.» (۴۴) نو هغه د یهودیې په ټولو کنیسو کې وعظ کاوه.

عیسی خپل لومړني شاگردان ټاکي

(متي ۱۸: ۴-۲۲ او مرقوس ۱۶: ۱-۲۰)

۵ (۱) یوه ورځ عیسی د جنیسارت د بحیرې په غاړه ولاړ ؤ او خلکو یو بل سره ټپله کول چې ځانونه هغه ته ورسوي، ترڅو د خدای کلام واورې. (۲) هغه ولیدل چې د بحیرې په غاړه دوه کشتی ولاړې وې، خو ماهیگیران ترې رانښکته شوي وو او جالونه یې وینځل. (۳) عیسی یوې کشتی ته چې د شمعون وه، وروخت او د هغه څخه یې وغوښتل چې کشتی د غاړې څخه لږه لېرې بوځي. عیسی په کشتی کې ناست ؤ او له هغه ځای څخه یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۴) کله چې هغه خبرې پای ته ورسولې، نو شمعون ته یې وویل: «کشتی د اوبو منع ته یو ژور ځای ته بوځه او تاسو خپل جالونه اوبو ته وغورځوئ چې ماهیان ونیسئ.» (۵) شمعون ورته په ځواب کې وویل: «ای باداره! مونږ ټوله شپه خواري وکړه او هېڅ مو ونه نیول. خو که چېرې ته وایې، نو زه به جالونه ورواچوم.» (۶) هغوی همداسې وکړل او دومره زیات ماهیان یې نیول چې نژدې ؤ جالونه وشلېږي. (۷) نو هغوی خپلو ملگرو ته چې په بلې کشتی کې وو، اشاره وکړه چې راشي او مرسته ورسره وکړي. هغوی راغلل او دواړه کشتی یې له ماهیانو څخه داسې ډکې کړې چې نژدې وې ډوبې شي. (۸) کله چې شمعون پطروس ولیدل چې څه وشول، هغه د عیسی پښو ته پرېوت او وېی وویل: «ای پاکه استازده! زما څخه لېرې شه. ځکه چې زه یو گناهکار انسان یم.» (۹) پطروس او ټول ملگري یې د دومره زیاتو ماهیانو په نیولو حیران پاتې شول. (۱۰) همدارنگه د شمعون شریکان یعقوب او یوحنا چې د زبدي زامن وو، هم حیران شول. عیسی شمعون ته وویل: «مه وپرېره، له دې وروسته به ته ماهیان نه بلکې انسانان رانیسې.» (۱۱) کله چې هغوی خپلې کشتی وچې ته راوستلې، نو هرڅه یې پرېښودل او د عیسی پسې روان شول.

عیسی یو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۱-۴ او مرقوس ۱: ۴۰-۴۵)

۱۲ (۱۲) یو ځل عیسی په یو ښار کې ؤ، هلته یو سړی ؤ چې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ. کله چې هغه سړي عیسی ولیده، نو په پښو کې یې پرېوت او زاری یې ورته وکړې: «ای ښاغلیه! که چېرې ته

وغواړې، نو کولای شي چې ما پاک او روغ کړي.» (۱۳) عیسی خپل لاس وراورد کړ او په هغه باندې یې کېښود او ویې ویل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» نو هغه ناروغي سمدلاسه ورڅخه لېرې شوه. (۱۴) عیسی هغه ته امر وکړ: «په دې هکله هېچا ته څه ونه وایې، خو لاړ شه او کاهن ته خپل ځان وروښایه او کومه قرباني چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته پاک او روغ شوی یې.» (۱۵) خو د عیسی په هکله خبر نور هم زیات خپور شو او ډېر خلک راغلل چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه شفا ومومي. (۱۶) خو هغه به گوښه ځایونو ته تللو چې هلته دعا وکړي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(متي ۹:۱-۸ او مرقوس ۱:۲-۱۲)

(۱۷) یوه ورځ کله چې عیسی تعلیم ورکاوه، ځینې فریسیان او د شریعت عالمان چې د جلیل د هر کلي، یهودیې او اورشلیم څخه راغلي وو، هلته ناست وو او عیسی د خدای په قدرت سره ناروغان روغول. (۱۸) په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړی په کټ کې راوړ. هغوی هڅه کوله چې هغه دننه کور ته بوځي او د عیسی په مخکې یې کېږدي. (۱۹) خو د گنې گونې له امله یې لاره ونه موندله ترڅو هغه دننه بوځي. نو هغه شل سړی یې پاس بام ته پورته کړ، د پخو خښتو په منځ کې یې یو سوری جوړ کړ او هغه یې په کټ کې لاندې رابښکته کړ او د گنې گونې په منځ کې یې د عیسی په مخکې کېښود. (۲۰) کله چې عیسی د هغوی ایمان ولیده، نو هغه سړي ته یې وویل: «وروره! ستا گناهونه وبخښل شول.» (۲۱) هغه وخت د شریعت عالمانو او فریسیانو یو له بله سره بحث پیل کړ: «دا سړی څوک دی چې کفر وایي؟ ایا بې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» (۲۲) عیسی د هغوی په خیالونو پوه شو او ورته ویې ویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» (۲۳) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي چې ستا گناهونه وبخښل شول یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ (۲۴) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په منځ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زه تاته وایم پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (۲۵) نو سمدلاسه هغه سړی د ټولو خلکو په مخکې پاڅېد، خپل کټ یې چې ورباندې پروت ؤ واخیست او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، خپل کور ته روان شو.

٢٤ هغوی ټول حیران پاتې شول، وپرې واخیستل او د خدای ثنا او صفت یې کاوه او ویل یې: «مونږ نن څه حیرانوونکي شیان ولیدل.»

عیسی لای خپل شاگرد ټاکي

(متي ٩:٩-١٣ او مرقوس ١٣:٢-١٧)

٢٧ له هغې وروسته عیسی دباندي ووت او د لای په نوم یو مالیه ټولوونکی یې ولیده چې د مالې راتپولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» ٢٨ لای راپاڅېد، هرڅه یې پرېښودل او په هغه پسې روان شو. ٢٩ بیا لای په خپل کور کې د عیسی دپاره یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او په مېلمنو کې زیات شمېر مالیه ټولوونکي او نور خلک هم وو. ٣٠ خو ځینو فریسیانو او د شریعت عالمان چې د هغوی د ډلې څخه وو د عیسی په شاگردانو اعتراض وکړ او پوښتنه یې وکړه: «تاسو ولې د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای خورئ او څښئ؟» ٣١ عیسی ورته په ځواب کې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري، بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. ٣٢ زه د پرهېزگارانو دپاره نه یم راغلی، بلکې د گناهکارانو دپاره ترڅو هغوی توبه وباسي.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ٩:١٤-١٧ او مرقوس ٢:١٨-٢٢)

٣٣ ځینو خلکو عیسی ته وویل: «د یحیی شاگردان زیات وخت روژه نیسي او دعاگانې کوي او د فریسیانو شاگردان هم همداسې کوي، خو ستا شاگردان خوري او څښي.» ٣٤ عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو کولای شئ چې د زوم ملگري د واده په مېلمستیا کې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي مجبور کړئ چې روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه. ٣٥ خو داسې وخت به راشي چې زوم به له هغوی څخه بوتلل شي او په هغه وخت کې به هغوی روژه نیسي.»

٣٦ همدارنگه عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «هېڅوک د نویو کالیو څخه یوه ټوټه نه شلوي چې په زړو کالیو باندې یې پیوند کړي. که داسې وکړي، نو هم به هغه نوي کالي وشلیږي او هم به د نویو کالیو ټوټه د زړې ټوټې سره جوړه رانه شي. ٣٧ نه به څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې

واچوي، ځکه چې تازه شراب به هغه مشکونه وشلوي، شراب به توی شي او مشکونه به له منځه لاړ شي. (۲۸) خو تازه شراب باید په نویو مشکونو کې واچول شي. (۳۹) هېڅوک نه غواړي چې د زړو شرابو له څښلو وروسته تازه شراب وڅښي، ځکه داسې وايي چې زاړه شراب ډېر بڼه دي.»

د سبت په هکله پوښتنه

(متي ۱۲:۱-۸ او مرقوس ۲:۲۳-۲۸)

۶ (۱) د سبت په یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره د غنمو په پټیو تېرېده. شاگردانو یې د غنمو وړي راشکول او په لاسونو کې یې موږل او خوړل یې. (۲) ځینو فریسیانو پوښتنه وکړه: «تاسو ولې داسې کار کوئ چې د سبت په ورځ ناروا دی؟» (۳) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ایا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او ملګري یې وړي شوي وو، نو هغه څه وکړل؟» (۴) هغه د خدای کور ته ننوت، سپېڅلي ډوډۍ یې راواخیستله او ویې خوړه او خپلو ملګرو ته یې هم ورکړه، که څه هم د هغې ډوډۍ خوړل له کاهنانو پرته بل چاته روا نه وو. (۵) بیا عیسی وویل: «د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی د سبت په ورځ ناروغانو ته شفا ورکوي

(متي ۱۲:۹-۱۴ او مرقوس ۱:۳-۶)

(۶) د بل سبت په ورځ عیسی کنیسي ته ننوت او تعلیم یې ورکاوه. هلته یو سړی ؤ چې ښي لاس یې وچ شوی ؤ. (۷) د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو په ځیر سره هغه ته کتل چې وویني ایا عیسی به د سبت په ورځ چاته شفا ورکوي که نه، ترڅو په هغه باندې د تور لګولو دپاره یو دلیل پیدا کړي. (۸) عیسی د هغوی په فکرونو پوه شو او هغه سړي ته چې لاس یې وچ شوی ؤ وویل: «راپاڅېره او د ټولو په مخکې ودرېره.» نو هغه راپاڅېد او هلته ودرېده. (۹) بیا عیسی هغوی ته وویل: «زه ستاسو څخه پوښتنه کوم: ایا د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدې کول؟ د یو چا ژوند ژغورل، که له منځه وړل؟» (۱۰) عیسی ګردچاپېره هغوی ټولو ته وکتل او بیا یې هغه سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاه او لاس یې روغ شو. (۱۱) خو د شریعت

عالمان او فریسیان ډېر په قهر شول او یو بل ته یې وویل چې د عیسی سره څه وکړو.

عیسی د خپلو شاگردانو څخه دولس رسولان ټاکي

(متي ۱: ۱۰-۴ او مرقوس ۱۳: ۳-۱۹)

۱۲ په هغو ورځو کې عیسی د دعا دپاره غره ته لاړ او ټوله شپه یې خدای ته په دعا کولو تېره کړه. ۱۳ کله چې سهار شو، نو خپل شاگردان یې راوغوښتل او د هغوی له منځ نه یې دولس تنه غوره کړل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل: ۱۴ شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس او بارتولما، ۱۵ متي، توما، یعقوب د حلفي زوی او شمعون چې په سرتېري مشهور ؤ ۱۶ او یهودا د یعقوب زوی او یهودا اسخريوتي چې وروسته خاين شو.

عیسی خلکو ته تعلیم او شفا ورکوي

(متي ۲۳: ۴-۲۵)

۱۷ عیسی د خپلو رسولانو سره د غره څخه رانېکته شو او په یو هوار ځای کې ودرېده. په هغه ځای کې د هغه د پیروانو یوه لویه ډله او د ټولې یهودیې، اورشلیم او د صور او صیدون د ساحلي ښارونو څخه گڼ شمېر خلک موجود وو. ۱۸ دا خلک د دې دپاره راغلي وو چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه روغ شي. همدارنگه هغه خلک چې پېریانو نیولي وو هم راغلي وو او روغ شول. ۱۹ ټولو خلکو کوبښن کاوه چې عیسی ته لاس وروړي، ځکه چې د هغه څخه به یو قدرت راوته او ټول به یې روغول.

خوشحالي او غم

(متي ۵: ۱-۱۲)

۲۰ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته مخ راواړاوه او ویې ویل:

«بختور یی تاسو چې اوس غریبان یی،

حُکَه چي د خدای پاچاهي ستاسو ده.

٢١) بختور یی تاسو چي اوس وړي یی، حُکَه چي تاسو به ماړه شی.

بختور یی چي اوس ژاړی، حُکَه چي تاسو به وخاندی.

٢٢) بختور یی تاسو چي خلک درخه د انسان د زوی په خاطر کرکه کوي او خپل منع کي مو نه

پرېږدي، سپکاوی درته کوي او تاسو بدناموي. ٢٣) نو په هغه وخت کي خوښي وکړی او د خوشحالی ټوپونه ووھی، حُکَه چي په جنت کي به لوی اجر ولری. د هغوی نیکونو هم د پیغمبرانو سره همداسي چلند کړی و.

٢٤) خو افسوس دې وي ستاسو شتمنو په حال!

حُکَه چي تاسو خپل د سوکالی وخت تیر کړی دی.

٢٥) افسوس دې وي ستاسو په حال چي اوس ماړه یی،

حُکَه چي تاسو به وړي شی

افسوس دې وي په تاسو چي اوس خاندی،

حُکَه چي ستاسو خدا به په ویر او ژړا بدله شي

٢٦) افسوس دې وي ستاسو په حال کله چي ټول ستاسو صفت کوي.

حُکَه چي د هغوی نیکونو هم د جعلی پیغمبرانو صفت کاوه.

د دښمنانو سره مینه

(متي ٥:٣٨-٤٨، ٧:١٢)

٢٧) خو زه تاسو ته چې زما خبرې اورئ، وايم چې د خپلو دښمنانو سره مينه كوي، څوك چې ستاسو څخه كركه كوي د هغوی سره ښه كوي. (٢٨) د هغو خلكو دپاره چې په تاسو لعنت وايي، برکت وغواړئ او د هغو خلكو دپاره چې ستاسو سره بد چلند كوي، دعا وكړئ. (٢٩) كه چېرې څوك تاته په يو مخ څپره دركړي، نو خپل بل مخ هم ورته ورواړوه. كه څوك درڅخه چپنه واخلي، نو پرېرډه چې ستا كمييس هم واخلي. (٣٠) كه څوك درڅخه كوم شی وغواړي نو ورته وربې كړه او كه چېرې څوك ستا څخه كوم شی چې هغه ستا وي واخلي، نو بېرته يې ورڅخه مه غواړه. (٣١) د نورو سره داسې چلند كوي لكه څنگه چې تاسو يې د ځان دپاره د هغوی څخه غواړئ.

٣٢) كه چېرې يوازې د هغو خلكو سره مينه كوي چې ستاسو سره مينه كوي، نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه گناهكاران هم د هغه چا سره مينه كوي څوك چې د هغوی سره مينه كوي. (٣٣) كه چېرې تاسو يوازې د هغو خلكو سره نېكي كوي چې ستاسو سره نېكي كوي، نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه چې گناهكاران هم همداسې كوي. (٣٤) كه چېرې هغو خلكو ته پور وركوي چې د بېرته اخيستلو تمه يې لري، نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه چې گناهكاران هم نورو گناهكارانو ته پور وركوي چې بېرته يې ترې پوره واخلي. (٣٥) خو تاسو د خپلو دښمنانو سره مينه كوي او د هغوی سره نېكي كوي. پور وركوي او د بېرته اخيستلو تمه ورڅخه مه كوي. نو دا به ستاسو دپاره لوی اجر وي او تاسو به د خدای تعالی اولادونه يې، ځكه چې هغه په ناشكره او بدكارو خلكو هم مهربانه دي. (٣٦) لكه څنگه چې ستاسو اسماني پلار زړه سواندي دي، نو تاسو هم زړه سواندي اوسئ.

د نورو په هكله قضاوت كول

(متي ١:٧-٥)

٣٧) د نورو په هكله قضاوت مه كوي، نو تاسو به تر قضاوت لاندې نه نيول كېږئ. نور خلك مه ملامتوي، نو خدای به تاسو نه ملامتوي. نور خلك وبخښئ، نو خدای به تاسو وبخښي. (٣٨) نورو ته څه شی وركړئ، نو تاسو ته به هم دركړل شي. تاسو ته به په ډكې پيمانې، په زور ځای شوې او تر خولې پورې ډكه ستاسو په لمنه كې واچول شي. ځكه په هره پيمانه چې تاسو يې نورو ته وركوي، په هماغه پيمانه به تاسو ته هم دركول كېږي. «

٣٩) نو عیسی هغوی ته دا مثال ووايه: «يا يو پوند بل پوند ته لاره بنودلی شي؟ ایا دواړه به په کنده کې ونه غورځیږي؟» ٤٠) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی، خو کله چې یو شاگرد خپلې زده کړې پوره کړي، نو د خپل استاذ په شان به شي. ٤١) ته ولې د خپل ورور په سترگه کې خسني لیدلی شي خو په خپله سترگه کې غټ لرگی لیدلی نه شي؟ ٤٢) څنگه کولای شي خپل ورور ته ووايي چې ای وروره، اجازه راکړه ستا د سترگې څخه خسني وباسم، خو په خپله سترگه کې غټ لرگی لیدلی نه شي؟ ای منافقه! ته باید لومړی د خپلې سترگې څخه لرگی وباسې، بیا کولای شي چې په ښکاره توگه ووينې چې څنگه د خپل ورور د سترگې څخه خسني وباسې.

ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کیږي

(متي ١٧:٧-٢٠، ٣٣:١٢-٣٥)

٤٣) ښه ونه خرابه مېوه نه نیسي او نه به خرابه ونه ښه مېوه ونیسي. ٤٤) هره ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کیږي. د اغزو د بوټو څخه انځر او د ځنگلي بوټي څخه انګور نه شی راتولولی. ٤٥) ښه سپری د خپل زړه د ښې خزاني څخه ښه شيان راوباسي او بد سپری د خپل زړه د بدې خزاني څخه بد شيان راوباسي، ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي.

دوه ډوله بنیادونه

(متي ٧:٢٤-٢٧)

٤٦) تاسو ولې ماته استاذ، استاذه وایئ، خو څه چې درته وایم هغه نه کوی؟ ٤٧) هرڅوک چې ماته راشي او زما خبرو ته غور ونیسي او په هغو باندې عمل وکړي، نو زه به تاسو ته وښایم چې هغه د چا په شان دی. ٤٨) هغه د یو داسې سپري په شان دی چې د خپل کور د جوړولو دپاره یې ځمکه ښه ژوره کړه او بنیاد یې په تیرو کېښود. کله چې سپلاب راغی او په هغه کور ورغی، خو هغه یې له ځایه ونه شو خوځولی، ځکه چې هغه یې کلک جوړ کړی و. ٤٩) خو څوک چې زما خبرې اورې او عمل ورباندې نه کوي، نو هغه د هغه سپري په شان دی چې خپل کور یې داسې جوړ کړی و چې بنیاد یې نه و. کله چې په هغه کور باندې سپلاب راغی، نو هغه سمډلاسه راولوېد او بیخي وران شو.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(متي ۸:۵-۱۳)

۷ (۱) کله چې عیسی خلکو ته خپلې ټولې خبرې وکړې، نو کپرناحوم ته لاړ. (۲) هلته یو رومي منصبدار ؤ او یو نوکر یې درلود چې په هغه ډېر گران ؤ. هغه نوکر ناروغ ؤ او مرگ ته نژدې ؤ. (۳) کله چې هغه منصبدار د عیسی په هکله واورېدل، نو یو څو یهودي مشران یې وروولېدل، ترڅو د هغه څخه وغواړي چې راشي او نوکر یې روغ کړي. (۴) هغوی عیسی ته راغلل او سختې زاری یې ورته وکړې او ورته ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د دې وړ دی چې مرسته ورسره وکړي، (۵) ځکه چې هغه زمونږ د خلکو سره مینه لري او مونږ ته یې کنیسه هم جوړه کړې ده.» (۶) نو عیسی د هغوی سره لاړ. خو کله چې د هغه کور ته نژدې شو، نو هغه منصبدار خپل څو ملگري وروولېدل چې هغه ته ووايي: «بناغلیه! خپل ځان دې مه په تکلیفوه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشي (۷) او دا مې هم غوره ونه گڼله چې خپله تاسو ته راشم. ته یوازې حکم وکړه، نو زما نوکر به روغ شي. (۸) ځکه چې زه هم د بل د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې کوم یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم راشه، نو راځي او خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه، نو هغه یې کوي.» (۹) کله چې عیسی دا واورېدل، نو حیران شو او خلکو ته یې چې ورپسې روان وو، مخ راواړاوه او ویې ویل: «زه تاسو ته وایم چې ما په اسرائیلو کې هم داسې ایمان نه دی لیدلی.» (۱۰) کله چې لېږل شوي کسان بېرته کور ته راستانه شول، نو هغه نوکر یې روغ رمټ ولیده.

عیسی د یوې کونډې زوی راژوندی کوي

(۱۱) بله ورځ عیسی د خپلو شاگردانو او د خلکو د یوې لویې ډلې سره نایین ښار ته لاړ. (۱۲) کله چې د ښار دروازې ته نژدې شو، نو یوه جنازه یې ولیدله چې راووتله. دا مړی د یوې کونډې ښځې ایوازې زوی ؤ او د هغې سره د ښار گڼ شمېر خلک ملگري وو. (۱۳) کله چې عیسی هغه ښځه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېده او ورته ویې ویل: «نوره مه ژاړه.» (۱۴) بیا هغه وروړاندې شو او په تابوت باندې یې لاس کېښود او کومو خلکو چې تابوت وړلو، ودرېدل. عیسی وویل: «ای ځوانه! تاته وایم راپاڅېره.» (۱۵) هغه مړی کېښاست او په خبرو یې پیل وکړ او عیسی هغه بېرته خپلې مور ته وسپاره. (۱۶) هغوی ټول وېرې واخیستل او د خدای ثنا یې وویل او ویې

ويل: «په مونږ کې يو لوی پيغمبر پيدا شوی دی. خدای راغلی چې د خپل قوم سره مرسته وکړي.»
(١٧) عیسی چې څه کړي وو د هغو خبر په ټولې يهوديې او شاوخوا سيمو کې خپور شو.

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(متي ١١:٢-١٩)

(١٨) د یحیی شاگردانو هغه د دې ټولو کارونو څخه خبر کړ. نو یحیی د هغوی څخه دوه تنه راوغوښتل (١٩) او هغوی یې عیسی ته ورولېدل چې پوښتنه ورڅخه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې ويل شوي وو باید راغلی وای، یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (٢٠) کله چې هغوی عیسی ته ورغلل، ورته وېي ويل: «مونږ تعمید ورکوونکي یحیی تاته رالېږلي یو چې پوښتنه وکړو چې ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (٢١) په هماغه ساعت عیسی ډېر خلک د ډول ډول ناروغیو، طاعون او پېریانو څخه روغ کړل او ډېر ږانده یې بینا کړل. (٢٢) هغه د یحیی استازو ته په ځواب کې وویل: «بېرته لار شئ او څه مو چې لیدلي او اورېدلي، هغه یحیی ته ووايئ چې څنگه ږانده بینا کېږي، گودان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي او کانه اوري، مړي راژوندي کېږي او غریبانو ته زېږی ورکول کېږي. (٢٣) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

(٢٤) کله چې د یحیی استازي لارل، نو عیسی د یحیی په هکله د خلکو سره خبرې پیل کړې او وېي ويل: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ ایا د هغې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد یې خوځوي؟» (٢٥) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې قیمتي کالي اغوندي، هغوی په عیش او عشرت کې ژوند تېروي او په مانیو کې اوسېږي. (٢٦) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پيغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پيغمبر نه هم ډېر لوی دی. (٢٧) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

گورئ، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تیاره کړي.»

٢٨ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په دې نړۍ کې د یحیی څخه بل څوک لوی نه دی زېږول شوی، خو بیا هم د خدای په پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه لوی دی.»

٢٩ کله چې ټولو خلکو او حتی مالیه ټولونکو د عیسی خبرې واورېدلې، نو په دې یې اقرار وکړ چې د خدای لاره سمه ده، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل اخیستی و. ٣٠ خو فریسیانو او د شریعت عالمانو د خدای هغه مقصد چې د هغوی دپاره یې درلود رد کړ، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل نه و اخیستی.

٣١ عیسی وویل: «د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ دا څه ډول خلک دي؟ ٣٢ دوی د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار کې ناست وي او یو بل ته چیغې وهي او وايي: «مونږ تاسو ته شپیلۍ ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه. مونږ درته د غم سندرې وویلې، خو تاسو ونه ژړل.» ٣٣ ځکه کله چې تعمید ورکونکی یحیی راغی هغه به نه ډوډۍ خوړله او نه یې شراب څښل، نو تاسو به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. ٣٤ د انسان زوی راغی چې هم خوري او هم څښي نو تاسو وایئ چې دې سړي ته وگورئ، هغه خپټور، شرابي او د مالیه ټولونکو او گناهکارانو ملگری دی. ٣٥ خو بیا هم د خدای حکمت د هغو خلکو په وسیله چې هغه یې منلی دی، رښتینی ثابت شو.»

عیسی د فریسی شمعون په کور کې

٣٦ یو فریسی عیسی ته بلنه ورکړه چې د هغه سره ډوډۍ وخوري، نو عیسی د هغه کور ته ورغی او د هغه سره دسترخوان ته کښېناست. ٣٧ په هغه ښار کې یوه بدکاره ښځه اوسېدله. هغه خبره شوه چې عیسی د هغه فریسی په کور کې ډوډۍ خوري، نو د عطرو څخه ډک د مرمرو د بوتل سره راغله. ٣٨ هغه ښځه د عیسی شاته د هغه د پښو سره ودرېدله او ژړل یې. د هغې اوبنکې د عیسی په پښو باندې تویې شوې او هغه لمدې شوې. ښځې هغه په خپلو وینښتانو باندې وچې کړلې، د هغه پښې یې ښکل کړې او عطر یې ورباندې واچول. ٣٩ کله چې هغه فریسی چې عیسی یې مېلمه کړی و دا ولیدل، نو د خپل ځان سره یې وویل: «که چېرې دا سړی په رښتیا پیغمبر وای نو هغه باید په دې یوه شوی وای چې دا ښځه چې هغه ته لاس وروړي، څوک ده او څنگه ښځه ده. هغه یوه

٤٠) نو عیسی هغه فریسي ته وویل: «ای شمعونه! زه غواړم تاته یو څه ووايم.» هغه وویل: «ښه استاذه! ووايه.» ٤١) عیسی وویل: «دوه کسانو د یو چا څخه پور اخیستی و، د هغو څخه یو یې پنځه سوه د سپینو زرو سکې پور وړی و او بل یې پنځوس سکې. ٤٢) هغوی دواړو هېڅ نه لرل چې خپل پور ورکړي، نو پور ورکوونکي هغو دواړو ته خپل پورونه وروبخښل. نو اوس په دې دواړو کې به کوم یو د هغه سره زیاته مینه وکړي؟» ٤٣) شمعون په ځواب کې وویل: «زما په خیال کوم سړي ته چې زیات پور وبخښل شو.» عیسی وویل: «تا سم قضاوت وکړ.» ٤٤) بیا یې ښځې ته مخ راواړاوه او شمعون ته یې وویل: «دا ښځه وینې؟ زه ستا کور ته راغلم خو تا زما د پښو دپاره اوبه رانه وړلې، خو هغې په خپلو اوبنکو باندې زما پښې وویښلې او په خپلو وینستانو یې وچې کړلې. ٤٥) تا زه ښکل نه کړم، خو د کوم وخت نه چې زه دلته راغلی يم دا ښځه لگیا ده زما پښې ښکلوي. ٤٦) تا زما سر په تېلو غوړ نه کړ، خو هغې زما په پښو عطر واچول. ٤٧) نو زه تاته وایم چې هغې زما سره ډېره مینه وښودله، ځکه چې د هغې ډېر گناهونه وبخښل شول. خو د چا چې لږه بخښل شوي هغه لږه مینه کوي.» ٤٨) بیا عیسی هغې ښځې ته وویل: «ستا گناهونه وبخښل شول.» ٤٩) دسترخوان ته نورو ناستو مېلمنو په خپلو کې سره وویل: «دا څوک دی چې حتی گناهونه هم بخښي؟» ٥٠) خو عیسی هغې ښځې ته وویل: «ته خپل ایمان وژغورلې. په خیر لاره شه.»

هغو ښځو چې د عیسی سره یې مرسته وکړه

١) څه موده وروسته عیسی ښار په ښار او کلي په کلي ګرځېده، وعظ یې کاوه او د خدای د پاچاهۍ زېری یې ورکاوه او هغه دولس شاگردان هم ورسره وو. ٢) یو څو ښځې چې د پېریانو څخه خلاصې شوې وې او د ناروغیو څخه یې شفا موندلې وه هم ورسره وې: لکه مریم چې په مجدلیه مشهوره وه چې اووه پېریان ورڅخه وتلي وو، ٣) یونا د خوزا ښځه چې مېړه یې د هیرودیس د دربار ناظر و، سوسن او نورې ډېرې ښځې چې د خپلو شتمنیو څخه یې د عیسی او د هغه د شاگردانو سره مرسته کوله.

د بزگر مثال

(متي ۱۳:۱-۹ او مرقوس ۴:۱-۹)

٤ خلک به د يو ښار او بل ښار څخه عیسی ته راتلل او کله چې گڼ شمېر خلک سره راټول شول، نو هغه ورته دا مثال راوړ: ٥ «يو بزگر د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. کله یې چې تخم وشینده، نو یو څه یې په لاره کې ولوېد، هغه ترپښو لاندې شو او مرغانو وخور. ٦ څه تخم په تیرو کې ولوېد او کله چې راشین شو، نو د لمدبل د کموالي له امله هغه زر وچ شو. ٧ څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي ورسره لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. ٨ نور تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد. هغه راشین شو او سل چنده زیات حاصل یې ورکړ.»

کله چې عیسی خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو په لوړ اواز یې وویل: «که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۳:۱۰-۱۷ او مرقوس ۴:۱۰-۱۲)

٩ کله چې د عیسی شاگردانو پوښتنه وکړه چې د دې مثال معنی څه ده؟ ١٠ هغه ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ په پټو رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو نورو ته دا هرڅه په مثالونو کې ویل کېږي ترڅو د خدای د کلام هغه لیکنه پوره شي چې وایي: هغوی به گوري خو هېڅ به ونه ویني. هغوی به واورې، خو هېڅ ورباندې پوه نه شي.»

د بزگر د مثال تفسیر

(متي ۱۳:۱۸-۲۳ او مرقوس ۴:۱۳-۲۰)

١١ د دې مثال معنی دا ده: تخم د خدای کلام دی. ١٢ هغه تخم چې په لاره کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اورې، خو شیطان راځي او کلام د هغوی د زړونو څخه وړي، ترڅو هغوی ایمان رانه وړي او خلاصون ونه مومي. ١٣ کوم تخم چې په تیرو کې لویږي دا هغه خلک دي چې په

خوشحالی سره کلام اوري او مني يې. خو کلام په هغوی کې ریبڼې نه وي نیولې. هغوی د یو څه مودې دپاره ایمان راوړي، خو د ازمنښت په وخت کې یې له لاسه ورکوي. (۱۴) هغه تخم چې په اغزو کې لوېدلی دی، هغه خلک دي چې کلام اوري خو د ژوند اندېښنې، شتمني او د ژوند غوښتنې د هغه د ودې مخه نیسي او مېوه یې هېڅکله نه پخیري. (۱۵) خو کوم تخم چې په ښې خاورې کې لوېږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري او په خپل صادق او ښه زړه کې یې ساتي او په صبر سره مېوه ورکوي.

د خراغ مثال

(مرقوس ۲۱:۴-۲۵)

(۱۶) هېڅوک داسې نه کوي چې خراغ بل کړي او هغه د لوبڼې لاندې پټ کړي او یا یې د کټ لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې هرڅوک راننوخې او د هغه رڼا وويني. (۱۷) ځکه هېڅ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. (۱۸) نو پام کوئ چې څنگه یې اورئ، ځکه څوک چې څه ولري نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو هغه څوک چې څه نه لري حتی که د هغه په گومان کوم څه چې لري هغه به هم ترې واخيستل شي.»

د عیسی مور او وروڼه څوک دي؟

(متي ۱۲:۴۶-۵۰ او مرقوس ۳:۳۱-۳۵)

(۱۹) بیا د عیسی مور او وروڼه راغلل چې هغه وويني، خو د زیاتې گڼې گونې له امله یې ونه شو کولای چې هغه ته ځان ورسوي. (۲۰) یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او وروڼه دباندې ولاړ دي او غواړي چې تا وويني.» (۲۱) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور او وروڼه هغه دي چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

عیسی توفان ودروي

(متي ۲۳:۸-۲۷ او مرقوس ۳۵:۴-۴۱)

۲۲ یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره په کشتی کې سپور شو او هغوی ته یې وویل: «راځئ چې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شو.» نو هغوی روان شول. ۲۳ کله چې هغوی په کشتی کې روان وو، نو عیسی ویده شو. په دې وخت کې ناڅاپه په بحیره کې سخت باد راوالت او کشتی د اوبو څخه په ډکېدلو شوه او هغوی د یو لوی خطر سره مخامخ وو. ۲۴ شاگردان عیسی ته ورغلل، هغه یې راوینس کړ او ورته وېی ویل: «استاذه! استاذه! مونږ ډوبیږو.» عیسی راوینس شو او باد او د اوبو خپو ته یې حکم وکړ، توفان ودرېده او هرڅه آرام شول. ۲۵ بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «ستاسو ایمان څه شو؟» خو هغوی په وېره او حیرانتیا سره یو بل ته وویل: «دا سړی څوک دی چې حتی باد او اوبو ته امر کوي او هغوی یې مني؟»

عیسی پېریانو نیولی سړي ته شفا ورکوي

(متي ۲۸:۸-۳۴ او مرقوس ۱:۵-۲۰)

۲۶ بیا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جدریانو سیمې ته چې د جلیل ولایت ته مخامخ دی، ورسېده. ۲۷ څنگه چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو، نو د هغه ښار د یو سړي سره چې پېریانو نیولی ؤ، مخامخ شو. زیاته موده کېدلې چې هغه لوڅ گرځېده او په کور کې نه اوسېده، بلکې په هدیره کې اوسېده. ۲۸ کله چې هغه عیسی ولیده، نو چیغې یې ووهلې او د هغه په پښو کې پرېوت او په لوړ اواز یې وویل: «ای عیسی، ای د خدای تعالی زویه! زما سره څه کار لري؟ زه تاته زاري کوم، ما مه په عذابوه.» ۲۹ هغه ځکه داسې وویل چې عیسی پېریانو ته امر کړی ؤ چې د هغه سړي څخه راووځي. هغه سړی څو څو ځلې پېریانو نیولی ؤ. خلکو به د هغه لاسونه او پښې په زنځیرونو تړلې او ځولنې به یې ورته اچولې، خو هغه به ماتولې او پېریانو به هغه دښتې ته بیولو. ۳۰ عیسی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی.» ۳۱ ځکه چې په هغه کې ډېر پېریان وو. ۳۲ پېریانو عیسی ته زاری وکړې چې د ځمکې تل ته د لېرلو حکم مه راکوه. ۳۲ هلته نژدې د خوگانو یوه لویه رمه وه چې په یوې غونډۍ باندې څرېدله. نو پېریانو عیسی ته زاري وکړه چې دوی ته اجازه ورکړي چې په خوگانو کې ننوځي، نو هغه ورته اجازه ورکړه. ۳۳ بیا پېریان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو کې ورننوتل. ټوله رمه په منډه د

کمر څخه نښکته بحیرې ته ولوېدله او ډوبه شوه.

٣٤) کله چې د خوگانو ساتونکو دا پېښه ولیدله، نو وتښتېدل او دا خبر یې ښار او بانډو ته ورساوه.
٣٥) خلک د دې پېښې د لیدلو دپاره دباندې راووتل. کله چې هغوی عیسی ته راغلل، نو هغه سړی یې ولیده چې پېریان ورڅخه وتلي وو. هغه د عیسی پښو ته ناست ؤ، کالي یې اغوستي وو او بېرته خپل عادي حالت ته راغلی ؤ، نو هغوی ووېرېدل. ٣٦) کومو خلکو چې دا پېښه لیدلې وه هغوی نورو ته وویل چې دا سړی چې پېریانو نیولی ؤ څنگه روغ شو. ٣٧) بیا د جدریان د شاوخوا سیمو ټولو خلکو د عیسی څخه وغوښتل چې له هغه ځای څخه لاړ شي، ځکه چې هغوی ډېر وېرېدلې وو. نو عیسی په کشتی کې سپور شو چې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شي. ٣٨) بیا هغه سړي چې پېریان ورڅخه وتلي وو عیسی ته زاري وکړه چې اجازه ورته ورکړي د هغه سره لاړ شي، خو عیسی هغه رخصت کړ او ورته وېي ویل: ٣٩) «بېرته خپل کور ته لاړ شه او هغه څه چې خدای ستا دپاره کړي دي هغه ټولو ته ووايه.» هغه سړی په ټول ښار کې وگرځېد او عیسی چې د هغه دپاره څه کړي وو هغه یې خلکو ته بیان کړل.

د عیسی له خوا د ایمان په خاطر شفا ورکول

(متي ٩:١٨-٢٦ او مرقوس ٥:٢١-٤٣)

٤٠) کله چې عیسی بېرته راستون شو، نو خلکو ورته تود هرکلی ووايه، ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وو. ٤١) بیا یو سړی چې یایروس نومېده او د یوې کنیسې مشر ؤ، راغی او د عیسی په پښو کې پرېوت او زاري یې ورته وکړه چې د هغه سره کور ته لاړ شي، ٤٢) ځکه چې د هغه یوازې لور چې دولس کلنه وه د مرگ په حالت کې پرته وه.

کله چې عیسی په لاره روان ؤ، خلکو د هرې خوا ورباندې زور راوړ. ٤٣) د هغوی په منځ کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهیسې ورڅخه وینه بهېدله. هغې خپلې ټولې پیسې په ډاکترانو لگولې وې، خو هېچا د هغې علاج نه شو کولای. ٤٤) هغه د شاله خوا راغله او د عیسی چپنې ته یې لاس وروړ او سمدلاسه یې وینه ودرېدله. ٤٥) عیسی پوښتنه وکړه: «چا ماته لاس راوړ؟» ټول منکر شول خو پطروس وویل: «استاذه! ټول خلک درڅخه راتاو دي او د هرې خوا درباندې زور

راوړي.» (٤٦) خو عیسی وویل: «کوم چا راته لاس راوړ، ځکه زه پوه شوم چې زما څخه یو قوت ووت.» (٤٧) کله چې هغه بڼه پوه شوه چې پټه نه شي پاتې کېدلی نو په رپېدلو شوه، راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او د ټولو په مخکې یې وویل چې ولې یې هغه ته لاس وروړ او څنگه سمدلاسه روغه شوه. (٤٨) عیسی هغې ته وویل: «لورې! ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاره شې.»

(٤٩) عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسی د مشر له کوره یو سړی راغی او یایروس ته یې وویل: «ستا لور مړه شوه، استاذ ته نور تکلیف مه ورکوه.» (٥٠) خو کله چې عیسی دا خبره واورېدله، نو یایروس ته یې وویل: «مه وپېرې، یوازې ایمان ولره او هغه به راژوندی شي.» (٥١) کله چې عیسی د یایروس کور ته ننوت نو هغه پرته له پطروس، یوحنا، یعقوب او د هغې انجلۍ د مور او پلاره بل هېچا ته اجازه ورنه کړه چې دننه ورسره لاړ شي. (٥٢) ټولو د هغې انجلۍ دپاره ژړا او انگولا کوله. خو عیسی وویل: «مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو ویده ده.» (٥٣) هغوی ټولو په هغه پورې وځنډل، ځکه هغوی بڼه پوهېدل چې هغه مړه ده. (٥٤) خو عیسی هغه انجلۍ له لاسه ونیوله او ورته نارې یې کړې: «ای انجلۍ! راپاڅېره.» (٥٥) هغه بېرته راژوندی شوه او سمدلاسه راپاڅېدله. عیسی هغوی ته امر وکړ چې هغې ته یو څه ورکړئ چې وېې خوري. (٥٦) د هغې مور او پلار ډېر حیران شول، خو عیسی هغوی ته امر وکړ چې د دې پېښې په هکله چاته څه ونه وایي.

د دولسو رسولانو لېرل

(متي ١٠:٥-١٥ او مرقوس ٧:٦-١٣)

٩ (١) عیسی خپل دولس رسولان راوغوښتل او هغوی ته یې قدرت او اختیار ورکړ چې پېریان وباسي او د ناروغیو علاج وکړي. (٢) نو هغوی یې ولېرل چې د خدای پاچاهي اعلان کړي او ناروغان روغ کړي. (٣) هغوی ته یې وویل: «د سفر دپاره د ځان سره هېڅ شی مه اخلئ. نه امسا، نه خورجین، نه ډوډۍ، نه پیسې او نه اضافي کالي. (٤) کله چې تاسو کور ته ورشئ، نو ترڅو پورې چې په هغه ښار کې یې په هماغه کور کې پاتې شئ. (٥) که چېرې تاسو ته په کوم ځای کې څوک هرکلی ونه وایي، نو هغه ښار پرېږدئ او د هغه ښار خاورې د خپلو پښو څخه وڅنډئ، ترڅو

د هغوی په خلاف شاهدي وي.» (٦) نو هغوی روان شول، کلي په کلي گرځېدل او په هرځای کې يې زېری ورکاوه او خلک يې روغول.

د هيروديس پرېشاني

(متي ١٤:١-١٢ او مرقوس ١٤:٦-٢٩)

(٧) کله چې د جليل والي هيروديس د هغو ټولو کارونو څخه چې وشول خبر شو نو ډېر پرېشانه شو، ځکه چې ځينو خلکو به ويل چې يحيى بېرته راژوندی شوی دی. (٨) نورو به ويل چې الياس پيغمبر رانېکاره شوی دی او ځينو به ويل چې د پخوانيو پيغمبرانو څخه کوم يو راژوندی شوی دی. (٩) خو هيروديس وويل: «ما په خپله د يحيى سر پرې کړی دی، نو بيا دا سړی څوک دی چې په هکله يې داسې شيان اورم؟» هيروديس کوبښن کاوه چې عيسى وويني.

پنځو زرو کسانو ته خواړه ورکول

(متي ١٣:١٤-٢١ او مرقوس ٣٠:٦-٤٤ او يوحنا ١:٦-١٤)

(١٠) کله چې رسولان بېرته راغلل، نو کوم کارونه چې هغوی کړي وو هغه يې عيسى ته بيان کړل. عيسى هغوی د ځان سره واخيستل او د بيت صيدا په نوم ښار ته يوازې لاړل. (١١) خو خلک خبر شول او ورپسې لاړل. عيسى هغوی ته هرکلی ووايه، د هغوی سره يې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړې او هغو خلکو ته يې شفا ورکړه چې روغتيا ته يې اړتيا درلودله. (١٢) کله چې مازديگر شو، نو هغه دولس شاگردان عيسى ته راغلل او ورته وېي ويل: «دا خلک رخصت کړه چې کليو او شاوخوا بانډو ته لاړ شي چې ځانونو ته خواړه او د شپې تېرولو دپاره ځای پيدا کړي. دلته هېڅ شی نشته او دا ځای د دښتې په شان دی.» (١٣) خو عيسى هغوی ته وويل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې وېي خوري.» هغوی وويل: «مونږ سره يوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهيان دي، نور هېڅ هم نشته. ايا تاسو غواړئ چې مونږ خپله لاړ شو او دې ټولو خلکو ته خواړه واخلو.» (١٤) هلته شاوخوا پنځه زره سړي وو. عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «هغوی پنځوس پنځوس تنه کښېنوی.» (١٥) شاگردانو همداسې وکړل او ټول يې کښېنول. (١٦) عيسى هغه پنځه ډوډۍ او دوه ماهيان راواخيستل، پورته اسمان ته يې وکتل او د خدای شکر يې وويست. بيا هغه ډوډۍ ماتې کړې او خپلو

شاگردانو ته يې ورکړې چې د خلکو په مخکې يې کېږدي. (١٧) هغوی ټولو وخورل او ماږه شول او د ډوډۍ کومې ټوټې چې پاتې شوې شاگردانو هغه راټولې کړې او د هغو څخه دولس ټوکری ډکې شوې.

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي ١٦:١٣-١٩ او مرقوس ٨:٢٧-٢٩)

(١٨) یوه ورځ چې عیسی په یو ګوښه ځای کې دعا کوله او شاگردان یې هم هلته وو، د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «خلک څه وايي چې زه څوک یم؟» (١٩) هغوی په ځواب کې وویل: «ځینې وايي چې ته تعمید ورکونکی یحیی یې، ځینې وايي چې الیاس نبي یې، او نور وايي چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو رازوندى شوی دی.» (٢٠) نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه څوک یم؟» پطروس په ځواب کې وویل: «ته د خدای مسیح یې.»

عیسی د خپل مرګ په هکله پېشګويي کوي

(متي ١٦:٢٠-٢٨ او مرقوس ٨:٣٠-٣٨، ٩:١)

(٢١) بیا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې په دې هکله چاته څه ونه وایي (٢٢) او وېې ویل: «دا ضروري ده چې د انسان زوی به ډېر کړاوونه وزغمي او د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا به رد کړای شي. هغه به ووژل شي او په درېمه ورځ به بیا رازوندى شي.» (٢٣) بیا یې هغوی ټولو ته وویل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، هره ورځ دې خپل صلیب راواخلي او په ما پسې دې راځي.» (٢٤) ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وساتي هغه به له لاسه ورکړي، خو څوک چې خپل ژوند زما په خاطر له لاسه ورکوي نو وبه یې ساتي. (٢٥) د یو چا دپاره به په دې کې څه ګټه وي چې ټوله نړۍ وګټي، خو خپل ځان له لاسه ورکړي یا هغه ته زیان ورسوي؟ (٢٦) که چېرې څوک په ما او یا زما په تعلیم شرمیږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل جلال او د پلار او سپېڅلو فرښتنو د جلال سره راشي، په هغه وشرمیږي. (٢٧) زه تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو یې د خدای پاچاهي نه وي لیدلې.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(متي ۱۷:۱-۸ او مرقوس ۹:۲-۸)

۲۸ د دې خبرو څخه شاوخوا اته ورځې وروسته عیسی پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره واخیستل او د دعا دپاره یو غره ته وختل. ۲۹ کله چې عیسی دعا کوله، نو څېره یې بدله شوه او کالي یې سپین وځلېدل. ۳۰ ناڅاپه هلته دوه سړي رانېکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې او هغوی موسی او الیاس وو. ۳۱ هغوی په اسماني جلال کې رانېکاره شول او د عیسی سره یې د خدای د هغه مقصد په هکله چې د هغه په مرگ به په اورشلیم کې پوره شي، خبرې وکړې. ۳۲ په دې وخت کې پطروس او د هغه ملګري په درانه خوب ویده شوي وو، خو کله چې راوینښ شول، نو د عیسی جلال او هغه دوه سړي چې ورسره ولاړ وو، ولیدل. ۳۳ کله چې موسی او الیاس له عیسی څخه تلل، نو پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته یو. راضي چې درې څېمې جوړې کړو، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» خو پطروس نه پوهېده چې څه وايي. ۳۴ هغه لا خبرې کولې چې یوه ورپېڅ رانېکاره شوه او په هغوی باندې یې سیوری وکړ. کله چې شاگردان په ورپېڅو کې راییسار شول، نو وروپرېدل. ۳۵ د ورپېڅې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما زوی دی چې ما غوره کړی دی، هغه ته غوږ ونیسئ.» ۳۶ کله چې اواز غلی شو، هغوی ولیدل چې عیسی هلته یوازې ؤ. شاگردان غلي پاتې شول او څه چې یې لیدلي وو په هغه وخت کې یې د هغو په هکله چاته څه ونه ویل.

عیسی د یو هلک څخه پېریان وباسي

(متي ۱۷:۱۴-۱۸ او مرقوس ۹:۱۴-۲۷)

۳۷ بله ورځ کله چې عیسی د خپلو درېو شاگردانو سره د غره څخه رانېکته شو، نو ډېر خلک راغلل چې د هغه سره وويني. ۳۸ ناڅاپه د هغې ډلې څخه یو سړي چیغه کړه: «ای استاذه! زه درته زاري کوم چې زما زوی ته یو نظر وګوره، هغه زما یوازېنی زوی دی. ۳۹ په هغه باندې پېریان راځي او ناڅاپه چیغې ورڅخه وباسي او داسې ټکانونه ورکوي چې د خولې څخه یې ځگونه روان وي. له ډېرو ځپلو وروسته یې په سختی سره پرېږدي. ۴۰ ستا شاگردانو ته مې زاری وکړې چې پېریان ترې وباسي، خو هغوی ونه شو کولای.» ۴۱ عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې

زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو! ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم او ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟» بیا یې هغه سړي ته وویل: «زوی دې دلته راوله.» (٤٢) هلک لا راروان ؤ چې پېریانو هغه په ځمکه راگوزار کړ او ویې لږزاهه. عیسی پېریانو ته حکم وکړ چې ترې ووځي او هغه هلک یې روغ کړ او هغه یې بېرته خپل پلار ته وسپاره. (٤٣) ټول خلک د خدای لویي ته حیران پاتې شول.

عیسی د دوهم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگویی کوي

(متي ٢٢:١٧-٢٣ او مرقوس ٩:٣٠-٣٢)

په داسې حال کې چې ټول خلک د عیسی دې کارونو ته حیران پاتې وو هغه خپلو شاگردانو ته وویل: (٤٤) «زه چې تاسو ته څه وایم هغه ته په غور سره غور ونیسئ: د انسان زوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړل شي.» (٤٥) خو شاگردان په دې پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده. د دې معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه چې ورباندې پوه نه شي او هغوی وپېرېدل چې په دې هکله د هغه څخه پوښتنه وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ١٨:١-٥ او مرقوس ٩:٣٣-٣٧)

(٤٦) بیا د شاگردانو ترمنځ دا بحث پیل شو چې په دوی کې څوک تر ټولو لوی دی. (٤٧) عیسی پوه شو چې د هغوی په زړونو کې څه گرځي، نو هغه یو ماشوم راوست او په خپل څنگ کې یې ودراره (٤٨) او هغوی ته یې وویل: «هرڅوک چې دا ماشوم زما په نوم قبول کړي، نو زه یې قبول کړی یم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی یم. ځکه چې په تاسو ټولو کې تر ټولو کوچنی تر ټولو لوی دی.»

څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی

(مرکوس ٩:٣٨-٤٠)

٤٩) يوحنا عيسی ته وويل: «استاذه! مونږ يو سړی وليده چې ستا په نوم يې پېريان ويستل خو مونږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه و.» ٥٠) عيسی هغه ته وويل: «هغه مه منع کوی، ځکه څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی.»

د سامري د يو کلي خلک د عيسی د منلو څخه انکار کوي

٥١) کله چې هغه وخت رانژدې شو چې عيسی اسمان ته يووړل شي، نو په ټينگې ارادې سره اورشليم ته روان شو. ٥٢) هغه د ځان څخه مخکې استازي ولېږل. هغوی لارل او د سامري يو کلي ته ورغلل چې د هغه دپاره تياری ونيسي. ٥٣) خو د هغه کلي خلکو عيسی قبول نه کړ، ځکه چې دا ښکاره وه چې هغه د اورشليم خواته روان و. ٥٤) کله چې د هغه شاگردانو يعقوب او يوحنا دا وليدل، نو هغوی وويل: «استاذه! ايا ته زمونږ څخه غواړې چې ووايو د اسمان څخه دې اور رانازل شي او دا خلک وسوځوي؟» ٥٥) خو عيسی ورته مخ راواړاوه او هغوی يې ورتل. ٥٦) بيا هغوی بل کلي ته لارل.

د عيسی څخه د پيروی کولو شرطونه

(متي ١٩: ٨-٢٢)

٥٧) کله چې هغوی په لاره روان وو، يو سړي عيسی ته وويل: «هرچېرته چې ځې زه به درپسې ځم.» ٥٨) عيسی هغه ته وويل: «گيدړان خپل غارونه لري او مرغان ځالې، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» ٥٩) عيسی يو بل سړي ته وويل: «ما پسې راځه.» خو هغه سړي وويل: «ښاغليه! اجازه راکړه چې لومړی لار شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» ٦٠) عيسی هغه ته وويل: «پرېږده چې مري خپل مري ښخ کړي. ته لار شه او د خدای د پاچاهي اعلان وکړه.» ٦١) يو بل سړي وويل: «ای ښاغليه! زه به تا پسې ځم، خو لومړی اجازه راکړه چې لار شم او د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.» ٦٢) عيسی هغه ته وويل: «څوک چې د قلبې کولو په وخت کې شاته گوري، هغه د خدای د پاچاهي وړ نه دی.»

د دوه اويا شاگردانو لېرل

۱۰ له هغې وروسته عیسی نور دوه اويا شاگردان وټاکل او هغوی یې دوه دوه تنه د خپل ځان نه مخکې هر ښار او کلي ته چې غوښتل یې هلته لاړ شي، ولېرل. (۲) هغوی ته یې وویل: «فصل ډېر دی خو مزدوران لږ دي، نو تاسو د فصل د خاوند څخه وغواړئ چې د حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېري. (۳) لاړ شی، خو گورئ، زه تاسو لکه د وریو په شان د لېوانو منځ ته لېرم. (۴) د ځان سره د پیسو کڅوړه یا خورجین او یا خپلی مه وړئ. او په لاره کې د چا سره خبرې مه کوئ. (۵) کله چې کوم کور ته ننوځئ، نو لومړی داسې ووايي: 'په دې کور کې دې سلامتې وي.' (۶) که چېرې هلته کوم سوله خوښوونکی کس وي، نو ستاسو سلام به په هغه باندې وي او که نه، نو هغه سلام به بیرته تاسو ته راوگرځي. (۷) په هماغه کور کې پاتې شی او هغوی چې هرڅه درکوي وبې خورئ او وبې وڅښئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. کور په کور مه گرځئ. (۸) کله چې تاسو کوم ښار ته ننوځئ او هغوی درته هرکلی ووايي، نو څه چې یې ستاسو په مخکې کېښودل هغه وخورئ. (۹) د هغه ځای ناروغان روغ کړئ او خلکو ته ووايي چې د خدای پاچاهي تاسو ته نژدې شوې ده. (۱۰) خو کله چې تاسو کوم ښار ته ورننوځئ او هغوی درته هرکلی ونه وایي، نو د هغه ښار کوڅو ته ووځئ او ووايي: (۱۱) 'مونږ به ستاسو د ښار خاورې هم چې زمونږ په پښو باندې پرېوتې دي وڅنډو او دا به ستاسو په خلاف شاهدي ورکوي. خو په دې پوه شی چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده.' (۱۲) زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا د دې ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

هغه ښارونه چې خلک یې توبه نه وباسي

(متي ۲۰: ۱۱-۲۴)

۱۳ افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! افسوس دې وي په تا ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې، که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به یې ایرې بادولې او توبه به یې ویستلې وای. (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صیدون او صور د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه

کمه وي! ١٥ خو ای کپرناحومه! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شي؟ خو ته به دوزخ ته وغورځول شي.»

١٦ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «څوک چې ستاسو خبرو ته غوږ نیسي، هغوی زما خبرو ته غوږ نیسي. څوک چې تاسې نه مني، هغوی ما نه مني او څوک چې ما نه مني نو هغه څوک نه مني چې زه یې رالېږلی يم.»

د دوه اويا شاگردانو بېرته راستنېدل

١٧ بیا هغه دوه اويا شاگردان په خوشحالی سره بېرته راستانه شول او ویې ویل: «استاذه! حتی پېریان هم ستا د نوم په یادولو سره زمونږ تابع کیږي.» ١٨ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ما ولیدل چې شیطان څنگه لکه د برېښنا په شان له اسمانه راوغورځېد. ١٩ واورئ! ما تاسو ته واک او اختیار درکړی چې ماران او لړمان ترپښو لاندې کړئ او د دښمن ټول قوت مات کړئ. هېڅ شی تاسو ته زیان نه شي رسولی. ٢٠ خو په دې مه خوشحالیږئ چې پېریان تاسو ته تابع کیږي، بلکې په دې خوشحاله اوسئ چې ستاسو نومونه په جنت کې لیکل شوي دي.»

د عیسی خوشحالی

(متی ١١:٢٥-٢٧، ١٦:١٣-١٧)

٢١ په هغه وخت کې عیسی په روح القدس کې خوشحالی وکړه او ویې ویل: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان خښتنه! زه ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هوبنیارو خلکو څخه پټې کړې او ناپوهو خلکو ته دې ښکاره کړي دي. هو پلاره، دا ستا رضا وه. ٢٢ زما پلار هرڅه ماته راسپارلي دي. هېڅوک له پلاره پرته زوی نه پېژني او نه څوک پلار یې له زویه پېژني او پرته له هغه چا چې زوی وغواړي ورته ویې ښايي.»

٢٣ کله چې هغوی یوازې وو، نو عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «بختورې دي هغه سترگې چې هغه څه ویني چې تاسو یې وینئ. ٢٤ زه تاسو ته وایم چې ډېرو پیغمبرانو او

پاچاهانو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې ويني، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه وړېدل.»

د يو نېک سامري مثال

٢٥) يوه ورځ د شريعت يو عالم راغی او د عیسی څخه يې د ازمېښت دپاره يو سوال وکړ: «استاذه! زه بايد څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ٢٦) عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «په شريعت کې څه ليکل شوي دي؟ هغه څنگه تعبيروي؟» ٢٧) هغه په ځواب کې وويل: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په خپل ټول روح او خپل ټول قوت او ټول عقل سره مينه کوه او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوه.» ٢٨) عیسی ورته وويل: «تا سم ځواب ورکړ. همداسې کوه، نو ته به ژوندی اوسې.»

٢٩) خو د دې دپاره چې د شريعت عالم دا وښايي چې هغه په حقه دی، نو د عیسی څخه يې پوښتنه وکړه: «زما گاونډی څوک دی؟» ٣٠) عیسی داسې ځواب ورکړ: «په يو وخت کې يو سړی د اورشلیم څخه اريحا ته روان ؤ چې په لاره کې داړه مارانو ته په لاس ورغی. غلو هغه سړی لوڅ کړ، ويې واهه او د مرگ په حالت کې يې پرېښود او لاړل. ٣١) ناڅاپه يو کاهن په هغه لاره تېرېده، کله يې چې هغه سړی وليده، نو خپله لاره يې پرېښوده او ورڅخه تېر شو. ٣٢) همدارنگه يو لايوي چې کله هغه ځای ته راورسېد او هغه سړی يې وليده، نو هغه هم ترې په بله خوا تېر شو او لاړ. ٣٣) خو يو سامري چې په هغه لاره تېرېده هغه ته ورغی او کله يې چې هغه سړی وليده نو زړه يې ورباندې وسوځېد. ٣٤) هغه ته ورغی، تپونه يې ورته په شرابو ووينځل او تېل يې ورباندې واچول او پټی يې ورباندې کېښودله. بيا يې هغه په خپل خره باندې سپور کړ او يوې مسافرځانې ته يې يووړ او هلته يې ورباندې پام کاوه. ٣٥) سبا سهار هغه د سپينو زرو دوه سکې واخيستې او د مسافرځانې خاوند ته يې ورکړې او ورته ويې ويل: «په هغه باندې پام کوه او که نورې پيسې دې ورباندې ولگولې نو کله چې بېرته راغلم هغه به هم درکړم.» ٣٦) بيا عیسی پوښتنه وکړه: «اوس څه فکر کوې چې په دې درې واړو کې د هغه سړي چې د داړه مارانو لاس ته ورغلی ؤ، گاونډی څوک دی؟» ٣٧) د شريعت عالم ځواب ورکړ: «هغه څوک چې په هغه باندې يې رحم وکړ.» عیسی ورته

وويل: «لار شه او ته هم همداسې كوه.»

عيسى د مرتا او مريم سره ليدنه كوي

٣٨ كله چې عيسى او شاگردان يې په خپله لاره روان شول، هغوى يو كلي ته ورسېدل او هلته يوې
بنځې چې مرتا نومېدله عيسى په خپل كور كې مېلمه كړ. ٣٩ هغې د مريم په نوم يوه خور درلودله.
هغه راغله او د عيسى پښو ته كښېناستله او د هغه خبرو ته يې غوږ نيولى ؤ. ٤٠ مرتا د ډېرو
كارونو له لاسه ستړې او پرېشانه شوه، نو عيسى ته راغله او ورته ويې ويل: «استاذه! ستا دې ته پام
نه دى چې ټول كارونه زه كوم او خور مې راسره مرسته نه كوي؟ هغې ته ووايه چې راشي او مرسته
راسره وكړي.» ٤١ عيسى هغې ته په ځواب كې وويل: «مرتتا، مرتتا! ته د ډېرو شيانو دپاره اندېښنه
كوي او نارامه يې، ٤٢ خو يوازې يو شى ضروري دى. څه چې مريم خونې كړي دي هغه ښه دي
او دا به له هغې څخه وانخيستل شي.»

عيسى خپلو شاگردانو ته د دعا كولو په هكله تعليم ورکوي

(متي ٩:٦-١٣، ٧:٧-١١)

١١ يوه ورځ عيسى په يو ځاى كې دعا كوله. كله چې هغه خپله دعا خلاصه كړه، نو د
شاگردانو څخه يو تن هغه ته وويل: «اى استاذه! لكه څنگه چې يحيى خپلو شاگردانو ته دعا كول زده
كړي وو، ته يې هم مونږ ته رازده كړه.» ١٢ عيسى هغوى ته وويل: «كله چې تاسو دعا كوئ، نو
داسې ووايئ:

اى اسماني پلاره!

ستا نوم دې پاك وي،

ستا پاچاهي دې راشي.

٣) زمونږ ورځنی رزق هره ورځ مونږ ته راکړه.

٤) زمونږ گناهونه وبخښه

ځکه چې مونږ هم هغه خلک بخښو چې زمونږ سره بدې کوي

او مونږ په ازمنښت کې مه اچوه.»

٥) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «فرض کړئ که په تاسو کې یو کس په نیمه شپه د خپل ملگری کور ته ورشي او ورته ووايي: «ای ملگریه! ماته درې ډوډۍ په پور راکړه. (٦) زما یو ملگری چې په سفر کې ؤ زما کور ته راغلی دی او زما سره څه نشته چې د هغه په مخکې یې کېږدم چې وېي خوري.» (٧) او ستاسو ملگری د کور له دننه څخه تاسو ته ځواب درکړي: «ما مه نارامه کوه، دروازه اوس بنده ده او زه او زما بچیان په خپلو بسترو کې پراته یو. زه نه شم کولای چې راپاڅېرم او تاته کوم څه درکړم.» (٨) زه تاسو ته وایم که چېرې هغه د ملگریا په خاطر راپاڅېږي او ډوډۍ درنه کړي، خو بیا هم په دې خاطر چې تاسو په سوال کولو نه شرمېږئ، نو هغه به راپاڅېږي او هرڅه ته چې اړتیا ولری تاسو ته به یې درکړي. (٩) همدارنگه تاسو ته وایم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړل شي، ولټوئ نو پیدا به یې کړئ، دروازه وټکوی نو درته خلاصه به شي. (١٠) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او هرڅوک چې څه ولټوي، نو پیدا به یې کړي او هرڅوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (١١) ایا په تاسو کې داسې پلار شته چې زوی یې ورڅخه ماهي وغواړي او هغه د ماهي په ځای ورته مار ورکړي؟ (١٢) یا هغه ورڅخه هګۍ وغواړي او هغه ورته لږم ورکړي؟ (١٣) نو تاسو چې دومره بد خلک یئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنګه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره زیات روح القدس هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه یې وغواړي.»

عیسی او د پېریانو مشر بعلزبول

(متي ١٢:٢٢-٣٠ او مرقوس ٣:١٤-٢٣)

١٤) عیسی د یو سړي څخه گونګۍ پېری وویست او کله چې هغه پېری ووت، نو هغه گونګي سړي

په خبرو پیل وکړ او خلک حیران شول. (۱۵) خو ځینو خلکو وویل چې هغه د پېریانو د مشر بعزبول یعنی شیطان په مرسته پېریان وباسي. (۱۶) نورو د ازمېښت په ډول د عیسیٰ څخه اسماني معجزه وغوښتله. (۱۷) خو عیسیٰ د هغوی په خیالونو پوهېده، نو هغوی ته یې وویل: «په هرې پاچاهۍ کې چې په خپل منځ کې بې اتفاقي رامنځته شي هغه له منځه ځي. په هره کورنۍ کې چې بې اتفاقي رامنځته شي، نو هغه کورنۍ ټوټې ټوټې کیږي. (۱۸) او که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف شي، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې شي؟ خو بیا هم تاسو وایئ چې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم. (۱۹) که چېرې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (۲۰) خو که چېرې زه د خدای په قدرت سره پېریان وباسم، نو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده.

(۲۱) کله چې یو زورور سړی چې په وسله سمبال وي د خپل کور ساتنه کوي، نو د هغه مال او جایداد به خوندي وي، (۲۲) خو کله چې د هغه څخه کوم زیات زورور سړی په هغه باندې حمله وکړي او هغه ته ماتې ورکړي، نو د هغه څخه به هغه ټوله وسله چې ورباندې ډاډه و، واخلي او کوم شیان چې هغه غلا کړي دي هغه به په خپلو کې سره ووېشي.

(۲۳) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغه یې خواره واره کوي.

د پېري بېرته راتلل

(متي ۴۳:۱۲-۴۵)

(۲۴) کله چې د یو سړي څخه پېری راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د ارام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پیدا نه کړي، نو د خپل ځان سره وایي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم.» (۲۵) نو کله چې بېرته راشي، نو هغه کور جارو شوی او منظم وويني. (۲۶) بیا هغه لاړ شي او تر ځان بد نور اووه پېریان راولي او هغوی ټول راشي، په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. نو د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي.»

رښتيني خوشحالي

٢٧) كله چې عيسى دا خبرې كولې، د خلكو له منځ څخه يوې ښځې په لور اواز هغه ته وويل: «بختوره ده هغه ښځه چې ته ورڅخه پيدا شوی يې او تاته يې شيدې دركړې دي.» ٢٨) خو عيسى ځواب ورکړ: «هو، هغه څوک بختور دی چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

د معجزې غوښتنه

(متي ١٢:٣٨-٤٢)

٢٩) كله چې د عيسى په شاوخوا ډېر خلك راټول شول، هغه داسې وويل: «د دې زمانې خلك څومره بدكاره دي. هغوی معجزه غواړي، خو يوازېني معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د يونس پيغمبر معجزه ده. ٣٠) لکه څنگه چې يونس پيغمبر د نينوا د خلكو دپاره يوه ښه وه، نو همداسې به د انسان زوی د دې زمانې د خلكو دپاره يوه ښه وي. ٣١) د شيبا ملکه به د قيامت په ورځ راپاڅيري او د دې زمانې خلك به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر څخه راغلې وه چې د سليمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورئ اوس دلته يو څوک شته چې د سليمان څخه لوی دی. ٣٢) د قيامت په ورځ به د نينوا خلك راپورته شي او د دې زمانې خلك به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د يونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وويستله، خو گورئ څوک چې اوس دلته دی هغه د يونس نه ډېر لوی دی.»

د بدن خراغ

(متي ٥:١٥، ٦:٢٢-٢٣)

٣٣) هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه په يو پټ ځای کې کېږدي او يا يې د يوې کاسې لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې کله خلك راشي، نو رڼا يې وويني. ٣٤) ستا سترگې ستا د بدن دپاره لکه د خراغ په شان دي. كله چې دې سترگې روغې وي نو ټول بدن به دې هم رڼا وي، خو كله چې دې سترگې خرابې وي، نو ستا بدن به هم تياره وي. ٣٥) نو پام کوه، هسې نه په تا کې چې کومه رڼا ده هغه تياره وي. ٣٦) که چېرې ستا ټول بدن د روښنایي څخه ډک وي

او يوه برخه يې هم په تياره کې نه وي، نو ټول بدن به دې داسې روښانه وي لکه خراغ چې په خپله رڼا تا روښانه کړي.»

عيسى فريسيان او د شريعت عالمان ملامتوي

(متي ۱: ۲۳-۳۶ او مرقوس ۳۸: ۱۲-۴۰)

۳۷) کله چې عيسى خپلې خبرې خلاصې کړې، نو يو فريسي هغه ته د ډوډۍ دپاره بلنه ورکړه. عيسى د هغه کور ته ورغی او دسترخوان ته کښېناست. ۳۸) کله چې فريسي وليدل چې عيسى د خوراک څخه مخکې لاسونه ونه وينځل، نو حيران شو. ۳۹) عيسى هغه ته وويل: «تاسو فريسيان د خپلو پيالو او قابونو باندینې برخې پاکوئ، خو ستاسو زړونه د حرص او بديو څخه ډک دي. ۴۰) ای کم عقلو خلکو! چا چې باندینې برخه جوړه کړې ده ایا هغه دنننې برخه نه ده جوړه کړې؟ ۴۱) خو څه چې ستاسو په پيالو او قابونو کې دي هغه غريبانو ته خيرات ورکړئ، نو بيا به ټول شيان ستاسو دپاره پاک شي.

۴۲) خو ای فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د وېلني او سپېلني او نورو بوټو لسمه برخه ورکوئ، خو په انصاف کولو او د خداى سره په مينه کولو کې بې پروايي کوئ. تاسو بايد په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له نظره نه غورځولای.

۴۳) ای فريسيانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو دا خونبوی چې په کنيسو کې مخکې ځايونه ونيسئ، او دا خونبوی چې په بازارونو کې دې درته سلامونه واچول شي. ۴۴) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو بې نښو او بې شناختو قبرونو په شان يې چې خلک ورباندې گرځي او نه يې پېژني.»

۴۵) د شريعت د عالمانو څخه يو تن عيسى ته په ځواب کې وويل: «استاذه! کله چې داسې خبرې کوې، نو زموږ هم سپکاوی کوې.» ۴۶) عيسى ځواب ورکړ: «ای د شريعت عالمانو! ستاسو په حال دې هم افسوس وي. تاسو خلکو ته داسې بارونه ور په شا کوئ چې په سختۍ سره يې وړي، خو خپله ورته گوتې هم نه وروړئ. ۴۷) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو پيغمبرانو دپاره

زيارتونه جوړوئ چې ستاسو نيكونو وژلي وو. (٤٨) ستاسو نيكونو چې كوم كارونه كړي دي تاسو په خپله هغه منع او تصديقوئ. هغوى پيغمبران ووژل او تاسو ورته زيارتونه جوړوئ، (٤٩) له دې امله خداى په خپل حكمت سره وويل: زه به هغوى ته پيغمبران او رسولان ورولمېرم. خو هغوى به له دوى څخه ځينې ووژني او نور به وځوروي. (٥٠) نو د دې زمانې د خلكو څخه به د هغو پيغمبرانو د وينو ځواب چې د نړۍ د پيداينت راهيسې توى شوي دي وغوښتل شي. (٥١) د هاييل له وژلو نيولې د زكريا تر وژلو پورې چې د قربانۍ د ځاى او سپېڅلي ځاى ترمنځ ووژل شو. هو، زه تاسو ته وايم چې د دې زمانې خلك به د دې هرڅه دپاره ځواب وركوي.

(٥٢) اى د شريعت عالمانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د علم د كور د دروازې كيلي اخیستي ده، په خپله هم نه ورننوځئ او څوك چې ورننوځي هغوى هم نه پرېږدئ.»

(٥٣) كله چې عيسى له هغه كوره ووت، د شريعت عالمانو او فريسيانو د هغه سره ډېر سخت مخالفت پيل كړ او د ډېرو شيانو په هكله يې ورڅخه سختې پوښتنې كولې. (٥٤) هغوى كوښښ كاوه چې هغه په خپلو خبرو كې راوښيي.

د منافقت په خلاف خبردارى

(متي ٢٦:١٠-٢٧)

١٢ (١) په دې وخت كې په زرگونو خلك راټول شول او دومره زيات وو چې يو بل يې ترپښو لاندې كول، نو عيسى لومړى خپلو شاگردانو ته خبرې پيل كړې: «د فريسيانو د خميرې يعنې د هغوى د منافقت څخه ځانونه ساتئ. (٢) داسې پټ شى نشته چې ښكاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. (٣) نو هرڅه چې تاسو په تياره كې ويلي هغه به په رڼا ورځ واورېدل شي او هرڅه چې تاسو د تړلو دروازو شاته يو بل ته په غوږ كې پټ پټ ويلي دي هغه به د بامونو څخه په لوړ اواز واورېدل شي.»

د چا نه ووپرېرو

(متي ۲۸:۱۰-۳۱)

۴ ای زما ملگرو! زه تاسو ته وایم د هغو خلکو څخه مه وپرېرئ چې بدن وژني او له هغې وروسته نور هېڅ نه شي کولای. ۵ خو زه تاسو خبروم چې د چا څخه باید ووپرېرئ. له هغه چا څخه ووپرېرئ چې د وژلو څخه وروسته دا واک او اختیار لري چې تاسو په دوزخ کې واچوي. هو، زه تاسو ته وایم چې باید د هغه څخه ووپرېرئ. ۶ ایا پنځه مرغی په دوه روپۍ نه خرڅیږي؟ خو بیا هم له دوی څخه یوه یې هم خدای نه هېروي. ۷ تر دې پورې چې ستاسو د سر وینستان هم شمېرل شوي دي. نو هېڅ مه وپرېرئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ.»

د خلکو په مخکې د مسیح په هکله اقرار کول

(متي ۳۲:۱۰-۳۳، ۱۲:۳۲، ۱۹:۱۰-۲۰)

۸ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی. ۹ خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې د هغه څخه انکار وکړي. ۱۰ هرڅوک چې د انسان د زوی په خلاف کومه خبره وکړي نو هغه به وبخښل شي، خو که څوک د روح القدس په ضد کفر ووايي هغه به ونه بخښل شي. ۱۱ کله چې هغوی تاسې د محاکمې دپاره کنیسو یا والیانو یا واکمنانو ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې د خپل ځان څخه به څنګه دفاع کوئ یا څه به وایئ. ۱۲ ځکه چې په هماغه ساعت به روح القدس تاسو ته وښايي چې څه باید ووايي.»

د یو کم عقل شتمن مثال

۱۳ د ګڼې ګونې له منځ څخه یو سړي عیسی ته وویل: «استاذه! زما ورور ته ووايه چې زموږ د پلار میراث زما سره ووېشي.» ۱۴ عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای وروره! زه چا ستاسو ترمنځ قاضي ټاکلی يم چې ستاسو میراث ووېشم؟» ۱۵ بیا یې خلکو ته وویل: «پام کوئ او خپل ځانونه

د هر ډول حرص څخه وساتئ، ځکه چې د انسان ژوند په دې نه جوړېږي چې هغه دې ډېره شتمني ولري.»

١٤) بيا عيسی هغوی ته دا مثال راوړ: «يو شتمن سړی ؤ چې ځمکه يې لرله او هغې ځمکې بڼه حاصل ورکړ. ١٧) هغه د خپل ځان سره فکر وکړ او ويې ويل: «څه وکړم؟ ما سره دومره ځای نشته چې خپلې غلې دانې په کې وساتم.» ١٨) بيا هغه وويل: «اوس پوه شوم چې څه وکړم. زه به خپل گودامونه وران کړم او د هغو نه به لوی لوی گودامونه جوړ کړم او خپلې غلې دانې او نور شيان به په کې ذخيره کړم. ١٩) بيا به خپل ځان ته ووايم: ای بختور انسانه! تا ډېر زيات بڼه بڼه شيان راټول کړي دي چې د ډېرو کلونو دپاره دې بس دي. اوس ارام ژوند تېروه، خوره، څښه او خوشحاله گرځه.» ٢٠) خو خدای هغه ته وويل: «ای کم عقله! همدا نن شپه به دې ساه ووځي، نو دا ټول شيان چې تا د خپل ځان دپاره ساتلي دي هغه به د چا شي؟» ٢١) داسې به د هغو خلکو سره کيږي چې د ځانونو دپاره شتمني راټولوي، خو د خدای په نظر کې به غريب وي.»

په خدای توکل کول

(متي ٢٥:٦-٣٤)

٢٢) بيا عيسی خپلو شاگردانو ته وويل: «نو تاسو ته وايم چې د خپل ژوند په هکله دا اندېښنه مه کوئ چې څه شی به خورئ او هم د خپل بدن په خاطر چې څه به اغوندئ، ٢٣) ځکه چې ژوند د خوړو څخه او بدن د کاليو څخه ډېر ارزښتناک دی. ٢٤) کارغانو ته وگورئ. هغوی نه څه کړي او نه څه رېښي، نه د ساتلو دپاره ځايونه لري او نه گودامونه، خو خدای ورته روزي رسوي. تاسو د مرغانو څخه ډېر زيات ارزښت لرئ. ٢٥) ايا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر يو ساعت هم زيات کړي؟ ٢٦) که چېرې تاسو داسې يو کوچنی کار نه شی کولای، نو بيا ولې د نورو شيانو په هکله اندېښنه کوئ؟ ٢٧) ځنگلي گلانو ته وگورئ چې څنگه لويېږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځانونو دپاره کالي جوړوي. خو تاسو ته وايم چې حتی سليمان پاچا هم د خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان بڼکلی او سينگار شوی نه ؤ. ٢٨) که چېرې خدای د صحرا وانبو ته چې نن دلته دي او سبا ته په تنور کې سوځول کيږي داسې بڼکلا ورکوي، نو هغه به تاسو ته د هغو څخه بڼه کالي در نه کړي؟ ستاسو ايمان ولې دومره کمزوری دی؟ ٢٩) نو اندېښنه مه کوئ

چې تاسو به څه خورئ او څه به څښئ. (۳۰) ځکه چې د دې نړۍ خلک د دې شيانو په هکله اندېښنه کوي. خو ستاسو اسماني پلار پوهېږي چې تاسو دې شيانو ته اړتيا لرئ. (۳۱) د دې په ځای تاسو خپلو ځانونو ته د خدای پاچاهي وغواړئ، نو هغه به تاسو ته دا شيان هم درکړي.

اسماني شتمني

(متي ۱۹:۶-۲۱)

(۳۲) ای د شاگردانو کوچنی ډلې! مه وپېرئ، ځکه چې ستاسو د اسماني پلار دا خوښه ده چې تاسو ته پاچاهي درکړي. (۳۳) هرڅه چې لرئ هغه خرڅ کړئ او پیسې یې غریبانو ته ورکړئ. د خپلو ځانونو دپاره د پیسو داسې کڅوړې تیارې کړئ چې هېڅکله نه زېږي یعنې په اسمان کې داسې خزاني جوړې کړئ چې هېڅکله نه کمیږي، ځکه چې هېڅ یو غل ورته نژدې کېدای نه شي او نه یې چینجی خوړلی شي. (۳۴) ځکه په هرځای کې چې ستاسو خزانه وي، نو ستاسو زړونه به هم هلته وي.

بېداره نوکران

(۳۵) خپلې ملاګانې وټرئ، د کار دپاره تیار اوسئ او څراغونه مو بل وساتئ. (۳۶) د هغو نوکرانو په شان اوسئ چې خپل بادار ته د واده د مېلمستیا څخه د بېرته راتللو په انتظار وي. کله چې هغه راشي او دروازه وټکوي، نو سمدلاسه یې ورته خلاصه کړي. (۳۷) بختور دي هغه نوکران چې کله یې بادار راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به خپله ملا وټري، هغوی به دسترخوان ته کښېښوي او رابه شي او د هغوی خدمت به وکړي. (۳۸) بختور دي هغه نوکران چې کله یې بادار په نیمه شپه یا حتی سهار وختي راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. (۳۹) خو تاسو باید په دې پوه شئ چې که چېرې د کور خاوند پوهېدلی چې غل به کله راځي، نو نه به یې پرېښوده چې د هغه کور ته ورننوځي. (۴۰) نو تاسو هم باید تیار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په داسې وخت کې راشي چې تاسو به یې د راتللو انتظار هم نه لرئ.»

وفادار او بې وفا نوکر

(متي ۲۴:۴۵-۵۱)

﴿۴۱﴾ پطروس وويل: «ای استاذه! ايا دا مثال يوازې زمونږ دپاره دی او که د ټولو دپاره؟» ﴿۴۲﴾ عیسی ځواب ورکړ: «نو هغه وفادار او هوښیار نوکر څوک دی چې بادار یې د خپلو نوکرانو په سر وټاکي، ترڅو په خپل وخت هغوی ته خپله برخه خواړه ورکړي؟» ﴿۴۳﴾ بختور دی هغه نوکر چې بادار یې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. ﴿۴۴﴾ په رښتیا سره زه وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جايداد مسوولیت هغه ته وسپاري. ﴿۴۵﴾ خو که هغه نوکر د خپل ځان سره ووايي چې بادار به مې دومره زر رانه شي او د نورو ټولو نوکرانو په وهلو ټکولو پیل وکړي، وځوري، وڅښي او نشې وکړي، ﴿۴۶﴾ نو بادار به یې په داسې ورځ راشي چې هغه به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به په بېایمانانو کې وشمېرل شي. ﴿۴۷﴾ هغه نوکر چې په دې پوهیږي چې خپل بادار یې ترې څه غواړي، خو بیا هم تیار نه دی چې هغه کار وکړي، نو هغه به سخت ووهل شي. ﴿۴۸﴾ خو هغه نوکر چې په دې نه پوهیږي چې بادار یې څه غواړي او کوم غلط کار وکړي چې د سزا وړ وي، نو لږ به ووهل شي. چاته چې ډېر ورکړل شي، نو ډېر به ورڅخه غوښتل کیږي. څومره ډېر چې چاته سپارل کیږي هماغومره ډېر ورڅخه غوښتل کیږي.»

د عیسی په سبب بېلتون

(متي ۱۰:۳۴-۳۶)

﴿۴۹﴾ عیسی زیاته کړه: «زه د دې دپاره راغلی يم چې په ځمکه اور ولگوم او کاشکې دا اور لا پخوا لگېدلی وای. ﴿۵۰﴾ زه به د یو سخت تعمیر څخه تېرېږم او ترڅو پورې چې هغه ترسره شوی نه وي، زما زړه به څومره نارامه وي. ﴿۵۱﴾ ایا تاسو گومان کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راوړم؟ نه، د سولې دپاره نه بلکې د بې اتفاقی اچولو دپاره راغلی يم. ﴿۵۲﴾ ځکه له دې وروسته چې پنځه تنه په یو کور کې وي سره بېل به شي، درې تنه به د دوه تنو او دوه تنه به د درې تنو په خلاف شي. ﴿۵۳﴾ پلار به د زوی په خلاف شي او زوی به د پلار په خلاف، مور به د لور او لور به د

مور په خلاف، خوانبې به د انرور او انرور به د خوانبې په خلاف شي.»

د وخت پېژندل

(متي ۲: ۱۶-۳)

٥٤ همدارنگه عیسی خلکو ته وویل: «کله چې تاسو ووينئ چې ورپځې د لمر پر پواته له خوا راپورته کېږي، نو سمدلاسه وايئ چې باران به وشي او همداسې کېږي. ٥٥ کله چې باد د جنوب له خوا ولگېږي، نو تاسو وايئ چې سخته گرمي به شي او همداسې کېږي. ٥٦ ای منافقانو! تاسو کولای شئ چې ځمکې او اسمان ته په کتلو سره د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، نو بیا څنگه اوسنی زمانه نه شئ پېژندلی؟

د خپل مدعي سره روغه جوړه کول

(متي ۵: ۲۵-۲۶)

٥٧ تاسو خپله ولې دا پرېکړه نه شئ کولای چې کومه لاره سمه ده؟ ٥٨ کله چې له خپل مدعي سره قاضي ته ځئ، نو په لاره کې کوبنس وکړئ چې د هغه سره روغه وکړئ. که نه، نو هغه به مو قاضي ته راکاږي او قاضي به تاسو پولیس ته وسپاري او په زندان کې به واچول شئ. ٥٩ زه تاسو ته وایم چې تر هغې پورې به له زندان څخه راخلاص نه شئ چې ترڅو پورې مو د خپل پور یوه یوه پیسه نه وي ورکړې.»

توبه وباسئ چې تباه نه شئ

١٣ په همدې وخت کې په هغه ځای کې ځینو حاضرینو عیسی د هغو جلیلیانو څخه خبر کړ چې پيلاتوس هغوی خدای ته د قرباني وړاندې کولو په وخت کې وژلي وو. ١٤ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ایا گومان کوئ چې دغه جلیلیان د جلیل له نورو ټولو اوسېدونکو څخه ډېر گناهکاران وو چې په دې ډول ووژل شول؟ ١٥ نه، زه تاسو ته وایم که چېرې تاسو توبه ونه باسئ، نو تاسو ټول به د هغوی په شان تباه شئ. ١٦ یا هغه اتلس تنه چې په سیلوم کې ورباندې برج

راوغورخېده او مړه شول، ایا گومان کوی چې هغوی د هغو نورو ټولو خلکو څخه چې په اورشلیم کې اوسېږي ډېر گناهکاران وو؟ (۵) نه، زه تاسو ته وایم که چېرې توبه ونه باسي، نو تاسو ټول به د هغوی په شان تباہ شی.»

د بې مېوې انځر د ونې مثال

(۶) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «یو سړي خپل د انګورو په باغ کې د انځر یوه ونه کرلې وه. کله چې راغی چې انځران راټول کړي، هېڅ یې په کې پیدا نه کړل. (۷) نو خپل باغوان ته یې وویل: «ګوره، درې کاله کیږي چې راحم او په دې ونه کې مېوه لټوم، خو هېڅ مې په کې پیدا نه کړ. دا ونه ووهه. دې ونې ولې هسې ځای نیولی دی؟» (۸) خو باغوان ورته ځواب ورکړ: «باداره! دا کال یې هم پرېږده، زه به د هغې شاوخوا ځمکه وکینم او سره به ورته واچوم. (۹) که په راتلونکي فصل کې یې مېوه ونیوله نو ډېره بڼه به وي، که نه نو بیا کولای شې چې ویې وهې.»

عیسی د سبت په ورځ یوې بڼې ته شفا ورکوي

(۱۰) د سبت په یوه ورځ عیسی په کنیسه کې تعلیم ورکاوه. (۱۱) هلته یوه بڼه وه چې اتلس کاله کېدل چې پېریانو نیولې وه او هغه یې کمزورې کړې وه. ملا یې ورته داسې کړوپه کړې وه چې بیخي سمه ودرېدلې نه شوه. (۱۲) کله چې عیسی هغه بڼه ولیدله، نو هغه یې راوغوښتله او ورته ویې ویل: «ای خورې! ته د خپلې ناروغۍ څخه خلاصه شوې.» (۱۳) بیا یې خپل لاسونه په هغې باندې کېښودل او هغه سمدلاسه نېغه ودرېدله او د خدای ثنا یې وویل.

(۱۴) خو د کنیسي مشر د عیسی په دې کار چې د سبت په ورځ یې ناروغ ته شفا ورکړې وه، خفه شو او خلکو ته یې وویل: «په هفته کې شپږ ورځې دي چې باید کار وشي، نو په همدې ورځو کې راضی او شفا مومی، خو د سبت په ورځ نه.» (۱۵) خو عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای منافقانو! ایا تاسو هر یو د سبت په ورځ خپل غویي یا خر د آخور څخه نه ايله کوی او د اوبو دپاره یې نه بیایئ؟ (۱۶) نو دا بڼه د ابراهیم لور ده او اتلس کاله کیږي چې د شیطان په بند کې وه. ایا هغه باید د سبت په ورځ د بند څخه ازاده نه شي؟» (۱۷) د عیسی په دې خبرو د هغه مخالفین خجالته شول، خو

خلک د هغه په دې حیرانوونکي کارونو چې کول یې، خوشحاله شول.

د شرمو د تخم مثال

(متي ۱۳:۳۱-۳۲ او مرقوس ۴:۳۰-۳۲)

۱۸ بیا عیسی پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي په شان ده او هغه د څه شي سره پرتله کړم؟» ۱۹ دا د شرمو د تخم په شان ده چې یو سړي هغه راواخیست او په خپل پټي کې یې وکړلو. هغه لوی شو او بوټی ترې جوړ شو او مرغان راغلل او د هغه په څانگو یې ځالي جوړې کړې.»

د خمیرې مثال

(متي ۱۳:۳۳)

۲۰ عیسی یوځل بیا پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کړم؟» ۲۱ دا د هغې خمیرې په شان ده چې یوه ښځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې گډه کړي، ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

د تنگې دروازې مثال

(متي ۷:۱۳-۲۱، ۱۴-۲۳)

۲۲ عیسی اورشلیم ته روان ؤ او په لاره یې په ښارونو او کلیو کې خلکو ته تعلیم ورکاوه. ۲۳ یو چا ورڅخه پوښتنه وکړه: «استاذه! ایا یوازې لږ خلک به خلاصون ومومي؟» عیسی ځواب ورکړ: ۲۴ «زیات کونښنې وکړی چې له تنگې دروازې څخه وردننه شی، ځکه زه تاسو ته وایم چې ډېر خلک به د ننوتلو هڅه وکړي، خو وبه نه شي کړای. ۲۵ کله چې یوځل د کور خاوند راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، نو تاسو به دباندې پاتې شئ او دروازه به ټکوی او وایئ به چې ای ښاغلیه! دروازه خلاصه کړه. خو هغه به ځواب درکړي چې زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. ۲۶ نو بیا به تاسو وایئ: «مونږ تا سره په یو دسترخوان خوړلې او ښېلې او تا زمونږ په کوڅو کې تعلیم ورکاوه.» ۲۷ خو هغه به بیا درته ووايي: «زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. ای

بدکارانو! زما د مخې نه لېرې شی. ﴿٢٨﴾ کله چې تاسو ووينئ چې ابراهيم، اسحاق، يعقوب او ټول پيغمبران د خدای په پاچاهۍ کې دي خو تاسو ورڅخه شړل شوي يئ، نو بيا به ژاړئ او خپل غاښونه به چيچئ. ﴿٢٩﴾ خلک به د ختيځ او لوېديځ او شمال او جنوب څخه راشي او د خدای د پاچاهۍ په مېلمستيا کې به کښېني. ﴿٣٠﴾ څوک چې اوس وروستي دي، هغوی به اول شي او څوک چې اول وي هغوی به وروستي شي.»

د اورشلیم دپاره د عیسی خفگان

(متی ٢٣:٣٧-٣٩)

﴿٣١﴾ په هماغه وخت کې یو څو فریسیان عیسی ته راغلل او ورته وېي ویل: «دا ځای پرېږده او کوم بل ځای ته لاړ شه، ځکه چې هیروډیس غواړي تا ووژني.» ﴿٣٢﴾ عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شی او هغه گیدر ته ووايي چې زه نن او سبا پېریان وباسم او خلک روغوم او په درېمه ورځ به خپل کار پای ته ورسوم. ﴿٣٣﴾ په هر حال، زه باید نن او سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه چې دا ناشونې ده چې یو پیغمبر دې د اورشلیم څخه پرته په بل ځای کې ووژل شي.»

﴿٣٤﴾ ای اورشلیمه! ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کېږي، هغه سنگساروي. ما څو څو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه چرگه چې خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې راټولوي، خو تا ونه غوښتل. ﴿٣٥﴾ گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کېږي. زه تاسو ته وایم چې نور به ما تر هغې ونه وینئ ترڅو هغه وخت راشي چې دا ووايي:

«مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

عیسی یو ناروغ سړي ته شفا ورکوي

١٤ ﴿١﴾ د سبت په یوه ورځ عیسی د ډوډۍ خوړلو دپاره د فریسیانو د ډلې د یو مشر کور ته لاړ او هلته خلکو په ځیر هغه ته کتل. ﴿٢﴾ هلته عیسی ته مخامخ یو سړی ولاړ ؤ چې د پرسوب په

ناروغی اخته و. (۳) عیسی د شریعت د عالمانو او فریسیانو څخه پوښتنه وکړه: «ایا د سبت په ورځ د ناروغانو روغول روا دي که نه؟» (۴) خو هغوی غلي پاتې شول. نو عیسی هغه سړی له لاسه ونيوه، هغه یې روغ کړ او رخصت یې کړ. (۵) بیا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «که چېرې د سبت په ورځ په تاسو کې د کوم چا زوی یا غوی په څاه کې ولوېږي، نو ایا هغه به یې سمدلاسه راونه باسي؟» (۶) خو د هغوی سره د دې خبرې ځواب نه و.

عاجزي او مېلمه پالنه

(۷) کله چې عیسی ولیدل چې ځینو مېلمنو کونښن کاوه د ځانونو دپاره تر ټولو لوړ ځایونه ونیسي، نو هغوی ته یې دا مثال راوړ: (۸) «کله چې څوک تاسو ته د واده د مېلمستیا دپاره بلنه درکړي نو د مجلس په سر کې مه کښېښئ، ځکه کېدای شي چې ستاسو څخه کوم بل ډېر مهم سړی رابلل شوی وي، (۹) او ستاسو کوربه چې تاسو دواړه یې رابللي یئ راشي او درته ووايي: «خپل ځای دې سړي ته پرېږده.» نو بیا به وشمېرې او مجبوره به شي چې تر ټولو وروستني ځای کې کښېښئ. (۱۰) خو کله چې د چا مېلمه شي، نو لاړ شه او تر ټولو وروستني ځای کې کښېښه، ترڅو کله چې کوربه راشي او درته ووايي: «ای زما ملگریه! پاس کښېښئ.» په دې به د نورو ټولو مېلمنو په مخکې ستا عزت وشي، (۱۱) ځکه څوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او څوک چې خپل ځان عاجز کړي، هغه به سرلوری شي.»

(۱۲) بیا عیسی خپل کوربه ته وویل: «کله چې د غرمې یا د ماښام ډوډی دپاره څوک راغواړي، نو خپلو ملگرو یا خپلو ورونو یا خپلوانو یا خپلو شتمنو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه، ځکه چې هغوی به هم بیرته تاته بلنه درکړي او په دې ډول به ستا بدل پوره کړي. (۱۳) خو کله چې مېلمستیا ورکوې، نو غریبانو، شلانو، گوډانو او ړندو ته بلنه ورکړه. (۱۴) نو ته به بختور یې، ځکه چې هغوی ستا بدل نه شي پوره کولای. خو د قیامت په ورځ به خدای تاته د نېکانو سره اجر درکړي.»

د لویې مېلمستیا مثال

(متي ۱: ۲۲-۱۰)

١٥) کله چې د حاضر و خلکو څخه یو تن چې په دسترخوان ورسره ناست و دا واورېدل، نو عیسی ته یې وویل: «بختور دي هغه خلک چې د خدای په پاچاهۍ کې به په مېلمستیا کې کښېني.»

١٦) عیسی هغه ته وویل: «یو سړي یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او ډېر خلک یې راوبلل. ١٧) کله چې د ډوډۍ وخت شو، نو خپل نوکر یې مېلمنو پسې ولېږه چې ورته ووايي: (راشۍ، هرڅه تیار دي). ١٨) خو هغوی ټولو بهانې پیل کړې. لومړني وویل: (ما لږه ځمکه اخیستې ده، باید لاړ شم او هغه وویښم. مهرباني وکړه زما عذر ومنه. ١٩) بل وویل: (ما پنځه جوړې غویان اخیستي دي او روان یم چې هغه امتحان کړم، مهرباني وکړه زما عذر ومنه. ٢٠) او بل یې وویل: (ما نوی واده کړی دی، نو له دې امله نه شم درتلی. ٢١) نوکر بېرته راغی او خپل بادار ته یې دا هرڅه وویل. بادار ډېر په قهر شو او خپل نوکر ته یې وویل: (زر زر د ښار لارو او کوڅو ته ووځه او غریبان، شلان، پانده او ګوډان راوله. ٢٢) کله چې نوکر بېرته راستون شو، نو ویې ویل: (باداره! ستاسو امر په ځای شو، خو بیا هم د نورو خلکو دپاره ځای شته. ٢٣) بیا بادار خپل نوکر ته وویل: (د ښار څخه دباندې سرکونو او کوڅو ته ووځه او خلک په زوره راوله، ترڅو زما کور ډک شي. ٢٤) زه تاسو ته وایم چې د هغو خلکو څخه چې لومړی مې ورته بلنه ورکړې وه هېڅوک به هم زما د دې مېلمستیا خوند ونه څکي.»

د مسیح د شاگردۍ بیه

(متي ٣٧: ١٠-٣٨)

٢٥) یوحنا چې د خلکو یوه لویه ډله د عیسی سره روانه وه، عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: ٢٦) «که څوک ماته راځي او هغه د خپل مور، پلار، خپلې ښځې او اولادونو، خویندو او ورونو او حتی د خپل ځان څخه هم زما سره زیاته مینه ونه کړي، هغه نه شي کولای چې زما شاگرد شي. ٢٧) که چېرې څوک خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما شاگرد کېدای نه شي.»

٢٨) فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک غواړي یو برج جوړ کړي، ایا هغه به لومړی نه کښېني چې لگښت یې وسنجوي، ترڅو ویني چې د هغه سره دومره پیسې شته چې هغه ورباندې سرته

ورسوي يا نه؟ (۲۹) که نه، نو بنياد به يې کېږدي، خو وبه نه شي کولای چې سرته يې ورسوي، نو هرڅوک چې هغه وگوري ورپورې وبه خاندي. (۳۰) هغوی به وايي چې دې سړي د ودانۍ کار پيل کړ، خو ويې نه شو کولای چې سرته يې ورسوي. (۳۱) يا کوم داسې پاچا به وي چې د بل پاچا سره د جگړې دپاره ځي او پرته له دې چې لومړی کښېني او فکر وکړي چې ايا د خپل لسو زرو عسکرو سره به وکولای شي د هغه بل پاچا سره چې شل زره لښکر لري، وجنگېږي؟ (۳۲) که چېرې هغه ونه شي کولای، نو مخکې له دې چې دښمن ورته راورسېږي، هغه به استازي ولېږي او د سولې د شرطونو په هکله به ورڅخه غوښتنه وکړي. (۳۳) په همدې ډول په تاسو کې هېڅوک تر هغې زما شاگرد کېدای نه شي، ترڅو هر څه چې لري د هغو ټولو څخه تېر نه شي.

د بې خونده مالگې مثال

(متي ۵:۱۳ او مرقوس ۹:۵۰)

(۳۴) مالگه ښه شی دی، خو که په خپله مالگه بې خونده شي، نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پيدا کړي؟ (۳۵) د هغې څخه نور نه د ځمکې دپاره او نه د سړې دپاره کار اخيستل کېږي او خلک هغه لېږې غورځوي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې. «

د ورک شوي پسه مثال

(متي ۱۲:۱۸-۱۴)

۱۵ (۱) په دې وخت کې ډېر مالیه ټولونکي او گناهکاران عیسی ته ورنژدې شول چې د هغه خبرې واورې. (۲) خو فریسیانو او د شریعت عالمانو په خپلو کې په گورېدلو پیل وکړ او ویل یې: «دا سړی د گناهکارانو سره ناسته ولاړه کوي او حتی د هغوی سره یوځای ډوډی خوري.» (۳) نو عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: (۴) «که چېرې په تاسو کې څوک سل پسونه ولري او یو پسه ورڅخه ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ایا هغه به هغه نهه نوي پسونه په دښته کې پرېږدي او د هغه ورک پسه پسې به لاړ نه شي، ترڅو هغه پيدا کړي؟ (۵) کله چې هغه راپيدا کړي، نو په خوشحالی سره به یې خپلو اوږو ته پورته کړي. (۶) او کله چې کور ته راشي، خپل ټول ملگري او گاونډیان

به سره راتول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره په دې خوشحالی کې شریک شی، ځکه چې خپل ورک شوی پسه مې وموند.» (۷) زه تاسو ته وایم چې په همدې ډول کله چې یو گناهکار توبه وباسي، نو په جنت کې به د هغه دپاره د نهه نوي نېکانو په پرتله چې توبې ته اړتیا نه لري، ډېره خوشحالی وي.»

د ورکې شوې سکې مثال

(۸) عیسی زیاته کړه: «فرض کړئ د یوې نېڅې سره د سپینو زرو لس سکې وي او یوه ترې ورکه شي. ایا هغه به خراغ بل نه کړي، خپل کور به جارو نه کړي او ټول ځایونه به ونه لټوي، ترڅو هغه راپیدا کړي؟» (۹) کله چې هغه راپیدا کړي، نو خپل ملگري او ګاونډیان به سره راتول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره خوشحالی وکړئ، ځکه چې ما خپله ورکه شوې سکه راپیدا کړه.» (۱۰) په همدې ډول زه تاسو ته وایم کله چې یو گناهکار توبه وباسي، نو د خدای فرښتې به د هغه دپاره خوشحالی کوي.»

د ورک شوي زوی مثال

(۱۱) بیا عیسی وویل: «یو سړي دوه زامن لرل. (۱۲) کشر زوی یې خپل پلار ته وویل: «پلاره! ماته مې خپله برخه جايداد راکړه.» نو هغه سړي خپل جايداد د خپلو دواړو زامنو ترمنځ ووېشه. (۱۳) خو ورځې وروسته کشر زوی خپله برخه جايداد خرڅ کړ او پیسې یې واخیستلې او یو لبرې وطن ته لاړ او خپلې پیسې یې هلته په عیاشۍ کې بېڅایه برباد کړلې. (۱۴) کله چې هغه خپل هرڅه مصرف کړل، په هغه وطن کې سخته قحطي راغله او هغه محتاج شو. (۱۵) نو هغه لاړ او د هغه وطن د یو سړي سره نوکر شو او هغه سړي هغه خپلو پټیو ته ولېږه چې خوگان وساتي. (۱۶) هغه په دې ارمان و چې خپله گېډه په هغو خوړو باندې مړه کړي چې خوگانو به خوړل، خو هېچا هغه ته څه نه ورکول. (۱۷) په پای کې د هغه عقل سر ته راغی او وېي ویل: «زما د پلار مزدوران دومره زیات خواړه لري چې ورڅخه پاتې کیږي او زه دلته د لوږې له لاسه مړ کیږم. (۱۸) زه به لاړ شم او خپل پلار ته به ورشم او ورته به ووايم چې پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. (۱۹) زه نور د دې وړ نه یم چې ته راته خپل زوی ووايي. ما هم یو له خپلو مزدورانو څخه وشمېره.» (۲۰)

نو هغه پاڅېد او د خپل پلار کور ته روان شو. هغه لا کور ته نه و رسېدلی چې پلار يې هغه د لېرې نه وليده، زړه يې ورباندې وسوځېده او په منډه منډه د خپل زوی خواته ورغی. هغه يې په غېږ کې ونيوه او بڼکل يې کړ. ﴿٢١﴾ زوی يې وويل: «پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. زه نور د دې وړ نه يم چې ستا زوی وگڼل شم.» ﴿٢٢﴾ خو پلار يې خپلو نوکرانو ته وويل: «زر شی. تر ټولو بڼه چپنه راوړئ او هغه ته يې واغونډئ. گوته ورته په لاس کړئ او خپلی ورته په پښو کړئ. ﴿٢٣﴾ يو چاغ خوسی راولئ او حلال يې کړئ او راځئ چې مېله جوړه کړو او خوشحالي وکړو. ﴿٢٤﴾ ځکه چې زما دا زوی مړ شوی ؤ او بېرته راژوندی شوی دی. هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پيدا شوی دی.» نو هغوی جشن پيل کړ.

﴿٢٥﴾ خو د هغه مشر زوی په دې وخت کې په پټي کې ؤ. کله چې راغی او کور ته رانژدې شو، نو د ساز او نڅا اواز يې واورېد. ﴿٢٦﴾ نو يو نوکر يې راوغوښت او پوښتنه يې ترې وکړه: «دا څه دي؟» ﴿٢٧﴾ نوکر ځواب ورکړ: «ستا ورور راغلی دی او پلار دې يو چاغ خوسی حلال کړی دی، ځکه چې هغه روغ رمټ بېرته راغلی دی.» ﴿٢٨﴾ خو مشر ورور دومره په قهر شو چې نه يې غوښتل کور ته ننوځي. پلار يې دباندې راووت او هغه ته يې زاري وکړه چې کور ته ننوځي. ﴿٢٩﴾ خو هغه خپل پلار ته په ځواب کې وويل: «گوره، کلونه کلونه کيږي چې ما لکه د غلام په شان ستا خدمت کړی دی او هېڅکله مې ستا د امر څخه سرغړونه نه ده کړې. خو ماته دې يو سپرلی هم نه دی راکړی چې خپلو ملگرو ته مې مېلمستيا ورکړې وای.» ﴿٣٠﴾ خو دې زوی دې خپل ټول جايداد په فاحشو باندې برباد کړ او کله چې بېرته کور ته راغی، نو تا ورته چاغ خوسی حلال کړ. ﴿٣١﴾ پلار يې ورته وويل: «زما زويه! ته تل زما سره يې او زه چې هرڅه لرم هغه ستا دي.» ﴿٣٢﴾ خو اوس بايد جشن ونيسو او خوشحالي وکړو، ځکه چې ستا دا ورور مړ شوی ؤ، خو اوس بېرته راژوندی شوی دی. هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پيدا شوی دی.»

د ځيرک ناظر مثال

١٤ ﴿١﴾ عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «يو شتمن سړي يو ناظر درلود. دا سړی خبر شو چې ناظر د هغه شتمني بېخايه لگوي. ﴿٢﴾ نو هغه يې راوغوښت او ورته وويل: «دا څه دي چې ستا

په هکله يې اورم؟ څه چې دې اخیستي او څه چې دې لگولي دي د هغو حساب راکړه، ځکه چې ته نور نه شي کولای زما ناظر اوسې. ﴿٣﴾ ناظر له ځان سره وويل: «زما بادار ما د خپل کار څخه شري، نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې لار شم او چېرته لښتي وکينم او په خیر غوښتلو هم شرمېرم. ﴿٤﴾ اوس پوه شوم چې څه وکړم. کله چې ما د دندې څخه لېرې کړي، نو زه بايد ملگري ولرم چې ماته په خپلو کورونو کې ځای راکړي. ﴿٥﴾ نو د خپل بادار هر يو پوروی يې راوغوښت. لومړي ته يې وويل: «زما د بادار څومره پوروی يې؟» ﴿٦﴾ هغه ځواب ورکړ: «سل پيمانې د زيتونو تېل. ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله، زر کښېنه او د هغې په ځای پنځوس وليکه. ﴿٧﴾ بيا يې بل ته وويل: «ته څومره پوروی يې؟» هغه ځواب ورکړ: «سل جواله غنم. ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله او د هغې په ځای اتيا وليکه. ﴿٨﴾ نو بادار يې هغه بې ايمانه ناظر وستايه، په دې خاطر چې هغه په ځيرکۍ سره داسې کار وکړ، ځکه چې د دې نړۍ خلک په خپلو کې په راکړه ورکړه کې د ايماندارانو نه ډېر ځيرک دي.»

﴿٩﴾ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په خپلې دنیاوي شتمنۍ د نورو سره مرسته وکړئ چې خپلو ځانونو ته ملگري پیدا کړئ، نو کله چې هغه شتمني خلاصه شي تاسو ته به په تلپاتې کورونو کې ځای درکړل شي. ﴿١٠﴾ څوک چې په لږو شیانو کې صادق وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق وي او څوک چې په لږو شیانو کې صادق نه وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق نه وي. ﴿١١﴾ که چېرې په دنیاوي شتمنۍ باندې په تاسو اعتبار ونه شي، نو په اصلي شتمنۍ به څوک په تاسو اعتبار وکړي؟ ﴿١٢﴾ که چېرې تاسو د نورو خلکو د شتمنۍ په اړه صادق ونه اوسئ، نو څوک به تاسو ته هغه شتمني چې ستاسو به وي، درکړي؟ ﴿١٣﴾ هېڅ غلام نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې داسې غلام به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره به مينه او يا دا چې يو ته به وفادار وي او بل ته به په سپکه سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو بندگي وکړئ.»

شريعت او د خدای پاچاهي

(متي ١٢: ١١-١٣، ٣١: ٥-٣٢ او مرقوس ١١: ١٠-١٢)

﴿١٤﴾ فريسيانو چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی باندې يې ملنډې ووهلې، ځکه چې هغوی د

پيسو سره مينه لرله. (۱۵) عيسی هغوی ته وويل: «تاسو داسې خلک یئ چې خپل ځانونه د نورو په مخکې عادلان بڼکاره کوئ، خو خدای ستاسو زړونه بڼه پېژني. ځکه کوم شيان چې د انسانانو په نظر کې ډېر ارزښت لري، خدای هغه بد گڼي.

(۱۶) د يحيی تر راتللو پورې خلکو د تورات او د پيغمبرانو په ليکنو عمل کاوه. له هغې وروسته د خدای د پاچاهۍ زېږی خپور شو او هرڅوک زيات کونښن کوي چې هغې ته وردننه شي. (۱۷) د ځمکې او اسمان له منځه تلل اسانه دي، له دې نه چې د شريعت يو ټکی هم له منځه لاړ شي.

(۱۸) هرڅوک چې خپله بڼه طلاقه کړي او د بلې بڼې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي او هرڅوک چې د طلاقې شوې بڼې سره واده وکړي، هغه هم زنا کوي.»

د شتمن سړي او ايلعازر مثال

(۱۹) عيسی وويل: «يو شتمن سړی ؤ چې هره ورځ به يې تر ټولو قيمتي کالي اغوستل او په عيش او عشرت کې يې ژوند تېراوه. (۲۰) د هغه د دروازې په مخکې به يو سوالگر چې ايلعازر نومېده او بدن يې له ټپونو څخه ډک ؤ، پروت ؤ (۲۱) او په دې تمه به ؤ چې د هغه شتمن سړي د دسترخوان څخه په پاتې شويو ټوټو باندې ځان مور کړي. حتی سپي به راتلل او د هغه ټپونه به يې خټل.

(۲۲) داسې وشول چې هغه غريب سړی مړ شو او فرښتو هغه د ابراهيم څنگ ته يووړ. بيا هغه شتمن سړی هم مړ شو او خاورو ته وسپارل شو. (۲۳) هغه د مړو دنيا ته لاړ او هلته ډېر په عذاب ؤ. هغه چې پورته وکتل د لېرې نه يې ابراهيم وليده چې ايلعازر يې په خوا کې ؤ. (۲۴) بيا هغه چينغې کړې او ويې ويل: «ای زما نيکه ابراهيمه! په ما رحم وکړه او ايلعازر راولېږه چې خپله گوته په اوبو کې لمده کړي او زما ژبه پرې يخه کړي، ځکه چې زه په دې اور کې ډېر په عذاب يم.» (۲۵) خو ابراهيم وويل: «زويه! در په ياد کړه، تا په خپل ژوند کې ټول بڼه شيان ترلاسه کړل او ټول بد شيان د ايلعازر په نصيب کې وو. خو اوس هغه دلته ارام دی او ته په عذاب کې يې. (۲۶) برسېره پردې، زمونږ او ستاسو په منځ کې يوه لويه کنده شته چې له هغې څخه نه څوک درپورې وتلی شي او نه څوک ترې راپورې وتلی شي.» (۲۷) هغه شتمن سړي وويل: «ای زما پلاره ابراهيمه! زه تاته زاری کوم چې

ایلعازر زما د پلار کور ته ولېږه، (۲۸) ځکه چې زه پنځه ورونه لرم. پرېږده چې هغه لار شي او هغوی خبر کړي، هسې نه چې هغوی هم دې د عذاب ځای ته راشي. (۲۹) ابراهیم وویل: «د هغوی سره د موسی او نورو پیغمبرانو لیکنې شته، نو باید د هغوی خبرو ته غوږ ونیسي او عمل پرې وکړي.» (۳۰) شتمن سړي ځواب ورکړ: «نه، ای زما نیکه ابراهیمه! خو که له مېرو څخه څوک هغوی ته ورشي، نو هغوی به توبه وباسي.» (۳۱) خو ابراهیم ورته وویل: «که چېرې هغوی د موسی او نورو پیغمبرانو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو که د مېرو څخه هم څوک راپاڅیږي، هغوی به قانع نه شي.»

د وسوسه کولو او بڅښنې په هکله تعلیم

(متي ۶: ۱۸-۲۱-۲۲ او مرقوس ۹: ۴۲)

۱۷ (۱) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هر څوک وسوسه کېږي چې گناه وکړي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د وسوسې سبب کېږي. (۲) د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندې پل ورته په غاړه کې واچول شي او بحیرې ته وغورځول شي، له دې نه چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارولو سبب شي. (۳) پام کوئ! که چېرې ورور دې درسره بدې وکړي، نو هغه ورته او که توبه وباسي، نو وبې بڅښه. (۴) او که هغه د ورځې اووه ځلې درسره بدې وکړي او هر ځل راشي او درته ووايي چې زما توبه ده، نو هغه وبڅښه.»

قوي ایمان

(۵) رسولانو عیسی ته وویل: «زمونږ ایمان قوي کړه.» (۶) عیسی وویل: «که چېرې تاسو د شېرشمو د دانې په اندازه ایمان لرلی، نو تاسو کولای شول د توت دې ونې ته ووايي چې له بېخه راووځه او په بحیرې کې راشنه شه. نو هغې به ستاسو خبره منلې وای.»

د یو نوکر وظیفه

(۷) فرض کړئ په تاسو کې کوم څوک نوکر لري چې قلبه کوي یا پسونه ساتي. کله چې هغه د پټي نه راشي ایا بادار به ورته ووايي چې زر راشه، کښېنه او ډوډۍ وخوره؟ (۸) هېڅکله نه! د دې په

ځای به هغه ته ووايي: «ماته د ماښام ډوډۍ تياره کړه، ملا دې وتره او ترڅو پورې چې زه ډوډۍ خورم زما خدمت کوه، له هغې وروسته کولای شې چې خپله ډوډۍ وخورې.» (۹) ايا بادار به د هغه نوکر څخه چې د هغه امر يې په ځای کړی دی، مننه وکړي؟ (۱۰) او په همدې ډول کله چې تاسو هم خپل ټول کارونه چې درته حکم شوی دی سرته ورسوئ، نو ووايي: «مونږ نوکران د شاباسي وړ نه يو، مونږ يوازې خپله وظيفه سرته رسولې ده.»

عیسی لسو جذامیانو ته شفا ورکوي

(۱۱) کله چې عیسی اورشلیم ته تللو، نو د جلیل او سامريې ترمنځ په پوله تېر شو. (۱۲) هغه یو کلي ته د ننوتلو په وخت کې د لسو تنو سره چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، مخامخ شو. هغوی لېرې ودرېدل (۱۳) او په لوړ اواز يې نارې کړې: «ای عیسی باداره! په مونږ رحم وکړه.» (۱۴) عیسی هغوی ته وکتل او ورته وېي ویل: «لاړ شئ او خپل ځانونه کاهنانو ته وښايئ.» څنگه چې هغوی روان شول، نو پاک او روغ شول. (۱۵) کله چې په هغوی کې یو تن ولیدل چې روغ شوی دی، نو بېرته راوگرځېد او په لوړ اواز يې د خدای ثنا وویل. (۱۶) هغه د عیسی په پښو کې پرېوت او د هغه څخه يې مننه وکړه. دا سړی یو سامری ؤ. (۱۷) عیسی وویل: «ایا ټول لس تنه پاک او روغ نه شول؟ نو بیا هغه نور نهه تنه چېرته دي؟» (۱۸) ایا له دې پردي سړي پرته بل څوک نه ؤ چې بېرته راغلی وای او د خدای ثنا يې ویلې وای؟» (۱۹) عیسی هغه سړي ته وویل: «پاڅپړه او لاړ شه، خپل ایمان ته روغ کړې.»

د خدای د پاچاهۍ راتگ

(متي ۲۳: ۲۴-۲۸، ۳۷-۴۱)

(۲۰) ځینو فریسیانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه چې د خدای پاچاهي به کله راشي. عیسی ځواب ورکړ: «د خدای پاچاهي په داسې ډول نه راځي چې هغه ولیدل شي. (۲۱) نه به هم څوک ووايي چې گوری، دلته ده! یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کې د خدای پاچاهي ستاسو په منځ کې ده.» (۲۲) بیا يې شاگردانو ته وویل: «داسې وخت به راشي چې تاسو به په دې ارمان یئ چې هغه ورځ

وگورئ چې د انسان زوی پاچاهي کوي، خو وبه يې نه وينئ. (۲۳) خلک به تاسو ته ووايي چې وگورئ دلته دی يا وگورئ هلته دی. خو تاسو هغوی پسې مه ځئ. (۲۴) ځکه په کومه ورځ چې د انسان زوی راځي د هغې برېښنا په شان به وي چې د اسمان له يو سر څخه تر بله سره پورې ځليږي. (۲۵) خو لومړی بايد هغه ډېر کړاوونه وزغمي او د دې زمانې د خلکو له خوا به رد شي. (۲۶) لکه څنگه چې د نوح په زمانه کې شوي وو، همداسې به د انسان د زوی په زمانه کې هم وشي. (۲۷) خلکو تر هغې ورځې پورې خوړل، څښل او ودونه به يې کول، ترڅو چې نوح کشتی ته ننوت او سېلاب راغی او ټول يې تباه کړل. (۲۸) د لوط په زمانه کې همداسې شوي وو چې هغوی به خوړل، څښل، اخیستل او خرڅول، کړنه يې کوله او ودانۍ به يې جوړولې. (۲۹) خو په هغه ورځ چې لوط د سدوم څخه لاړ، نو د اسمان څخه اور او د گوگړو باران راواوړېد او هغوی ټول يې تباه کړل. (۳۰) په هغه ورځ چې د انسان زوی رانېکاره شي، نو همداسې به وشي.

(۳۱) په هغه ورځ څوک چې د بام په سر وي او سامان يې په کوټه کې وي، نو هغه دې د خپل سامان د وړلو دپاره رانېکته نه شي. همدارنگه څوک چې په پټي کې وي، نو خپل کور ته دې ته بېرته لاړ نه شي. (۳۲) د لوط بڼځه در په ياد کړئ چې د هغې سره څه وشول. (۳۳) هرڅوک چې د خپل ځان د ساتلو کوښښ وکړي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې خپل ځان له لاسه ورکړي، نو هغه به يې وژغوري. (۳۴) زه تاسو ته وایم، په هغه شپه که چېرې دوه تنه په يو کټ کې پراته وي، يو به يې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۵) د دوو بڼځو څخه چې يوځای سره ميچن کوي، يوه به يې بوتلل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۶) که چېرې دوه سړي په پټي کې وي، نو يو به يې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۷) شاگردانو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «چېرته، ای استاذه؟» عیسی په ځواب کې وويل: «چېرته چې مرداره وي، هلته تپوسان راټولېږي.»

د یوې کونډې او قاضي مثال

۱۸ عیسی خپلو شاگردانو ته دا مثال راوړ چې هغوی ته وروښايي چې تل بايد دعا وکړي او هېڅکله ناهيلي نه شي. (۱) هغه وويل: «په يو ښار کې يو قاضي ؤ چې نه له خدايه وپرېده او نه يې د خلکو پروا لرله. (۲) په همدې ښار کې يوه کونډه وه چې هر وخت به هغه ته راتله او د خپل

حق په خاطر به يې ورته زاری کولې او ويل به يې چې زما او زما د دښمن ترمنځ په شخړه کې زما سره انصاف وکړه. (٤) قاضي ډېره موده نه غوښتل چې کوم کار وکړي، خو اخر هغه د خپل ځان سره وويل: «که څه هم زه نه له خدايه وېرېږم او نه د خلکو پروا لرم، (٥) خو دا چې دې کونډې ماته سرخوړی پيدا کړی دی، نو زه به د هغې سره انصاف وکړم. که نه، نو هغه به هر وخت راځي او ما به تنگوي.»

(٦) بيا عیسی وويل: «واورئ چې دا بې انصافه قاضي څه وايي. (٧) ايا خدای به د خپلو غوره شويو خلکو سره چې شپه او ورځ ورته د مرستې په خاطر فریادونه کوي، انصاف ونه کړي؟ ايا د هغوی سره به په مرسته کولو کې ځنډ وکړي؟ (٨) زه درته وایم چې هغه به زر د هغوی سره انصاف وکړي. خو کله چې د انسان زوی راشي، نو ايا هغه به د ځمکې په مخ داسې څوک پيدا کړي چې ايمان ولري؟»

د يو فريسي او ماليه ټولونکي مثال

(٩) همدارنگه عیسی د هغو خلکو دپاره چې په خپل ځان ډاډمن وو چې نېک خلک دي او نور يې سپک گڼل، دا مثال راوړ: (١٠) «يو وخت دوه تنه چې يو يې فريسي او بل يې ماليه ټولونکی ؤ د دعا دپاره د خدای کور ته لاړل. (١١) فريسي ودرېده او د خپل ځان سره يې داسې دعا وکړه: «ای خدايه! ستا شکر کوم چې د نورو په شان حريص، بې ايمانه او زناکار نه يم او نه د دې ماليه ټولونکي په شان يم. (١٢) زه په هفته کې دوه ورځې روژه نيسم او څه چې گڼم د هغې لسمه برخه ورکوم.» (١٣) خو هغه ماليه ټولونکی لېرې ولاړ ؤ او تر دې چې نه يې غوښتل پاس اسمان ته وگوري، خو خپله سينه يې وهله او ويل يې: «ای خدايه! په ما گناهکار رحم وکړه.»

(١٤) عیسی وويل: «زه تاسو ته وایم چې هغه ماليه ټولونکی چې خپل کور ته لاړ بخښل شوی دی، نه هغه فريسي. ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي، نو هغه به سرلوړی شي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ۱۳:۱۹-۱۵ او مرقوس ۱۰:۱۳-۱۶)

۱۵ ځينو خلکو به عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي. کله چې شاگردانو دا ولیدل نو هغوی یې ورتل، ۱۶ خو عیسی هغه ماشومان خپل ځان ته راوغوښتل او ویې ویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. ۱۷ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې د خدای پاچاهي د یو ماشوم په څېر ونه مني، نو هېڅکله به هغې ته وردننه نه شي.»

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ۱۹:۱۶-۳۰ او مرقوس ۱۰:۱۷-۳۱)

۱۸ یو یهودي مشر د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ای نېک استاذه! زه باید څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ۱۹ عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ پرته له خدایه بل هېڅوک نېک نه دی. ۲۰ ته په حکمونو باندې پوهېږې: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» ۲۱ هغه سړي ځواب ورکړ: «ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو عمل کړی دی.» ۲۲ کله چې عیسی دا واورېدل، نو هغه ته یې وویل: «په تا کې اوس هم د یو شي کمی شته. هرڅه چې لرې هغه خرڅ کړه او پیسې یې په غریبانو باندې ووېشه، نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې، بیا راشه او زما پیروي وکړه.» ۲۳ کله چې هغه سړي دا خبره واورېدله نو ډېر غمجن شو، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی ؤ. ۲۴ کله چې عیسی ولیدل چې هغه غمجن شو، نو ویې ویل: «د شتمنو خلکو دپاره د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل څومره گران کار دی. ۲۵ د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي، له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» ۲۶ کومو خلکو چې دا واورېدل، نو د هغه نه یې پوښتنه وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» ۲۷ عیسی ځواب ورکړ: «هغه څه چې د انسانانو دپاره ناشوني دي، هغه د خدای دپاره ممکن دي.»

۲۸ پطروس وویل: «وگوره، مونږ خپل هرڅه پریني دي او تا پسې روان شو.» ۲۹ عیسی هغوی

ته وويل: «هو، په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای د پاچاهۍ دپاره خپل کور، خپله بڼه، ورونه، مور او پلار او اولادونه پرېږدي، (۳۰) نو هغه به په دې نړۍ کې د هغې څو چنده بدل ترلاسه کړي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ولري.»

عیسی د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۱۷: ۲۰-۱۹ او مرقوس ۳۲: ۱۰-۳۴)

(۳۱) بیا هغه خپل دولس شاگردان گوبڼه کړل او هغوی ته یې وویل: «واورئ! مونږ اوس اورشلیم ته ځو او هغه څه چې پیغمبرانو د انسان د زوی په هکله لیکلي دي، هغه به پوره شي. (۳۲) هغه به غیریهودیانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې ملنډې ووهي، سپکاوی به یې وکړي او لارې به ورباندې تو کړي. (۳۳) هغه به په دورو ووهي او وبه یې وژني، خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» (۳۴) خو شاگردان په دې خبرو پوه نه شول، ځکه چې د دې خبرو معنی د هغوی څخه پټه ساتل شوې وه او هغوی نه پوهېدل چې عیسی د څه شي په هکله خبرې کولې.

عیسی یو ږوند سوالگر بینا کوي

(متي ۲۹: ۲۰-۳۴ او مرقوس ۴۶: ۱۰-۵۲)

(۳۵) کله چې عیسی د اریحا ښار ته نژدې شو، نو یو ږوند سړی په لاره کې ناست ؤ او خیر یې غوښتنه. (۳۶) کله چې هغه سړي د گڼ شمېر خلکو اوازونه چې له هغه ځای څخه تېرېدل واورېدل، نو پوښتنه یې وکړه: «څه خبره ده؟» (۳۷) هغوی ورته وویل: «ناصری عیسی په دې لاره تېرېږي.» (۳۸) نو هغه چیغې ووهلې: «ای عیسی د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۳۹) کوم خلک چې د عیسی څخه مخکې روان وو، هغه سړی ورتلو او ورته ویې ویل: «غلی شه.» خو هغه نور هم په لوړ اواز چیغې کړې: «ای د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۴۰) نو عیسی ودرېده او امر یې وکړ چې هغه سړی هغه ته راولي. کله چې ورنژدې شو، نو عیسی ورڅخه پوښتنه وکړه: (۴۱) «څه غواړې چې درته ویې وکړم؟» هغه وویل: «ای ښاغلیه! غواړم چې بینا شم.» (۴۲) عیسی هغه ته وویل: «بینا شه، ته خپل ایمان روغ کړې.» (۴۳) او هغه سمدلاسه بینا شو او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، د عیسی پسې روان شو. کله چې خلکو دا هرڅه ولیدل، نو ټولو د خدای ثنا وویل.

عیسی د زکي کور ته ځي

۱۹ ﴿۱﴾ عیسی اریحا ته ننوت او د ښار له منځه تېرېده، ﴿۲﴾ نو هلته د زکي په نوم یو سړی ؤ چې د مالیه ټولونکو مشر او ډېر شتمن ؤ. ﴿۳﴾ هغه غوښتل وگوري چې عیسی به څنگه سړی وي، خو د هغه قد ډېر ټیټ ؤ او د خلکو د گڼې گونې له امله یې نه شو کولای هغه وويني. ﴿۴﴾ نو مخکې یې منډه کړه او د چنار ونې ته وخوت، ترڅو عیسی وويني ځکه چې هغه په هغه لاره تېرېده. ﴿۵﴾ کله چې عیسی هغه ځای ته ورسېده، نو پورته یې وکتل او زکي ته یې وویل: «ای زکي! زر رانېکته شه، ځکه چې زه باید نن ستا په کور کې مېلمه شم.» ﴿۶﴾ نو زکي په بېرته رانېکته شو او په ډېرې خوشحالی سره یې د هغه هرکلی وکړ. ﴿۷﴾ کله چې خلکو دا ولیدل، نو په گورډلو یې پیل وکړ او ویل یې: «هغه د یو گناهکار سړي کور ته ورغی چې مېلمه یې شي.» ﴿۸﴾ خو زکي ودرېده او عیسی ته یې وویل: «وگوره ښاغلیه! زه مې خپله نیمه شتمني غریبانو ته ورکوم او که د چا څخه مې په ناحقه کوم څه اخیستي وي، نو څلور چنده ورته بېرته ورکوم.» ﴿۹﴾ بیا عیسی وویل: «نن دې کور ته خلاصون راغلی دی، ځکه چې دا سړی هم د ابراهیم د اولادې څخه دی. ﴿۱۰﴾ ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي ولټوي او هغوی وژغوري.»

د لسو نوکرانو مثال

(متي ۱۴: ۲۵-۳۰)

﴿۱۱﴾ هغوی د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ چې هغه ورته یو بل مثال هم راوړ، ځکه چې هغه اورشلیم ته نژدې ؤ او هغوی گومان کاوه چې د خدای پاچاهي به همداوس رانېکاره شي. ﴿۱۲﴾ عیسی وویل: «د یوې لویې کورنۍ یو سړی یو لېرې هېواد ته په سفر لار چې د پاچاهۍ مقام ترلاسه کړي او بېرته خپل وطن ته راشي. ﴿۱۳﴾ مخکې له دې چې لار شي خپل لس نوکران یې راوغوښتل او هر یو ته یې یوه یوه د سرو زرو سکه ورکړه او ورته وېي ویل: «زما تر بېرته راتللو پورې ورباندې کاروبار وکړئ.» ﴿۱۴﴾ خو وطندارانو یې چې د هغه څخه یې کرکه کوله، په هغه پسې خپل استازي ولېږل چې ورته ووايي: «مونږ نه غواړو چې دا سړی زمونږ پاچا شي.» ﴿۱۵﴾ څه موده وروسته هغه د پاچا په توگه بېرته راستون شو، بیا یې هغه نوکران راوغوښتل چې سکې یې ورته

ورکړې وې، ترڅو معلومه کړي چې په دوی کې هر یو په هغو سیکو باندې څومره گټه کړې ده. (۱۶)

لومړی نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! ستا په یوې سکې ما لس نورې سکې گټلې دي.» (۱۷) هغه وویل: «شاباس، ته ښه نوکر یې. څرنگه چې تا په لږ شي کې خپل ځان اعتباري ثابت کړ، نو ته به په لسو ښارونو باندې حکومت کوي.» (۱۸) دوهم نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! ستا د سرو زرو یوې سکې نورې پنځه سکې گټه کړې ده.» (۱۹) هغه ته یې وویل: «ته په پنځو ښارونو باندې حکومت کوه.» (۲۰) بیا بل نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! دا ده ستا د سرو زرو سکة، هغه مې په دستمال کې تاوه کړې وه او ساتلې مې ده.» (۲۱) زه ستا څخه وپرېدم، ځکه چې ته یو سخت سړی یې. هغه څه ترلاسه کوي چې تا نه دي گټلي او هغه څه رېبې چې کرلي دې نه دي.» (۲۲) بادار یې ځواب ورکړ: «ای بېکاره نوکره! زه تا په خپلو خبرو ملامتوم. ته په دې پوهېدلې چې زه یو سخت سړی یم او هغه څه ترلاسه کوم چې زما نه دي او هغه څه رېبم چې کرلي مې نه دي، (۲۳) نو زما د سرو زرو سکة دې ولې د صرافانو سره نه ده ایښې چې د بېرته راستنېدلو په وخت کې مې د سود سره اخیستي وای؟» (۲۴) بیا یې په هغه ځای کې ولاړو کسانو ته وویل: «له هغه څخه د سرو زرو سکة واخلي او هغه نوکر ته یې ورکړئ چې لس سکې ورسره دي.» (۲۵) خو هغوی ورته وویل: «باداره! د هغه سره خو لا د مخکې نه لس سکې شته.» (۲۶) بادار یې وویل: «زه تاسو ته وایم چې د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې لري هغه به هم ترې واخیستل شي.» (۲۷) اوس زما هغه دښمنان چې نه یې غوښتل زه یې پاچا شم، دلته راولئ او زما په مخکې یې ووژنئ.»

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

(متي ۲۱:۱-۱۱ او مرقوس ۱۱:۱-۱۱ او یوحنا ۱۲:۱۲-۱۹)

(۲۸) کله چې عیسی دا خبرې وکړې، نو د خپلو شاگردانو څخه مخکې شو او د اورشلیم په لور روان شو. (۲۹) څنگه چې بیت فاجي او بیت عنیا ته چې د زیتونو په غره کې وو نژدې شو، نو خپل دوه شاگردان یې ولېږل، (۳۰) او ورته ویې ویل: «دغه مخامخ کلي ته لاړ شی. کله چې هغه کلي ته ننوتلی، نو هلته به یو کوتی وینئ چې تړل شوی به وي او تراوسه پورې څوک ورباندې سپور شوی نه دی. هغه راایله کړئ او دلته یې راولئ.» (۳۱) که څوک درڅخه پوښتنه وکړي: «هغه ولې ایله

کوی؟ نو داسې ورته ووايي چې هغه زمونږ د استاذ په کار دی.»

٣٢ هغه دوه شاگردان لارل او لکه څنگه چې عیسی ورته ویلي وو، هرڅه یې هماغه شان ولیدل.
٣٣ کله چې هغوی هغه کوتی ایله کاوه، نو خاوندانو یې ورڅخه پوښتنه وکړه: «دا کوتی ولې ایله
کوی؟» ٣٤ هغوی ځواب ورکړ: «دا زمونږ د استاذ په کار دی.» ٣٥ او هغوی هغه کوتی عیسی
ته راوست، خپلې چینې یې ورباندې واچولې او عیسی یې ورباندې سپور کړ. ٣٦ کله چې هغه په
لاره تللو، نو خلکو خپل کالي ورته په لاره کې غوړول.

٣٧ کله چې عیسی هغې لارې ته نژدې شو چې د زیتون د غره څخه رابنکته شوې وه، نو ټولو
پیروانو یې په خوشحالی او لوړ اواز سره د هغو معجزو په خاطر چې هغوی لیدلې وې د خدای د ثنا
په ویلو پیل وکړ. ٣٨ او ویل یې:

«مبارک دی هغه پاچا چې د څښتن په نوم راځي.»

سلامتي دې وي په اسمان کې او جلال دې وي څښتن تعالی ته.»

٣٩ د خلکو له منځ څخه ځینو فریسیانو عیسی ته وویل: «استاذ! خپلو شاگردانو ته ووايه چې
غلي شي.» ٤٠ عیسی په ځواب کې وویل: «زه تاسو ته وایم که هغوی غلي شي، نو تیرې به په
چيغو پیل وکړي.»

عیسی د اورشلیم په حال ژاړي

٤١ کله چې عیسی اورشلیم ته نژدې شو او ښار یې ولیده، نو ورته په ژړا شو ٤٢ او ویې ویل:
«کاشکې نن تاته هم د سولې او سلامتی لار معلومه وای. خو نه، اوس دا لاره ستا د نظر څخه پټه ده.
٤٣ ځکه چې داسې ورځې به درباندي راشي چې ستا دښمنان به ستا څخه گردچاپیره مورچلې
جوړې کړي، ستا نه به راتاو شي او د هرې خوا نه به دې راایسار کړي. ٤٤ هغوی به تا او ستا
خلک د ځمکې سره هوار کړي او په تا کې به یوه تیره هم د بلې دپاسه پرېږدي، ځکه چې تا د
خدای د راتللو وخت ونه پېژانده.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداگران شري

(متي ۲۱:۱۲-۱۷ او مرقوس ۱۱:۱۵-۱۹ او یوحنا ۲:۱۳-۲۲)

٤٥ کله چې عیسی د خدای کور ته ننوت، نو د هغو خلکو په ویستلو یې پیل وکړ چې هلته یې

شیان خرڅول. ٤٦ هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

زما کور به د دعا کور وي.

خو تاسو ورڅخه د غلو د پتېدلو ځای جوړ کړی دی.»

٤٧ عیسی هره ورځ د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. خو مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او

قومي مشرانو هڅه کوله چې هغه ووژني، ٤٨ خو هېڅ یې له لاسه پوره نه و، ځکه چې ټولو خلکو

په ډېر شوق سره د هغه خبرو ته غوږ نیولی و.

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(متي ۲۱:۲۳-۲۷ او مرقوس ۱۱:۲۷-۳۳)

٢٠ ١ یوه ورځ کله چې عیسی د خدای په کور کې خلکو ته تعلیم ورکاوه او زېږی یې ورته

رسولو، مشران کاهنان او د شریعت عالمان د نورو یهودي مشرانو سره راغلل ٢ او هغه ته یې

ووېل: «ته څه حق لرې چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی دی؟» ٣ عیسی هغوی ته

په ځواب کې وویل: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، ماته ووايئ چې ٤ د یحیی د تعمید

ورکول د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» ٥ هغوی په خپل منځ کې بحث وکړ او ویل یې:

«که چېرې ووايو چې د خدای له خوا و، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه

وړ؟ ٦ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا و، نو ټول خلک به مونږ سنگسار کړي، ځکه چې

هغوی په دې عقیده دي چې یحیی پیغمبر و.» ٧ نو ځواب یې ورکړ: «مونږ نه پوهېږو چې د کوم

ځای و.» ٨ عیسی هغوی ته وویل: «زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ او باغوانانو مثال

(متي ۲۱:۳۳-۴۶ او مرقوس ۱:۱۲-۱۲)

۹) بيا عيسى خلكو ته دا مثال راوړ: «يو سړي د انگورو باغ جوړ كړ او هغه يې باغوانانو ته په اجاره وركړ او په خپله د اوږدې مودې دپاره يو بل وطن ته لاړ. ۱۰) كله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل يو نوكر باغوانانو ته ورولبړه چې د باغ د حاصلاتو څخه د هغه برخه راوړي. خو باغوانانو هغه وواهه او تش لاس يې بېرته ولېږه. ۱۱) بيا هغه بل نوكر ورولبړه، خو باغوانانو هغه هم وواهه، هغه يې بې عزته كړ او تش لاس يې بېرته ولېږه. ۱۲) بيا يې درېم نوكر ورولبړه، خو هغه يې هم ټيپي كړ او دباندې يې وغورځاوه. ۱۳) د باغ خاوند د خپل ځان سره وويل: «اوس څه وكړم؟ زه به خپل گران زوى ورولبړم، كېداى شي چې د هغه لحاظ وكړي.» ۱۴) خو كله چې باغوانانو هغه وليده، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا يې وارث دى. راځئ چې مړ يې كړو، نو ميراث به يې زمونږ شي.» ۱۵) نو هغه يې د انگورو د باغ څخه دباندې وويست او ويې واژه.»

عيسى پوښتنه وكړه: «د باغ خاوند به اوس د هغوى سره څه كوي؟» ۱۶) هغه به راشي او دا باغوانان به مړه كړي او د انگورو باغ به نورو ته وركړي.» كله چې خلكو دا واورېدل، نو ويې ويل: «خدای دې نه كړي.» ۱۷) عيسى هغوى ته په ځير سره وکتل او پوښتنه يې وكړه: «نو بيا د زبور د كتاب د دې برخې معنى څه ده؟»

كومه تېره چې رد كړې گلكارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تېره د تهاد

۱۸) هرڅوك چې په دې تېره راولوېږي، نو ټوټې ټوټې به شي او كه هغه تېره په چا باندې راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې كړي.»

د ماليې وركولو په هكله پوښتنه

(متي ۲۲:۱۵-۲۲ او مرقوس ۱۳:۱۲-۱۷)

١٩ د شريعت عالمانو او مشرانو كاهنانو غوښتل چې په هماغه ساعت عيسی ونيسي، ځكه چې هغوی پوه شول چې دا مثال يې د دوی په هكله ووايه، خو د خلكو څخه وپرېدل. ٢٠ بيا هغوی د موقعې په لټه كې وو او ځينې جاسوسان يې چې خپل ځانونه يې صادقان ښودل ولېرل، ترڅو عيسی په خپلو خبرو كې راويسي او هغه د روم والي ته چې د قدرت او واک خاوند دی وسپاري. ٢١ جاسوسانو عيسی ته وويل: «استاذه! مونږ پوهېږو ته چې څه وايې او كوم تعليم چې وركوې هغه سم دی. ته د هېچا طرفداري نه كوي، بلكې په رښتينولي سره د خدای د لارې تعليم وركوي. ٢٢ ايا مونږ ته روا ده چې امپراتور ته مالیه وركړو كه نه؟» ٢٣ عيسی پوه شو چې هغوی ورسره چل كوي، نو ورته ويې ويل: ٢٤ «ماته د سپينو زرو يوه سكه وښايئ. په هغې باندي د چا تصوير او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب وركړ: «د امپراتور.» ٢٥ عيسی وويل: «نو بيا څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته وركړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته وركړئ.» ٢٦ هغوی ونه شو كولاى چې عيسی د خلكو په مخكې په خپلو خبرو كې راويسي او د هغه په ځواب حيران شول، نو غلي پاتې شول.

د قيامت د ورځې په هكله پوښتنه

(متي ٢٣:٢٢-٣٣ او مرقوس ١٢:١٨-٢٧)

٢٧ بيا ځينې صدوقيان چې د مرگ څخه وروسته د بيا راژوندي كېدلو څخه منكر وو، عيسی ته راغلل او د هغه څخه يې يو سوال وكړ: ٢٨ «استاذه! موسى په شريعت كې مونږ ته ليكلي دي چې كه چېرې د چا ورور مړ شي او ښځه يې ترې پاتې شي او اولاد يې نه وي، نو د دې سړي ورور بايد د هغې كونډې سره واده وكړي، ترڅو د هغه اولادونه پيدا شي او هغه يې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. ٢٩ نو داسې وشول چې اووه ورونه وو، لومړني يې ښځه وكړه او بې اولاده مړ شو. ٣٠ بيا دوهم يې هماغه ښځه وكړه، هغه هم بې اولاده مړ شو. ٣١ بيا درېم هغه وكړه او په همدې ډول اووه واړو د هغې سره ودونه وكړل او هر يو مړ شو، خو د يو هم اولاد ونه شو، ٣٢ او له ټولو وروسته هغه ښځه هم مړه شوه. ٣٣ نو د قيامت په ورځ به هغه د كوم يو ښځه وي؟ ځكه چې اووه واړو د هغې سره ودونه كړي وو.»

٣٤ عيسی ځواب وركړ: «په دې نړۍ كې نر او ښځې ودونه كوي، ٣٥ خو كوم خلك چې د

راتلونکې نړۍ او د مرگ څخه د بيا راژوندي کېدلو لايق گڼل شوي دي، هغوی يو د بله سره ودونه نه کوي. (٣٦) هغوی به نور نه مړه کېږي، ځکه چې د فرښتنو په شان به وي. هغوی د خدای اولادونه دي، ځکه چې د مړو څخه د تل دپاره راژوندي شوي دي. (٣٧) او دا چې مړي بيا راژوندي کېږي، موسی دا په خپله د سوځېدونکي بوتې په پېښه کې وښودله او هلته يې څښتن د ابراهيم خدای، د اسحاق خدای او د يعقوب خدای وباله. (٣٨) هغه د مړو نه بلکې د ژونديو خدای دی، ځکه چې د هغه په نظر کې ټول ژوندي دي. (٣٩) د شريعت ځينو عالمانو وويل: «استاذه! ډېر ښه ځواب دې ورکړ.» (٤٠) له هغې وروسته نور چا جرات ونه کړ چې د هغه څخه بله پوښتنه وکړي.

مسيح د چا زوی دی؟

(متي ٢٢:٤١-٤٦ او مرقوس ١٢:٣٥-٣٧)

(٤١) بيا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «هغوی څنگه ویلی شي چې مسیح د داود زوی دی؟
(٤٢) ځکه چې خپله داود د زبور په کتاب کې وايي:

څښتن وويل زما بادار ته:

«کښېنه زما ښي لاس ته

(٤٣) ترڅو چې ستا دښمنان

ستا د پښو لاندې کړم.»

(٤٤) نو کله چې داود مسیح ته بادار وايي، بيا دا څنگه کېدای شي چې هغه د داود زوی وي؟»

عیسی د شريعت د عالمانو په خلاف خبرداری ورکوي

(متي ٢٣:١-٣٦ او مرقوس ١٢:٣٨-٤٠)

(٤٥) په داسې حال کې چې ټولو خلکو د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ، خپلو شاگردانو ته يې وويل:

(٤٦) «د شريعت د عالمانو سره احتیاط کوئ. هغوی دا خوښوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او

په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي او غواړي چې په کنیسو کې په مخکې ځایونو او په مېلمستیاوو کې په لوړو ځایونو کې کښېني. (٤٧) هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د ټولو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(متي ١٢:٤١-٤٤)

٢١ (١) عیسی شاوخوا وکتل او ویې لیدل چې شتمن خلک خپلې نذرانې د خدای د کور په خزانه کې اچوي، (٢) او همدارنگه هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې خپلې دوه روپۍ یې په هغې خزانه کې واچولې. (٣) عیسی وویل: «زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د نورو ټولو څخه زیاتې پیسې واچولې، (٤) ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه زیاتې وې، خو دې ښځې د خپلې غریبې سره بیا هم هرڅه چې یې لرل واچول.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ٢٤:١-٢ او مرقوس ١:١٣-٢)

(٥) ځینو شاگردانو د خدای د کور په هکله خبرې کولې او د هغو ښکلو تیرو او نذرانو صفتونه یې کول چې د خدای کور ورباندې ښکلی شوی ؤ. عیسی وویل: (٦) «دا شیان چې تاسو یې وینئ، داسې وخت به راشي چې په دې کې به یوه تیره هم په بله تیره پاتې نه شي او ټولې به راوړېږي.»

د اخیري زمانې نښې

(متي ٢٤:٣-١٤ او مرقوس ٣:١٣-١٣)

(٧) هغوی پوښتنه وکړه: «ای استاذه! دا هرڅه به کله پېښېږي او د دې پېښو د راتړدې کېدلو نښې به څه وي؟» (٨) عیسی وویل: «پام کوئ چې بې لارې نه شئ. ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وایي به: 'زه مسیح یم' او 'هغه وخت رارسېدلې دی'، خو د هغوی پسې مه ځئ. (٩) کله چې د جنگونو او ګډوډیو په هکله کوم څه اورئ، نو مه وپېرئ. ځکه چې لومړی به دا شیان خامخا

پېښېري، خو دا د دې معنی نه لري چې دا هرڅه به سمدلاسه پای ته ورسېږي.»

۱۰) بیا یې هغوی ته وویل: «یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي، یوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگېږي. ۱۱) سختې زلزلې به وشي، په ډېرو ځایونو کې به قحطي او وباگانې راشي او په اسمان کې به وپروونکې او لویې نښې رانېکاره شي. ۱۲) خو له دې هرڅه نه مخکې به هغوی تاسو ونیسي او وبه مو ځوروي. تاسو به د محاکمې دپاره کنیسو ته وسپارل شئ او په زندانونو کې به واچول شئ او زما د نوم په خاطر به د محاکمې دپاره پاچاهانو او والیانو ته بوتلل شئ. ۱۳) دا به ستاسو دپاره د شاهدي ورکولو یوه موقعه وي. ۱۴) په دې هکله ډېر فکر مه کوئ چې د خپلو ځانونو څخه به څنګه دفاع کوئ. ۱۵) ځکه چې زه به تاسو ته د خبرو کولو حکمت درکړم چې ستاسو له دښمنانو څخه به هېڅوک ونه شي کولای ستاسو په وړاندې ودرېږي او یا مخالفت وکړي. ۱۶) تر دې چې ستاسو مور او پلار، وروڼه، خپلوان او ملګري به ستاسو سره خیانت وکړي او ستاسو څخه به ځینې ووژل شي ۱۷) او زما د نوم له امله به ټول خلک ستاسو څخه کرکه کوي. ۱۸) خو ستاسو د سر یو وینبته به هم کم نه شي. ۱۹) ټینګ ودرېږئ، نو تلپاتې ژوندون به وګټئ.»

د اورشلیم د وړاندېلو پېشګويي

(متي ۲۴:۱۵-۲۱ او مرقوس ۱۴:۱۳-۱۹)

۲۰) خو کله چې تاسو ووينئ چې اورشلیم د لښکرو له خوا کلانډ شوی دی، نو بیا پوه شئ چې د هغه د وړاندېلو وخت راتړدې شوی دی. ۲۱) نو په هغه وخت کې چې څوک په يهودیه کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. څوک چې په ښار کې وي، نو د ښار څخه دې ووځي او څوک چې د ښار څخه دباندې وي هغوی دې ښار ته نه ننوځي. ۲۲) ځکه چې دا به د سزا ورکولو وړځي وي، ترڅو هغه څه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي پوره شي. ۲۳) افسوس دې وي د هغو ښځو په حال چې په هغو وړځو کې امیدوارې وي او په هغو میندو باندې چې خپلو ماشومانو ته شیدې ورکوي. ځکه چې د ځمکې په مخ به سخت مصیبت راشي او په دې خلکو به د خدای غضب نازل شي. ۲۴) هغوی به په تورو ووژل شي او ټولو هېوادونو ته به د اسیرانو په توګه بوتلل شي او اورشلیم به د غیریهودیانو له خوا ترپښو لاندې کیږي، ترڅو د غیریهودیانو دوران پای ته ونه رسېږي.

د انسان د زوی راتگ

(متي ۲۹:۲۴-۳۱ او مرقوس ۲۴:۱۳-۲۷)

۲۵) په لمر، سپوږمۍ او ستورو کې به نښې رابنکاره شي او قومونه به د ځمکې په مخ د بحیرو د شور او څپو څخه تنگ او پرېشانه شي. ۲۶) خلک به د دې پېښې له وېرې او اندېښنې څخه چې په نړۍ کې رامنځته کېږي بې هوشه شي، ځکه چې اسماني موجودات به ولړزول شي. ۲۷) بیا به هغوی د انسان زوی وويني چې په ورپېڅ کې به د قدرت او زیات جلال سره راروان وي. ۲۸) کله چې دا شیان پیل شي نو تاسو نېغ ودرېږئ او زړور اوسئ، ځکه چې ستاسو خلاصون نژدې دی.»

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(متي ۲۴:۳۲-۳۵ او مرقوس ۲۸:۱۳-۳۱)

۲۹) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «د انځر ونې او نورو ونو ته وگورئ. ۳۰) کله چې هغه غوټۍ وسپري، نو تاسو خپله وینئ او پوهېږئ چې اوږی رانژدې شوی دی. ۳۱) په همدې ډول کله چې د دې شیانو پېښېدل ووينئ، نو پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده. ۳۲) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. ۳۳) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.»

بېداره اوسئ

۳۴) پام کوئ، خپل زړونه په مېلو، نشو او دنیاوي اندېښنو مه اخته کوئ، هسې نه چې هغه ورځ به ناڅاپه په تاسو راشي، ۳۵) او لکه د دام په شان به د نړۍ ټول خلک چې په هرځای کې وي راگېر کړي. ۳۶) نو بېدار اوسئ او هر وخت دعا کوئ، ترڅو دا توان پیدا کړئ چې د دې ټولو شیانو څخه چې ډېر زړ به پېښ شي، وژغورل شئ او د انسان د زوی په مخکې ودرېدلې شئ.»

۳۷) عیسی به د ورځې له خوا د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. ماښام به وتلو او شپه به یې د

زیتون په غره کې تېروله (۲۸) او سهار وختي به ټول خلک د خدای کور ته ورتلل چې د هغه خبرې واورې.

د عیسی د وژلو دسیسه

(متي ۱: ۲۶-۵ او مرقوس ۱: ۱۴-۲ او یوحنا ۴: ۱۱-۵۳)

۲۲ (۱) د فطیرې ډوډۍ اختر چې د فسحې په نامه مشهور ؤ، نژدې شو. (۲) مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو هڅه کوله چې یوه لاره پیدا کړي چې عیسی ووژني، خو له خلکو څخه وېرېدل.

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت وکړي

(متي ۱۴: ۲۶-۱۶ او مرقوس ۱۰: ۱۴-۱۱)

(۳) بیا شیطان د یهودا اسخريوتي په زړه کې چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، ننوت. (۴) یهودا لار او د مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو د آمرانو سره یې په دې هکله خبرې وکړې چې څنکه عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (۵) هغوی ډېر خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. (۶) نو یهودا ورسره ومنله او د یوې بڼې موقعې په لټه کې شو چې کله د عیسی سره نور خلک نه وي هغوی ته یې په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر تیاری

(متي ۱۷: ۲۶-۲۵ او مرقوس ۱۲: ۱۴-۲۱)

(۷) بیا د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځ چې په هغه کې به د فسحې وری قرباني کېده، راورسېدله. (۸) نو عیسی پطروس او یوحنا ولېږل او ورته ویې ویل: «لار شئ او زمونږ دپاره د فسحې ډوډۍ تیاره کړئ چې ویې خورو.» (۹) هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: «په کوم ځای کې غواړئ چې تیاره یې کړو؟» (۱۰) هغه ځواب ورکړ: «گورئ، څنګه چې ښار ته ننوځئ، نو یو سړی به ستاسو سره مخامخ شي چې د اوبو منګی به وړي. هغه چې کوم کور ته ننوځي، تاسو هم ورپسې لار شئ.» (۱۱) او د

کور خاوند ته ووايي: «استاذ وايي د مېلمنو کوټه چېرته ده چې زه په کې د خپلو شاگردانو سره د فسحې ډوډۍ وخورم؟» (۱۲) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې يوه لويه فرش شوې کوټه دروښايي، نو هلته ډوډۍ تياره کړئ.» (۱۳) هغوی لارل او ټول شيان يې لکه څنگه چې عیسی ورته ويلي وو په هماغه ډول وليدل او د فسحې ډوډۍ يې تياره کړه.

د څښتن غوره ماښامی

(متي ۲۶:۲۶-۳۰ او مرقوس ۱۴:۲۲-۲۶ او لومړی قرنټيان ۱۱:۲۳-۲۵)

(۱۴) کله چې هغه ساعت راوړسېد، عیسی د خپلو رسولانو سره دسترخوان ته کښېناست. (۱۵) هغوی ته يې وويل: «زړه مې ډېر غوښتل چې د کړاوونو د زغملو څخه مخکې ستاسو سره د فسحې ډوډۍ وخورم. (۱۶) ځکه زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې د فسحې د قربانۍ مقصد د خدای په پاچاهۍ کې پوره نه شي، تر هغې پورې به نور دا ډوډۍ ونه خورم.» (۱۷) بیا عیسی پياله راواخيستله، شکر يې وويست او وېي ويل: «دا واخلي او په خپل منځ کې يې ووېشئ.» (۱۸) ځکه زه تاسو ته وایم چې له دې وروسته به تر هغې پورې د انگورو شربت ونه څښم، ترڅو د خدای پاچاهي رانه شي.» (۱۹) بیا هغه يوه ډوډۍ راواخيستله، شکر يې پرې وويست، هغه يې ماته کړه او هغوی ته يې ورکړه او وېي ويل: «دا زما بدن دی چې ستاسو دپاره ورکول کېږي. زما په یاد همداسې کوی.» (۲۰) په همدې ډول د ماښام ډوډۍ څخه وروسته يې پياله راواخيستله او وېي ويل: «دا پياله د خدای او انسانانو ترمنځ نوی لوظ دی چې زما د وينې په وسيله جوړېږي چې ستاسو دپاره تويېږي.» (۲۱) خو گورئ، هغه څوک چې زما سره به خیانت کوي هغه دلته زما سره په دسترخوان ناست دی. (۲۲) لکه څنگه چې د خدای له خوا مقرر وه چې د انسان زوی باید مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د هغه سره خیانت کوي.» (۲۳) بیا هغوی په خپلو کې يو د بل څخه پوښتنې پيل کړې چې په دوی کې به څوک دا کار کوي.

د لویي په هکله بحث

(۲۴) بیا د هغوی ترمنځ ناندري پيل شوې چې په دوی کې به څوک د ټولو څخه لوی وگڼل شي.

(۲۵) عیسی هغوی ته وويل: «د غیریهوديانو پاچاهان په خپلو خلکو باداري کوي او واکمنان د

خلکو خیرخواه گڼل کيږي. (٢٦) خو تاسو داسې مه اوسئ، بلکې په تاسو کې دې تر ټولو لوی خپل ځان کوچنی وگڼي او مشر دې د خدمتگار په شان وي. (٢٧) خلک څه فکر کوي چې په دوی دواړو کې کوم یو لوی دی، هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی او یا هغه څوک چې خدمت کوي؟ په یقین سره هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی. خو زه ستاسو په منځ کې د یو خدمتگار په شان یم.

(٢٨) خو تاسو زما د ازمېنتونو په وخت کې زما سره ولاړ وئ. (٢٩) لکه څنگه چې زما پلار ماته د پاچاهۍ حق راکړی دی، زه هم تاسو ته دا حق درکوم. (٣٠) تاسو به زما په پاچاهۍ کې زما په دسترخوان خورئ او څښئ او په تختونو باندې به کښېنئ او د اسراییلو په دولسو قبیلو باندې به حکومت کوی.»

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

(متي ٢٦:٣١-٣٥ او مرقوس ١٤:٢٧-٣١ او یوحنا ١٣:٣٦-٣٨)

(٣١) عیسی وویل: «ای شمعون، ای شمعون! اووره، شیطان وغوښتل چې تاسو ټول وازمایي، ښه او بد سره بېل کړي لکه څنگه چې بزگر د غنمو څخه بوس بېل کوي. (٣٢) خو شمعون! ما ستا دپاره دعا کړې ده چې ایمان دې له منځه لاړ نه شي. کله چې دې توبه وویستله او بېرته ماته راوگرځېدلې، نو خپل ورونه دې قوي کړه.» (٣٣) پطروس ځواب ورکړ: «ای استاذه! زه ستا سره زندان او مرگ ته هم تیار یم.» (٣٤) عیسی وویل: «ای پطروسه! زه تاته وایم چې نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايي چې ته ما نه پېژنې.»

د پیسو کڅوړه، خورجین او توره

(٣٥) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «کله چې ما تاسو بې د پیسو له کڅوړې، بې خورجینې او بې له خپلیو ولېږلئ، ایا په هغه وخت کې ستاسو سره د کوم شي کمی ؤ؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه.» (٣٦) عیسی وویل: «خو اوس هر څوک چې د پیسو کڅوړه لري هغه دې د ځان سره واخلي او همدارنگه خپل خورجین هم. او د هرچا سره چې توره نه وي، نو خپله چپنه دې خرڅه کړي او یوه توره دې واخلي. (٣٧) ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدای د کلام دا لیکنه باید پوره شي چې وایي:

هغه به په مجرمانو کې وشمېرل شي.

ځکه هرڅه چې زما په هکله لیکل شوي دي هغه به رښتیا شي.» (٣٨) شاگردانو وویل: «گوره استاذه! زموږ سره دلته دوه تورې دي.» عیسیٰ ځواب ورکړ: «دا بس دي.»

عیسیٰ د زیتون په غره کې دعا کوي

(متي ٢٦:٣٦-٤٦ او مرقوس ١٤:٣٢-٤٢)

(٣٩) عیسیٰ د باندې ووت او د خپل عادت له مخې د زیتون غره ته روان شو او شاگردان یې هم ورپسې لاړل. (٤٠) کله چې هغه ځای ته ورسېده، نو هغوی ته یې وویل: «دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوېږئ.» (٤١) بیا عیسیٰ د هغوی څخه یو څو گامه لېرې لاړ، په گوندو شو او دعا یې وکړه. (٤٢) هغه وویل: «ای پلاره! که چېرې ستا رضا وي، نو دا پیاله زما څخه لېرې کړه. خو زما رضا نه، بلکې ستا رضا دې پوره شي.» (٤٣) بیا د اسمان څخه یوه فرښته هغه ته راښکاره شوه او هغه ته یې قوت ورکړ. (٤٤) عیسیٰ په ډېر سخت حالت کې ؤ او په ډېر جوش سره یې دعا وکړه او خولې یې د وینو د څاڅکو په شان په ځمکه باندې څڅېدلې. (٤٥) کله چې عیسیٰ د دعا څخه راپاڅېده، نو شاگردانو ته راغی او ویې لیدل چې هغوی له غمه ستومانه او ویده شوي وو. (٤٦) هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې ویده یئ؟ پاڅېږئ او دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوېږئ.»

د عیسیٰ سره خیانت کول او نیول

(متي ٢٦:٤٧-٥٦ او مرقوس ١٤:٤٣-٥٠ او یوحنا ١٨:٣-١١)

(٤٧) عیسیٰ لا خبرې کولې چې یوه ډله راغله او یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د هغوی څخه مخکې روان ؤ. هغه عیسیٰ ته ورنژدې شو چې ښکل یې کړي. (٤٨) خو عیسیٰ وویل: «ای یهودا! ایا په ښکلولو سره د انسان زوی دښمنانو ته په لاس ورکوي؟» (٤٩) کله چې د عیسیٰ شاگردانو ولیدل چې څه کیږي، نو ویې ویل: «استاذه! ایا په تورو یې ووډو؟» (٥٠) د هغوی څخه یو تن د لوی کاهن په نوکر گوزار وکړ او د هغه ښي غوږ یې پرې کړ. (٥١) خو عیسیٰ وویل: «بس یې دی.» عیسیٰ د هغه سړي په غوږ باندې خپل لاس کېښود او هغه یې روغ کړ. (٥٢) بیا عیسیٰ مشرانو

کاهنانو، د خدای د کور د ساتونکو آمرانو او نورو قومي مشرانو ته چې د هغه د نیولو دپاره راغلي وو، وویل: «ایا زه کوم دپاره ماریم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟» (٥٣)

زه هره ورځ ستاسو سره د خدای په کور کې وم او تاسو زما د نیولو هڅه ونه کړه. خو دا وخت چې تیاره خپره ده، نو ستاسو وخت دی.»

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ٥٧:٢٦-٥٨:٦٩-٧٥ او مرقوس ٥٣:١٤-٥٤:٦٦-٧٢ او یوحنا ١٨:١٢-١٨:٢٥-٢٧)

(٥٤) هغوی عیسی ونیوه او د لوی کاهن کور ته یې بوته او پطروس د لېرې نه ورپسې روان ؤ. (٥٥) هغوی د حوبلی په منځ کې اور بل کړ او گردچاپیره ورڅخه کنبناستل او پطروس هم د هغوی سره کنبناست. (٥٦) په داسې حال کې چې هغه د اور رڼا ته ناست ؤ یوې وینځې هغه ولیده، نو په ځیر یې ورته وکتل او ویې ویل: «دا سړی هم د عیسی سره ؤ.» (٥٧) خو پطروس منکر شو او ویې ویل: «ای بنځې! زه هغه نه پېژنم.» (٥٨) لږ وروسته یو بل سړي هم هغه ته وکتل او ویې ویل: «ته هم د هغو له ډلې څخه یی.» خو پطروس وویل: «ای وروره! زه نه یم.» (٥٩) شاوخوا یو ساعت وروسته یو بل سړي تایید کړه او ویې ویل: «په دې کې هیڅ شک نشته چې دا سړی هم د عیسی سره ؤ، ځکه چې هغه هم جلیلی دی.» (٦٠) خو پطروس ځواب ورکړ: «ای وروره! زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.» هغه لا خبرې کولې چې سمدلاسه چرگ اذان وکړ. (٦١) عیسی مخ راواړاوه او پطروس ته یې وکتل او پطروس ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې چې هغه ته یې ویلي وو: «نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايي چې ته ما نه پېژني.» (٦٢) پطروس دباندې ووت او په چیغو چیغو یې وژړل.

د عیسی سپکاوی او وهل

(متي ٢٦:٦٧-٢٦:٦٨ او مرقوس ١٤:٦٥)

(٦٣) کومو خلکو چې د عیسی ساتنه کوله په هغه باندې ملنډې ووهلې او ویې واهه. (٦٤) د هغه سترگې یې وتړلې او پوښتنه یې ترې وکړه: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې؟» (٦٥) او نورې ډېرې سپکې خبرې یې هم ورته وکړې.

عیسی د مذهبي شورا په مخکې

(متي ۵۹:۲۶-۶۶ او مرقوس ۵۵:۱۴-۶۴ او یوحنا ۱۹:۱۸-۲۴)

٦٦ کله چې ورځ شوه نو قومي مشران، د کاهنانو مشران او د شریعت عالمان سره راټول شول او عیسی یې خپلې شورا ته راوست. ٦٧ هغوی وویل: «مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟» هغه ځواب ورکړ: «که زه تاسو ته ووايم، نو په ما به باور ونه کړئ» ٦٨ او که زه درڅخه پوښتنه وکړم، نو تاسو به ځواب رانه کړئ. ٦٩ خو له دې وروسته به د انسان زوی د مطلق قادر خدای ښي لاس ته ناست وي. ٧٠ هغوی ټولو وویل: «نو بیا ته د خدای زوی یې؟» عیسی ځواب ورکړ: «تاسو خپله وایئ چې زه یم.» ٧١ هغوی وویل: «نور مونږ شاهدانو ته اړتیا نه لرو. مونږ هرڅه د هغه د خپلې خولې څخه واورېدل.»

عیسی د پیلاتوس په حضور کې

(متي ۲۷:۱-۲، ۱۱-۱۴ او مرقوس ۱۵:۱-۵ او یوحنا ۱۸:۲۸-۳۸)

٢٣ بیا د شورا ټول غړي پاڅېدل او عیسی یې پیلاتوس ته بوتله ٢٤ او په هغه باندې یې په تور لگولو پیل وکړ او ویې ویل: «مونږ ولیدل چې دې سړي زموږ قوم بې لارې کاوه او خلک یې امپراتور ته د مالیې ورکولو څخه منع کول او دعوه کوي چې هغه خپله مسیح یعنی پاچا دی.» ٢٥ پیلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وایې.» ٢٦ بیا پیلاتوس مشرانو کاهنانو او حاضر و خلکو ته وویل: «زه په دې سړي کې هېڅ ډول جرم نه وینم.» ٢٧ خو هغوی ډېر ټینګار کاوه او ویل یې: «هغه په ټوله یهودیه کې په تعلیم ورکولو سره خلک راپاروي. هغه د جلیل څخه پیل وکړ او تر دې ځایه راورسېد.»

عیسی هیروډیس ته لېږل کېږي

٢٨ کله چې پیلاتوس دا واورېدل، نو پوښتنه یې وکړه: «ایا دا سړی جلیلی دی؟» ٢٩ کله چې هغه خبر شو چې عیسی د هغې سیمې څخه دی چې د هیروډیس تر واکمنۍ لاندې ده، نو هغه یې

هیرودیس ته چې په هغه وخت کې په اورشلیم کې ؤ، ولېږه. (۸) کله چې هیرودیس عیسی ولیده نو ډېر خوشحاله شو، ځکه چې د هغه په هکله یې ډېر څه اورېدلي وو او له ډېرې مودې راهیسې یې غوښتل چې عیسی وويني. هغه په دې تمه ؤ چې د هغه څخه کومه معجزه وويني. (۹) نو هیرودیس د عیسی څخه ډېرې پوښتنې وکړې، خو عیسی هېڅ ځواب ورنه کړ. (۱۰) مشران کاهنان او د شریعت عالمان ولاړ وو او په عیسی یې سخت توروته ولگول. (۱۱) هیرودیس او د هغه عسکرو په عیسی باندې ملنډې ووهلې او د هغه سپکاوی یې وکړ، بیا یې د پاچاهۍ چینه ورته ورواغوستله او بېرته یې پیلاتوس ته وروولېږه. (۱۲) په هماغه ورځ هیرودیس او پیلاتوس یو د بل سره ملګري شول، ځکه چې له دې څخه مخکې د هغو دواړو ترمنځ دښمني وه.

عیسی ته د مرګ سزا ورکول کېږي

(متي ۲۷:۱۵-۲۶ او مرقوس ۱۵:۶-۱۵ او یوحنا ۱۸:۳۹ - ۱۹:۱۶)

(۱۳) بیا پیلاتوس مشران کاهنان، د قوم مشران او خلک راوغوښتل (۱۴) او هغوی ته یې وویل: «تاسو دا سړی ماته راوستلی دی او وایئ چې هغه خلک بې لارې کوي. خو اوس ما ستاسو په مخکې د هغه څخه پوښتنې وکړې او په هغه کې مې هغه جرم ونه موند چې تاسو پرې تور لګولی دی. (۱۵) او نه هم هیرودیس په هغه کې کومه گناه ولیدله، نو ځکه یې بېرته مونږ ته راولېږه. ښکاره ده چې هغه داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرګ لایق وي. (۱۶) نو زه به هغه د یو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لار شي.» [(۱۷) ځکه په هغه وخت کې داسې رواج ؤ چې په هر اختر کې یو بندي ازاد شي.]

(۱۸) خو ټولو خلکو په یو اواز چیغې کړې: «دا سړی ووژنه! باراباس مونږ ته ازاد کړه.» (۱۹) باراباس یو سړی ؤ چې په ښار کې د بغاوت او قتل په تور زندان ته اچول شوی ؤ. (۲۰) پیلاتوس چې غوښتل یې عیسی خلاص کړي یوځل بیا هغوی ته خبرې وکړې. (۲۱) خو هغوی چیغې وهلې: «په صلیب باندې یې ځوړند کړه، په صلیب باندې یې ځوړند کړه.» (۲۲) پیلاتوس د درېم ځل دپاره هغوی ته وویل: «ولې؟ څه جرم یې کړی دی؟ ما په هغه کې داسې کوم جرم ونه موند چې د مرګ لایق وګڼل شي. نو زه به هغه د یو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لار شي.» (۲۳) خو هغوی ټینګار کاوه او په لوړ اواز سره یې چیغې وهلې چې هغه باید په صلیب وځړول شي. خلکو دومره

چيغې ووهلې چې په پای کې د هغوی چيغې بريالۍ شوې. (۲۴) نو پيلاتوس د هغوی د غوښتنې سره سم پرېکړه وکړه (۲۵) او باراباس يې چې د بغاوت او قتل له امله زنداني شوی ؤ، د زندان څخه خلاص کړ او عیسی يې هغوی ته په لاس ورکړ چې هرڅه وغواړي ورسره ويې کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کېږي

(متي ۲۷:۳۲-۴۴ او مرقوس ۱۵:۲۱-۳۲ او یوحنا ۱۷:۱۹-۲۷)

(۲۶) کله چې عسکرو هغه په صلیب باندې د څوړندولو دپاره بیولو، نو هغوی د شمعون په نامه یو سړی چې د قیروان څخه ؤ او د ښار د باندې سیمې څخه ښار ته راروان ؤ، راوښووه. هغه یې مجبور کړ چې صلیب په اوږه کړي او د عیسی پسې یې یوسي. (۲۷) گڼ شمېر خلک په عیسی پسې روان وو چې په هغو کې ښځې هم وې چې ځانونه یې وهل او د هغه دپاره یې ژړا او انګولا کوله. (۲۸) عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «ای د اورشلیم ښځو! زما دپاره مه ژاړئ، خو د خپلو ځانونو او خپلو اولادونو دپاره وژاړئ. (۲۹) ځکه چې داسې ورځې راتلونکې دي چې خلک به وایي چې هغه ښځې بختورې دي چې شنډې دي او هېڅکله یې ماشومان نه دي زېږولي او هېڅکله یې تی نه دی ورکړی. (۳۰) په هغه وخت کې به خلک غرونو ته وایي چې په مونږ باندې راولوېږئ او غونډیو ته به وایي چې مونږ پټ کړئ. (۳۱) ځکه که چېرې هغوی د شنې ونې سره داسې کار کوي، نو د وچې ونې سره به څه کېږي؟»

(۳۲) دوه نور مجرمان یې هم د عیسی سره روان کړي وو چې د هغه سره یوځای اعدام شي. (۳۳) کله چې هغوی هغه ځای ته چې د سر د کوپړۍ په نوم یادېده ورسېدل، نو عسکرو عیسی هلته په صلیب باندې مېخ کړ او هغه دوه مجرمان یې هم ورسره په صلیب وځړول، یو یې د هغه ښي لاس ته او بل یې د هغه چپ لاس ته. (۳۴) عیسی وویل: «ای پلاره! دوی وبخښه، ځکه دوی نه پوهیږي چې څه کوي.» عسکرو د عیسی په کالیو باندې پچه واچوله او په خپل منځ کې یې سره ووبشل. (۳۵) خلک د سیل دپاره هلته ولاړ وو او د یهودیانو مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، که چېرې هغه په رښتیا سره د خدای غوره شوی مسیح وي، نو اوس دې خپل ځان وژغوري.» (۳۶) عسکرو هم په هغه باندې ملنډې ووهلې او هغوی د عیسی خواته ورنژدې شول او تروه شراب یې ورته ورکړل (۳۷) او ورته ویې ویل: «که چېرې ته د یهودیانو پاچا

یې، نو خپل ځان دې وژغوره.» (۳۸) د هغه د سر د پاسه یوه تخته لگول شوې وه چې ورباندې لیکل شوي وو: «دا د یهودیانو پاچا دی.»

(۳۹) یو له هغو مجرمانو څخه چې هلته ځړول شوي ؤ عیسی ته پېغور ورکړ او ویې ویل: «ایا ته مسیح نه یې؟ نو بیا خپل ځان او مونږ وژغوره.» (۴۰) خو هغه بل مجرم هغه ورتلو او ورته ویې ویل: «ایا ته له خدایه نه وپېرېږي؟ ځکه چې په تا باندې هم د هغه په شان د مرگ حکم شوی دی. (۴۱) زمونږ سره انصاف شوی دی، ځکه چې مونږ ته د خپلو عملونو سزا راكول کيږي. خو دې سړي کوم غلط کار نه دی کړی.» (۴۲) بیا هغه وویل: «ای عیسی! کله چې خپلې پاچاهۍ ته ورسېږې، نو ما هم در په یاد کړه.» (۴۳) عیسی هغه ته وویل: «په یقین سره زه تاته وایم چې ته به نن زما سره په جنت فردوس کې اوسې.»

د عیسی مړینه

(متي ۲۷:۴۵-۵۶ او مرقوس ۱۵:۳۳-۴۱ او یوحنا ۱۹:۲۸-۳۰)

(۴۴) - (۴۵) د غرمې شاوخوا دولس بجې وې چې لمر ورک شو او د ماسپینین تر درې بجو پورې په ټوله سیمه کې تیاره خیره شوه او د خدای د کور پرده په منځ کې دوه ټوټې شوه. (۴۶) عیسی په لوړ اواز چیغه ووهله او ویې ویل: «ای پلاره! زه خپل روح تاته سپارم.» دا یې وویل او ساه یې ورکړه. (۴۷) کله چې رومي منصبدار دا هرڅه ولیدل، نو د خدای ثنا یې وویل او ویې ویل: «بې له شکه چې دا سړی بې‌گناه ؤ.» (۴۸) هغه خلک چې دې نندارې ته راټول شوي وو، کله یې چې دا پېښه ولیدله، نو له غمه یې خپل ځانونه وهل او بېرته خپلو کورونو ته لاړل. (۴۹) د عیسی ټول اشنایان او هغه ښځې چې د جلیل څخه هغه پسې راغلې وې په لېرې فاصله کې ولاړې وې او دا هرڅه یې لیدل.

د عیسی ښځېدل

(متي ۲۷:۵۷-۶۱ او مرقوس ۱۵:۴۲-۴۷ او یوحنا ۱۹:۳۸-۴۲)

(۵۰) هلته د یوسف په نوم یو سړی ؤ چې په یهودیه کې د رامه د ښار څخه ؤ او د یهودیانو د شورا

غږې و. هغه يو نېک او عادل سړی و. (۵۱) خو د هغوی د دې پرېکړې او دې کار سره جوړ نه و او د خدای د پاچاهۍ په انتظار و. (۵۲) هغه پيلاتوس ته ورغی او د عیسی مړی یې ترې وغوښت. (۵۳) بیا هغه د صلیب څخه مړی رابنکته کړ او د کتان په کفن کې یې تاو کړ او په گټ کې کیندل شوي قبر کې یې کېښود چې د دې نه مخکې په کې څوک نه و ښخ شوی. (۵۴) دا د جمعې ورځ وه، یعنې سبت ته د تیاري نیولو ورځ وه او د سبت ورځ پیل کېدل.

(۵۵) کومې ښځې چې د جلیل څخه د عیسی سره راغلې وې یوسف پسې روانې وې. هغوی قبر ولیده چې د عیسی مړی په کې څنگه ایښودل شوی و. (۵۶) بیا هغوی بېرته د اورشلیم ښار ته لاړې او د مړي دپاره یې خوشبویه مسالې او عطر تیار کړل او د شریعت د حکم له مخې یې د سبت په ورځ ارام وکړ.

د عیسی بیا راژوندي کېدل

(متي ۱: ۲۸-۱۰ او مرقوس ۱: ۱۶-۸ او یوحنا ۱: ۲۰-۱۰)

۲۴ (۱) د یکشنبې په ورځ سهار وختي ښځو هغه تیار کړي خوشبویه تېل د ځان سره واخیستل او قبر ته لاړې. (۲) هغوی ولیدل چې تیره د قبر د خولې نه رغړول شوې وه. (۳) کله چې دننه ورغلې، نو د عیسی مسیح مړی یې هلته پیدا نه کړ. (۴) هغوی لا حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپه دوه سړي چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل. (۵) ښځې ووپرېدلې او هغوی خپل سرونه ښکته ونيول، نو هغو سړیو ورته وویل: «تاسو ولې ژوندي په مړو کې لټوئ؟» (۶) هغه دلته نشته، هغه راژوندي شوی دی. څه چې هغه درته په جلیل کې ویلي وو، هغه در په یاد کړئ (۷) چې د انسان زوی باید گناهکارانو ته په لاس ورکړل شي، په صلیب به وځړول شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندي شي.» (۸) بیا هغو ښځو ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې. (۹) کله چې هغوی بېرته د قبر څخه راغلې، نو یوولس رسولان او نور ټول یې د دې پېښې څخه خبر کړل. (۱۰) دا ښځې مریم مجدلیه، یونا او د یعقوب مور مریم وې او نورو ښځو هم چې د هغوی سره وې، رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۱) خو د هغوی خبرې رسولانو ته بې معنی ښکاره شوې او په هغوی یې باور ونه کړ. (۱۲) خو پطروس پاڅېده او د قبر خواته یې منډه کړه. کله چې ورتیټ شو او دننه

يې وکتل، نو له کفن پرته يې نور هېڅ هم ونه ليدل. نو په دې شوې پېښې حيران شو او خپل کور ته لاړ.

د عماوس په لاره کې د عیسی لیدل

(مرقوس ۱۲: ۱۶-۱۳)

۱۳ په هماغه ورځ د عیسی د پیروانو څخه دوه تنه د عماوس په نوم یو کلي ته چې د اورشلیم څخه یوولس کیلومتره لږې دی روان وو. ۱۴ هغوی له یو بل سره د دې ټولو پېښو په هکله خبرې کولې. ۱۵ هغوی لا یو د بل سره خبرې او بحث کاوه چې خپله عیسی راغی او د هغوی سره یوځای شو. ۱۶ دوی عیسی ولیده، خو د هغوی سترگې داسې شوې لکه چې وتړل شي او هغه یې ونه پېژانده. ۱۷ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو په لاره کې د څه شي په هکله یو د بل سره بحث کاوه؟» هغوی ودرېدل او غمجن ښکاره کېدل. ۱۸ په دوی کې یو تن چې کلیوپاس نومېده د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته په اورشلیم کې یوازې مسافر یې چې له دې څخه خبر نه یې چې په تېرو څو ورځو کې هلته څه پېښ شوي دي؟» ۱۹ عیسی پوښتنه وکړه: «څه شوي دي؟» هغوی ځواب ورکړ: «دا هغه څه دي چې د ناصري عیسی سره وشول. هغه د خدای او ټولو خلکو په حضور کې په وینا او عمل کې یو زورور پیغمبر ؤ. ۲۰ خو زمونږ مشرانو کاهنانو او واکمنانو هغه پیلاتوس ته وسپاره چې د مرگ سزا ورته ورکړل شي او هغه یې په صلیب ځورند کړ. ۲۱ مونږ هیله درلودله چې همدا سړی به اسراییلو ته خلاصون ورکوي، خو نن درېمه ورځ ده چې دا کار شوی دی. ۲۲ برسېره پردې، زمونږ د ډلې څو ښځو مونږ حيران کړو. هغوی نن سهار وختي د هغه قبر ته تللي وې، ۲۳ خو د هغه مړی یې پیدا نه کړ. هغوی بېرته راغلي او ویل یې چې په رویا کې یې فرښتې ولیدلې چې دوی ته یې وویل چې هغه ژوندی دی. ۲۴ بیا زمونږ یو څو کسان قبر ته لاړل او څه چې هغو ښځو ویلي وو هغه یې ولیدل، خو عیسی یې ونه لیده.»

۲۵ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو څومره ناپوهه یئ او د پیغمبرانو د ویناوو په منلو کې زړه نازره یئ. ۲۶ ایا دا ضروري نه وه چې مسیح دا کړاونه وویني او بیا دې خپل جلال ته ورسېږي؟» ۲۷ بیا عیسی د موسی د تورات څخه نیولې د ټولو پیغمبرانو تر لیکنو پورې چې د خدای په کلام کې خپله د هغه په هکله لیکل شوي وو، هغوی ته بیان کړل.

٢٨) کله چې دوی د عماوس کلي ته ورنژدې شول، نو عیسی داسې وښودل چې گوندې هغه نور هم مخکې ځي. ٢٩) خو هغوی ټینگار وکړ او ویې ویل: «زمونږ سره پاتې شه، ځکه چې ورځ په تېرېدلو ده او ماښام نژدې دی.» نو عیسی کور ته ننوت چې د هغوی سره پاتې شي. ٣٠) کله چې عیسی د هغوی سره دسترخوان ته کښېناست نو ډوډۍ یې راواخیستله، شکر یې پرې وویست، ماته یې کړه او هغوی ته یې ورکړه. ٣١) ناڅاپه د هغوی سترگې وغړېدلې او عیسی یې وپېژانده، خو هغه د هغوی د نظر څخه پناه شو. ٣٢) هغوی یو بل ته وویل: «کله چې په لاره کې هغه زموږ سره خبرې کولې او د خدای د کلام لیکنې یې راته بیانولې، ایا زموږ زړونه په جوش رانغلل؟»

٣٣) هغوی سمدلاسه راپاڅېدل او بیرته اورشلیم ته لاړل. هلته یې ولیدل چې یوولس رسولان او نور خلک سره راټول شوي وو. ٣٤) او ویل یې چې عیسی په رښتیا راژوندی شوی او شمعون ته ښکاره شوی دی. ٣٥) نو په لاره کې چې څه شوي وو هغو دواړو شاگردانو هغوی ته بیان کړل او ورته ویې ویل چې څنگه یې عیسی د ډوډۍ ماتولو په وخت کې وپېژانده.

عیسی خپلو شاگردانو ته ځان ښکاره کوي

(متي ٢٨:١٦-٢٠ او مرقوس ١٤:١٦-١٨ او یوحنا ١٩:٢٠-٢٣ او د رسولانو عملونه ١:٦-٨)

٣٦) هغوی لا د دې پېښو په هکله خبرې کولې چې ناڅاپه عیسی د هغوی په منځ کې ودرېده او هغوی ته یې وویل: «په تاسو دې سلامتي وي.» ٣٧) هغوی ټکان وخور او سخت ووېرېدل، ځکه گومان یې کاوه چې د مړي ارواح ویني. ٣٨) خو عیسی هغوی ته وویل: «ولې دومره وارخطا یئ؟ ستاسو په زړونو کې ولې داسې شکونه پیدا کېږي؟ ٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ او وگورئ چې دا زه خپله یم. په ما لاس کېږدئ نو بیا به پوه شئ، ځکه چې ارواح غوښه او هډوکي نه لري او لکه څنگه چې تاسو یې وینئ، زه یې لرم.» ٤٠) کله چې هغه دا وویل، نو خپل لاسونه او پښې یې هغوی ته وښودلې. ٤١) هغوی د ډېرې خوشحالی او حیرانتیا له امله نه شو کولای چې بیا هم په دې باور وکړي، نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا ستاسو سره دلته د خوړلو دپاره څه شته؟» ٤٢) هغوی ورته یوه ټوټه کباب شوی ماهي ورکړ، ٤٣) نو هغه یې واخیست او د هغوی په مخکې یې وخور.

٤٤) بيا عيسی هغوی ته وويل: «دا زما هغه خبرې دي چې كله زه ستاسو سره وم او تاسو ته به مې ويل چې هغه څه چې د موسی په تورات، د پيغمبرانو په ليكنو او د زبور په كتاب كې زما په هكله ليكل شوي دي، بايد رښتيا شي.» ٤٥) بيا يې د هغوی ذهنونه روښانه كړل، ترڅو د خدای په كلام پوه شي ٤٦) او هغوی ته يې وويل: «همدارنگه ليكل شوي دي چې مسيح بايد كړاوونه وويني او مړ شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندی شي، ٤٧) او د هغه په نوم به ټولو قومونو ته دا پيغام ورسول شي چې توبه وباسي او خدای به يې گناهونه وبخښي او پيل به يې له اورشليم څخه وي. ٤٨) تاسو د دې ټولو شيانو شاهدان يئ. ٤٩) او گورئ، هغه څه چې زما پلار يې وعده كړې ده، درلېرم. خو بايد تر هغې پورې په دې ښار كې پاتې شئ، ترڅو په تاسو باندې اسماني قوت نازل شي.»

اسمان ته د عيسی ختل

(مرقوس ١٩:١٦-٢٠ او د رسولانو عملونه ٩:١-١١)

٥٠) بيا عيسی هغوی د ښار څخه دباندې تر بيت عنيا پورې بوتلل، خپل لاسونه يې پورته كړل او هغوی ته يې برکت وركړ ٥١) او په داسې حال كې چې هغوی ته يې برکت وركاوه د هغوی څخه بېل شو او اسمان ته پورته يووړل شو. ٥٢) هغوی ورته سجده وكړه او په ډېرې خوشحالی سره بېرته اورشليم ته راستانه شول. ٥٣) هغوی خپل ټول وخت د خدای په كور كې خدای ته په ثنا ويلو تېر كړ.